

Onsdag den 15. maj 2013 (D)

1

96. møde

Onsdag den 15. maj 2013 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).
(Se nedenfor).

3) Forhandling om redegørelse nr. R 11:

Ministeren for by, bolig og landdistrikters regional- og landdistriktspolitiske redegørelse 2013.

(Redegørelsen givet (omtrykt) 25.04.2013. Anmeldelse 25.04.2013. Meddelelse om forhandling 25.04.2013).

1) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF)

Er ministeren enig med Radikale Venstre i, at vi her i landet skal give statsborgerskab til potentielle terrorister?

(Spm. nr. S 1845. Medspørger: Christian Langballe (DF)).

2) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF)

Er det i orden med ministeren, at Danmark giver statsborgerskab til personer, Politiets Efterretningstjeneste frygter vil medvirke til terror, og som tidligere operativ chef i PET, Hans Jørgen Bonnichsen, betragter som enkeltpersoner eller medlemmer af en ekstremistisk gruppe, der har foretaget handlinger eller initiativer med henblik på at destabilisere samfundet?

(Spm. nr. S 1846. Medspørger: Christian Langballe (DF)).

3) Til skatteministeren af:

Jacob Jensen (V)

Er ministeren enig med SF's formand, Annette Vilhelmsen, der i sin tale til SF's landsmøde udtalte, at »vi har gennemført besparelser på intet mindre end 2,7 mia. kr. årligt på forsvaret, så pengene kan bruges på bedre velfærd«, eller er ministeren enig i, at besparelserne på forsvaret er blevet anvendt til finansiering af skattereformen, sådan som det fremgår af aftalen om skattereform fra juni 2012?

(Spm. nr. S 1840 (omtrykt)).

4) Til beskæftigelsesministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V)

Er det efter ministerens opfattelse rimeligt, at erstatningen til besættelsestidens ofre, der udbetales på baggrund af, at denne gruppe har kæmpet og lidt for Danmark, reguleres efter pågældendes private

pensionsopsparing, således at en højere invaliditetsgrad ikke altid medfører en højere erstatning?

(Spm. nr. S 1799 (omtrykt)).

5) Til beskæftigelsesministeren af:

Hans Andersen (V)

Da ministeren i Folketingssalen den 23. april 2013 sagde, at vælgerne ved sidste valg »gav opbakning til de partier, der stod bag dagpengereformen«, og at »det gjorde Socialdemokratiet som bekendt ikke, men de 90 mandater kan vi ikke tale imod«, mente ministeren så, at ministeren ville rulle dagpengereformen tilbage, hvis ministeren havde mandaterne til det?

(Spm. nr. S 1802 (omtrykt)).

6) Til beskæftigelsesministeren af:

Inger Støjberg (V)

Er ministeren enig med statsministeren, der den 30. april 2013 i programmet »Hos Clement« på DR1 sagde, at »arbejdstiden har ikke noget med det her indgreb at gøre«, med henvisning til det nylige regeringsindgreb i lærerkonflikten, og vil ministeren i givet fald oplyse, hvorfor ordet arbejdstid så fremgår 418 gange i L 215?

(Spm. nr. S 1810 (omtrykt)).

Kl. 13:00

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mødet er åbnet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:00

Første næstformand (Bertel Haarder):

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget ministeren for by, bolig og landdistrikter og klima-, energi- og bygningsministeren.

Til ministeren for by, bolig og landdistrikter er anmeldt følgende spillere:

Flemming Damgaard Larsen (V)

Karina Adsbøl (DF)

Louise Schack Elholm (V)

Anni Matthiesen (V)

Fatma Øktem (V)

Thomas Danielsen (V)

Til klima-, energi- og bygningsministeren er anmeldt følgende spillere:

Lars Christian Lilleholt (V)

Mikkel Dencker (DF)

Hans Kristian Skibby (DF)

Jeg skal spørge, om der er flere, der vil melde sig som spørger.

Det er der ikke, og så går vi i gang. I første runde har spørger og minister begge op til 2 minutters taletid. Herefter følger to runder, hvor spørger og minister har hver 1 minuts taletid.

Jeg giver nu først ordet til hr. Flemming Damgaard Larsen, værsgo.

Kl. 13:01

Spm. nr. US 138

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for det, formand. Mit spørgsmål til landdistriktsministeren lyder: Set i lyset af ministerens udtalelse til TV 2 Østjylland den 29. april 2013 om – og jeg citerer så, hvad ministeren sagde – at man ikke grundlæggende kan ændre tendensen med, at flere og flere flytter fra landdistrikterne og ind til byerne, citat slut, betyder det så, at ministeren har opgivet at gøre noget ved landdistrikternes og de små øer i Danmarks kerneproblem, nemlig affolkningen og tabet af kloge hoveder?

Kl. 13:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 13:02

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Nej, jeg har bestemt ikke opgivet at gøre noget, bestemt ikke. Vi har jo fremlagt en lang række initiativer, hvor vi lytter og vi handler. Vi har indført en ny landdistriktsbestemmelse i planloven, som jo gør, at vi kan få iværksættere ud i de tomme bygninger – de vil oven i købet bygge til. Kommunerne bestemmer, i forhold til hvor der er tilbagegang i bosætning eller beskæftigelse.

Det andet er, at vi handler ud fra tre principper for vækst i landdistrikterne: Det handler om, at man skal se vækst i land og by i en sammenhæng, man skal bygge på de lokale ressourcer og muligheder, og det skal i nødvendigt omfang understøtte den spirende vækst og fastholde de virksomheder, der er. Så vi gør rigtig, rigtig mange ting. Vi har lavet en udligningsaftale til 400 mio. kr. Desværre var Venstre ikke med her. Vi – regeringspartierne sammen med Dansk Folkeparti og Enhedslisten – har indgået en trafikaftale, der bidrager til forbedring af den kollektive trafik, på 285 mio. kr. Vi har afskaffet Lars Løkke Rasmussens kørselsafgift for virksomhederne – den, som var på vej – for den hørte vi var et kæmpe problem.

Så jeg vil godt sige, at vi gør rigtig, rigtig meget, og vi arbejder ud fra de her tre principper, som jeg har nævnt. Men det er klart, at urbaniseringen i Danmark er stigende. Jeg tror, der vil være rigtig mange steder, hvor vi kan understøtte rammevilkårene, vi kan understøtte de gode vækst- og bosætningsvilkår, men jeg tror ikke, at vi grundlæggende kan ændre på, at de unge mennesker vil til byerne og tage en uddannelse.

Kl. 13:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 13:03

Flemming Damgaard Larsen (V):

Nu er det jo meget positive ord, ministeren kommer med i dag og også ved andre lejligheder, men det er jo ikke det, der virkelig rykker noget. Det, der er behov for i landdistrikterne og på de små øer, for at der virkelig kan ske en ændring, er jo, at der kommer konkret handling – konkret handling, hvor ministeren vil tage dem, der bor i landdistrikterne, og dem, der bor på småøerne, med på råd, for det er jo dem, der bedst ved, hvor skoen trykker.

Der nytter det ikke bare med en masse positive og pæne ord; der skal virkelig handling til. Der vil jeg godt spørge ministeren sådan helt konkret – og jeg ønsker ikke en opremsning af, hvad ministeren *ikke* vil gøre – hvad ministeren vil gøre af konkrete handlinger for at fremme livet i landdistrikterne og på de små øer og for at fremme, at også de små øer kan være levedygtige helårsområder.

Kl. 13:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 13:04

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Min arbejdsform er sådan, at jeg tager ud og lytter til folk, jeg går i dialog med menneskene i landdistrikterne. Jeg har været på besøg i næsten 70 af vores yderområder og lyttet både til borgmestre og borgere alle steder. Nogle af de ting, de har sagt til mig, er, at det virker. Efter at engangspuljen fra den tidligere regering til nedrivning forsvandt – man havde det jo ikke engang med på finansloven – har vi jo i vækstplanen nu afsat, og der forstår jeg at Venstre er med, og det vil jeg gerne kvittere for, to gange 200 mio. kr., altså 400 mio. kr. Lagt oven i de to gange 75 mio. kr., som Folketinget har vedtaget tidligere i byfornyelsen, er vi faktisk oppe på 550 mio. kr. Hvis man så gearer det med de 40 pct., som kommunerne skal lægge til, giver det et aktivitetsbeløb på 900 mio. kr. til landdistrikterne til områdefornyelse, bygningsfornyelse, og vi ved, at det virker.

Man har faktisk lige i Vestervig kåret årets landdistriktsildsjæl – jeg tror, hr. Flemming Damgaard Larsen godt er klar over det – på baggrund af nogle af de her mange initiativer. Så det er bare et eksempel på, at vi lytter, vi handler, vi sætter noget konkret i gang. Og så har jeg jo et rådgivende udvalg på området, som rådgiver mig om vores landdistrikter, men også interesseorganisationerne er med. Så selvfølgelig lytter vi, vi lægger planer, og vi forbedrer rammevilkårene.

Kl. 13:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 13:05

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jamen det er jo meget positivt, at regeringen nu endelig har besluttet at videreføre VK-regeringens politik med nedrivningspuljen. Det er jo meget positivt. Det er også meget positivt, at ministeren vil lytte, men det er ikke nok. Der skal noget mere til. Jeg synes, at ministeren i langt højere grad ikke bare skal nøjes med at lytte til folk, der bor i landdistrikterne og på småøerne, men også tage dem helt alvorligt, således at man sammen med dem kan lave nogle konkrete ting, der gør, at udviklingen ændrer sig.

I den sammenhæng vil jeg også godt spørge, om ikke ministeren kunne være indstillet på at se på lande rundt omkring i verden – det behøver bare at være i Europa – som har en politik, der sikrer yderområdernes fremtid. De steder, hvor der er fremgang, kan der ses på, hvad man rent faktisk har gjort. I mange lande, selv inden for det lille område Europa, har man gjort rigtig meget. Man kan se på de steder, hvor der er store succeser, og prøve på, om det kan omsættes til danske forhold.

Kl. 13:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 13:06

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

For det første vil jeg godt sige til hr. Flemming Damgaard Larsen, at der vel ikke er nogen, der tager landdistrikterne og deres udfordringer mere alvorligt end jeg. Jeg er jo den første landdistriktsminister, der har været i den her sal og i det hele taget. Jeg ved godt, at Venstre gerne ville have gjort det selv, men det var altså os, der udnævnte en landdistriktsminister.

Jeg vil sige, at vi selvfølgelig kigger på udenlandske erfaringer, det gør vi hele tiden. Jeg har selv været i Norge og også besøgt den norske indenrigs- og landdistriktsminister; jeg har været en tur i Tyskland og set på udfordringerne; jeg skal til efteråret til England, hvor man i øvrigt har gjort mange gode ting, men man har faktisk også lavet mange fejltagelser – bl.a. har man solgt en lang række huse med henblik på at bruge dem som ferieboliger, således at man fuldstændig har affolket og tømt en lang række landdistrikter. Så vi lytter skam.

Så undrer det mig, at hr. Flemming Damgaard Larsen er så meget efter den her regering. Den tidligere regering havde halvanden mand siddende ovre i Indenrigsministeriet til at tage sig af landdistriktspolitikken. Det var ikke mange initiativer, vi så fra den kant. Så jeg synes, at man skal kvittere for, at der nu sker noget. Vi tager virksomhederne alvorligt, vi har ændret bekendtgørelsen for LAG, vi har lavet fleksboliger, vi har skabt en ny udligningsordning på 400 mio. kr., på transportområdet 285 mio. kr. Det er alt sammen ting, som Venstre ikke er med til, og så er der nogle få ting, som Venstre er med i. Jeg mangler at se, hvad Venstre vil gøre med nulvækst fremadrettet i samfundet.

Kl. 13:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Formanden kan jo desværre ikke svare på det, der lige blev sagt.

Nu er det fru Karina Adsbøl, der spørger.

Kl. 13:08

Spm. nr. US 139**Karina Adsbøl** (DF):

Tak. Det kunne ellers være dejligt, hvis formanden somme tider kunne svare efterfølgende.

Det her spørgsmål handler om ministerens udspil. Ministeren vil have to ekstra nye kriterier på i forhold til ghettoer. Så vil jeg høre ministeren, om det ikke betyder, at man udvander de øvrige kriterier, der er for at kalde et område for ghetto. For allerede nu er det jo sådan, at hvis man indfører det her, reducerer man området fra 33 til 29. Så er det ikke for at udvande de øvrige kriterier, at ministeren kommer med det her udspil?

Kl. 13:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 13:08

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg vil sige, at det vigtigste jo i virkeligheden er, at vi får et samlet udspil til, hvordan der sættes ind med en helhedsorienteret og velkoordineret indsats i vores udsatte boligområder. Det tror jeg alle, også fru Karina Adsbøl, har en stor interesse i vi får gjort. Og når vi har taget uddannelse og indkomst med, er det, fordi vi mener, at det nuancerer området, og det er med til at virkeliggøre det, som man oplever er en udfordring ude i vores udsatte boligområder. Det her kommer jo ikke ud af den blå luft. Det er noget, vi har forberedt meget længe. Vi har været i dialog med borgmestrene i flere af de fire

store byer, som har rigtig mange af de her udsatte boligområder. Så jeg mener ikke, at det er med til at udvande det.

Vi har i øvrigt integration og etnicitet med. Vi har kriminalitet med. Og arbejdsløshed og beskæftigelse har vi med. Så jeg mener faktisk, at det er nogle meget relevante og gode kriterier. Jeg glæder mig til den drøftelse, jeg skal have med fru Karina Adsbøl om det her. Jeg forstod, at fru Karina Adsbøl også glædede sig til at komme over og drøfte det med mig.

Kl. 13:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Karina Adsbøl.

Kl. 13:09

Karina Adsbøl (DF):

Det har ministeren fuldstændig ret i. Jeg glæder mig altid til at komme til kaffe ovre hos ministeren. Men nu er det sådan, at Den Korte Avis havde en tophistorie her forleden, hvor de skriver om regeringens ghettopolitik: Pyt med kriminaliteten, bare der tjenes penge nok.

Det vil sige, at hvis blot der er en beboer, som tjener penge nok, og hvis der blot er nogle, som har en uddannelse, så er en ghetto ikke mere en ghetto, men en almindelig bydel som alle andre.

Derfor tænker jeg jo allerede nu, hvor det her udspil, ministeren er kommet med, reducerer det fra 33 til 29, at det jo ikke er ensbetydende med, at problemerne forsvinder. For hvis man gerne vil fjerne alle ghettoerne, kunne man måske fylde op med 20 kriterier og sige, at nå ja, så er det ikke det. Det løser jo ikke problemerne at fylde nogle flere kriterier på. Er ministeren ikke enig i det?

Kl. 13:10

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 13:10

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg synes faktisk, at det giver nogle bedre muligheder for at løse de udfordringer, der er. Og når vi har taget det med, er det jo bl.a., fordi uddannelse er helt afgørende, hvis man skal have sig et job. Vi ved, at der især blandt drengene med anden etnisk baggrund er helt op til 60 pct., som falder fra, når de starter på en erhvervsuddannelse. Det er jo ikke tilfredsstillende. Derfor skal der fokus på uddannelse. Har man ingen uddannelse, kan man ikke få et job. Og der er en grund til, at vi har taget indkomst med. Hvis der er et lavindkomstområde, skal det være et særligt fokusområde i form af at få løftet folk via uddannelse og beskæftigelse. Hvis det er sådan, at det er et meget stort lavindkomstområde, danner det grobund for sort økonomi, måske oven i købet sådan at man går ind i bandeøkonomi osv. Derfor er det her to gode kriterier, som jeg også har forstået er vel modtaget derude. Og vi vil selvfølgelig som mindretalsregering gerne diskutere det med Folketinget. Men jeg mener faktisk, at det er to gode kriterier, og der er jeg ikke helt enig med fru Karina Adsbøl. Og så er Den Korte Avis vist ikke noget særligt sandhedsvidne i forhold til diskussionen her. De må skrive, hvad de vil, men jeg er ikke enig med Den Korte Avis.

Kl. 13:11

Første næstformand (Bertel Haarder):

Karina Adsbøl.

Kl. 13:11

Karina Adsbøl (DF):

Men i forhold til uddannelse undrer det her udspil mig også. For der står her i udspillet:

Områderne skal tilføres erhvervsfunktioner, kulturinstitutioner, uddannelsesfunktioner, handel m.v. Det kan vende udviklingen i de udsatte boligområder.

Så tænker jeg lidt: Hvor vil ministeren hen med det? Vil det sige, at vi skal til at have universiteter ud i ghettoerne og alt muligt propet ind der? For så tænker jeg, at de mennesker, der bor der, jo ikke kommer ud og bliver integreret i lokalsamfundet. Så hvordan skal det egentlig forstås? Er det så meningen, at ministeren f.eks. vil have, at der skal oprettes universiteter og alt mulig andet derude? Det kunne jeg da godt tænke mig om ministeren kunne forklare.

Kl. 13:12

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 13:12

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg tror ikke, at der er nogen, der har planer om at flytte universiteter ud i de udsatte boligområder, men hvis man tager Gellerupparken i Aarhus, vil man jo gerne have letbanen derud, og man vil gerne bryde en række af blokkene ned. Man har også frasolgt en række af grundene i nærheden. Og på den måde omdanner man jo et boligområde.

Det, jeg har lyttet til, efter jeg har snakket med borgmestrene for de større byer, er, at de meget gerne vil have brudt den monofunktionalitet, der ligger i de her store, store boligområder. Man vil gerne have lidt blandet erhverv. Man vil gerne have socioøkonomiske virksomheder ud at ligge i vores udsatte boligområder, så man får brudt det der mønster op med, at det kun er boliger og boliger og boliger. Det har jeg faktisk valgt at se positivt på, og jeg har taget det med i mit udspil. Men selvfølgelig er det meget iværksættelsesvirksomheder, det er handel, og det handler også om, at vi kan tage socioøkonomiske virksomheder ind, som kan være med til at nuancere billedet i vores udsatte boligområder. Det synes jeg faktisk er en god ting. Jeg mener, at da DF lavede det sammen med Venstre og Konservative, den tidligere regering, burde man have tænkt på det. Men nu tager vi det næste skridt, og det er vigtigt, at vi kommer videre.

Kl. 13:13

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak til fru Karina Adsbøl.

Så er det fru Louise Schack Elholm.

Kl. 13:13

Spm. nr. US 140

Louise Schack Elholm (V):

Tak. Det er jo med spænding, at vi har ventet på det her ghettoudspil fra regeringen, som har været undervejs længe, og det her med, hvad regeringen ville gøre med kriterierne. Det må jo siges at være en effektiv ghettoindsats, når man med et trylleslag kan få reduceret listen med ghettoer fra 33 til 29. Men det efterlader jo en undren over, hvad det egentlig er for nogle områder, der ryger ud. Er det kun fire områder, der ryger ud, eller er der flere områder, der ryger ud, og så nogle andre, der ryger ind på listen?

Derfor vil jeg gerne have ministeren til at redegøre for, hvilke områder på ghettolisten fra den 1. oktober 2012 som ikke vil være på listen, hvis regeringens nylig fremlagte plan bliver vedtaget. Hvilke områder vil så ryge ud?

Kl. 13:14

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 13:14

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Nu har vi spillet ud med to nye kriterier, fem kriterier samlet. Det nuancerer diskussionen, synes jeg, det giver nogle bedre redskaber.

Det andet er, at der for nuværende er 33 på den såkaldte ghettoliste, og hvis vi brugte de kriterier, vi har lagt op til i de forhandlinger, som jeg i øvrigt regner med at vi i morgen skal ses til, så vil der være 29 på listen. Men når det er sagt, mener jeg ikke, at det gavner nogen at offentliggøre imaginære lister, for der er ingen, der ved, hvor forhandlingerne ender. Den dag vi er færdige med de forhandlinger, vi skal have med hinanden, og vi ved, hvordan vi fastlægger både procentsatser og kriterier og andet, så skal vi nok offentliggøre en liste sammen med de forligspartnere, vi måtte finde. Men at sige i dag, at nu er der en liste, der går ind, og en liste, der går ud, synes jeg ikke er rimeligt. Jeg vil sige, at der ikke er noget forsøg på at snyde på vægten her. Det er et spørgsmål om, at vi lægger det mere nuanceret op.

Kl. 13:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Louise Schack Elholm.

Kl. 13:15

Louise Schack Elholm (V):

Jeg havde heller ikke forventet, at ministeren ville fortælle mig om det, for ministeren har meget behændigt undgået at nævne i medierne, hvilke områder der ikke vil komme med. Jeg synes, det er vigtigt at vide, for vi skal være sikre på, at vi fanger de områder, der er ghettoområder.

Lad os tage et eksempel. Vi kan tage Askerødbebyggelsen i Greve, den kender vi alle fra fjernsynet, fordi der har været en del uroligheder i Askerød. Askerød er også på ghettolisten i øjeblikket, og det er de, fordi de boner ud i forhold til antallet af indvandrere og efterkommere fra ikkevestlige lande, og fordi de boner ud i forhold til dømt, men til gengæld klarer de sig rigtig godt i forhold til arbejdsmarkedstilknnytning.

De to nye kriterier, som ministeren stiller op, hænger lidt sammen med arbejdsmarkedstilknnytningen, og jeg kan da godt frygte, at Askerød ryger ud, hvis ministerens nye forslag bliver vedtaget, som det ligger. Så vil ministeren være sød at fortælle mig, om Askerød vil være en ghetto efter de kriterier, som ministeren lægger frem, eller om de vil ryge ud?

Kl. 13:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 13:16

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Nu er det sådan, at den nuværende liste over ghettoer er baseret på tal fra sidste år, og der kommer nye tal den 1. oktober. I øvrigt kan det her, og det har jeg også sagt til medierne, risikere at betyde, at der er flere og ikke færre på listen, end der er nu. Men det her betyder bare, at hvis man tog de nuværende tal, ville der være lidt færre på. Så derfor er det svært at sige, hvem der vil være ude, og hvem der vil være inde. Vi kender ikke de nye tal, og jeg ved i skrivende stund ikke, om Askerød er ude eller inde; jeg har ikke orienteret mig om, om de er ude eller inde.

Det er heller ikke så afgørende. For mig er det afgørende, at vi laver nogle redskaber, vi ved der virker, hvor uddannelse, beskæftigelse, kriminalitet osv. er taget med, og det giver en bredere palet at arbejde med. I øvrigt har vi jo med de her kriterier lagt op til, at det bliver 2-årige beskæftigelser i forhold til antallet af dømt, og resten

bliver 1-årige, så man hurtigt kan komme ud af eller ind på listen, og så beholder man i øvrigt privilegierne i 5 år derefter.

Kl. 13:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 13:17

Louise Schack Elholm (V):

Jeg har ikke noget behov for at vide, hvad listen bliver i fremtiden. Jeg vil gerne kigge på den liste, der er nu, for det er den viden, vi allerede har, og der ved ministeren, at antallet af ghettområder bliver reduceret fra 33 til 29, og jeg ønsker sådan set bare at få at vide, om Askerød er en del af det.

Hvis ministeren ikke kan oplyse mig om, hvorvidt Askerød er en del af det, vil jeg gerne vide, hvilke andre områder, der er en del af det. For når ministeren har en reduceret liste, må ministeren også vide, hvilke områder der er på listen. Man har jo udarbejdet listen, så den ligger der jo. Så jeg vil sådan set bare gerne vide, hvad det er for nogle områder, der ryger ud. Ryger Askerød ud af ghettolisten ifølge sidste års tal, ikke indeværende års tal?

Kl. 13:17

Kl. 13:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 13:18

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jamen jeg har faktisk ikke den oplysning med mig, jeg har den ikke på stående fod, så det kan jeg ikke oplyse om. Og jeg synes ikke, at der er nogen, der har interesse i at have en imaginær liste, for vi er jo ikke færdige med forhandlingerne. Vi er i gang med de politiske forhandlinger, og jeg har indbudt fru Louise Schack Elholms parti og alle de andre partier i Folketinget til en drøftelse, og når vi så engang når frem til et resultat – og det bliver givetvis ikke helt det, regeringen fremlægger, selv om vi synes, at det er rigtig godt – ja, så kan vi lave en liste ud fra det.

Men at begynde at slå om sig med tal på nogle, der kommer ind, og nogle, der kommer ud, synes jeg ikke er rimeligt. For der vil være nogle, der vil være på en imaginær liste, og det vil de være i et stykke tid, og er så ude igen, alt efter hvad vi når af politiske resultater. Nej. Lad os nu gå i gang med de politiske forhandlinger, lad os skabe resultater, tage de næste skridt for at komme af med nogle af vores udsatte boligområder, og så kan vi offentliggøre en liste.

Kl. 13:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Louise Schack Elholm.

Og så er det fru Anni Matthiesen.

Kl. 13:19

Spm. nr. US 141

Anni Matthiesen (V):

Tak. Jeg vil hoppe fra ghettolister og over til mobildækning. I sidste uge fremkom der en rapport, hvor man ligesom havde forsøgt at kortlægge, hvor der var mobilhuller rundtomkring i landet. I den forbindelse synes jeg det var oplagt at spørge landdistriktsministeren her i dag om, om ministeren har haft tid til at studere rapporten, og også om, hvad ministerens holdning er til rapporten.

Kl. 13:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg skal sige, at jeg har ikke haft lejlighed til at nærstudere rapporten, men jeg synes, det er godt, den kommer; jeg har et godt kendskab til den, men jeg har ikke haft lejlighed til at nærstudere den.

Vi har jo i mit ministerium været ude sammen med Erhvervs- og Vækstministeriet i samtlige regioner, og vi har også lavet den aftale i fællesskab i Folketinget, at vi skal have 10 Mb-dækning i de 207 postnumre, som havde den dårligste dækning. Men vi skal videre, og derfor er det her jo et led i at afdække det løbende. Men også i det, vi har lagt frem i forhold til vækstpakken, som jeg forstår Venstre har tilsluttet sig, er der 22 initiativer, herunder en særlig rolle for Bornholm.

Så vi gør, hvad vi kan, vi følger op, og jeg vil gerne sige, at vi skal have nærstuderet rapporten, og så skal vi have de aftaler, vi laver i teleforligskredsen, afdækket og gå videre frem. Og det har vi jo en fælles interesse i.

Kl. 13:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Anni Matthiesen.

Kl. 13:20

Anni Matthiesen (V):

Jeg kan så oplyse ministeren om, at rapporten ligesom fortæller, at der kun er fire steder i landet, hvor man ikke kan opnå dækning overhovedet. Der er så omkring 254 steder, hvor man kan opnå kontakt via mobiltelefon blandt fire forskellige teleselskaber. Og det er egentlig det, der bekymrer mig lidt, for jeg tror da egentlig, at de fleste af os har oplevet, at når vi kører på landevejene, er der bestemte områder, også i vores eget lokalområde, hvor vi godt ved at nu skal vi skynde os at få afsluttet samtalen, for nu kommer vi snart ind i et område, hvor der ikke er mobildækning.

Det blev nævnt, at der faktisk var 254 steder rundtom i landet – det står også i rapporten – hvor det kræver, at man har abonnement med et af fire forskellige teleselskaber. Nu ved jeg, at ministeren har en håndværksmæssig uddannelse, og derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, hvordan ministeren kunne se at man f.eks. som håndværksvirksomhed kunne klare sig, i forhold til når man kører rundt i landet og måske skal have abonnement på fire forskellige teleselskaber for egentlig at være dækket ind.

Kl. 13:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 13:22

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

For det første er jeg enig i, at ordentlige bredbåndsforbindelser er helt afgørende for vores virksomheder, men det er det også for turisme, og det er det også for borgerne derude, hvis mennesker skal bosætte sig i vores yderområder. Så derfor er bredbånd helt afgørende vigtigt. Og så er vi jo i gang med den kortlægning; vi har et forlig i teleforligskredsen, vi har nu et forlig i vækstpakken med de 22 initiativer, som vækstministeren og jeg kom med, hvor vi får bedre opsætning af master, vi får mulighed for ifølge planloven også at sætte master op på eksisterende bygninger, og vi giver samtidig nogle nye muligheder for vækstforaene og kommunerne til at gå ind sammen med virksomhederne. Der er en lang række nye initiativer, der skal til at virke her. Det skal vi selvfølgelig se på.

Så kender jeg godt til det, fru Anni Matthiesen nævner. Der er nemlig steder, f.eks. når man kører over Storebæltsbroen, hvor man falder fuldstændig ud. Noget af det, jeg selv har spekuleret på, og som jeg mener vi bør undersøge – men det er noget af det, vi må

tage med videre – er, at nogle gange, når man er i udlandet, laver vores telefoner den her roaming. Det betyder, at man skifter til det teleselskab, der giver den bedste dækning. Det gør man faktisk ikke i Danmark; det kunne være en af mulighederne, men det mener jeg vi bør undersøge og diskutere nærmere.

I forhold til det udspil, vi har lavet omkring bredbånd, er der også en mulighed for, at man kan få sådan en slags forstærker. Jeg tror, alle kender den, man kan få til sit sommerhus eller andre steder, når man skal have TV 2 eller dækning via Boxer. Så burde sådan nogle ting kunne gøre det. Så er der nogle af vores mobiltelefoner, der har utrolig ringe antenner, og det er måske noget af det, vi også skal se på.

Kl. 13:23

Første næstformand (Bertel Haarder):
Anni Matthiesen.

Kl. 13:23

Anni Matthiesen (V):

Tak. Jeg ved godt, at der tit bliver sagt, at det også er selve apparaterne, der ikke er gode nok eller for den sags skyld er blevet så avancerede, at man ikke kan opnå dækning. Men jeg synes, at der, hvor det største problem er, jo reelt er de steder, hvor man ikke kan få kontakt. Hvis man er i en nødsituation, hvor man hurtigt skal have fat på hjælp, synes jeg, at vi selvfølgelig må have en forpligtelse til at sikre, at man kan komme i kontakt, uanset om det så er politiet eller for den sags skyld en ambulance, man skal have fat på i en fart.

Ministeren sagde jo selv tidligere i dag, at regeringen er parat til at ville understøtte både vækst og udvikling i landdistrikterne, og vi ved jo, at netop det med mobilhullerne også er med til at skabe dårligere vilkår i forhold til iværksætteri og vækst i yderområderne. Der vil jeg så godt høre landdistriktsministeren i forhold til det, som ministeren selv nævnte om roaming, om det er noget, som ministeren har planer om at gå ind og gøre noget konkret ved.

Kl. 13:24

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 13:24

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg vil sige, at både den tidligere og den nuværende regering går ind for den der markedsmodel, men en tilpasset model, hvor vi giver nogle gode rammevilkår og understøtter kommuners og regioners mulighed for også at gå ind via de regionale vækstfora. Det mener jeg ikke at Venstre har forladt, og jeg mener heller ikke, at Socialdemokratiet eller regeringen har forladt det.

Når det er sagt, ved jeg godt, at det er træls og rigtig træls for dem, som ikke har den her dækning, men vi er faktisk et af de bedst dækkede lande i OECD. Vi er blandt de tre bedste i hele OECD. Så vi er langt fremme, men det betyder også, at kravene hele tiden stiger. Og dem, som ikke har dækning, føler sig udenfor, og det forstår jeg godt.

Når jeg nævnte roaming før, er det som sagt, fordi jeg synes, at vi skal undersøge den mulighed. Jeg kan i dag ikke sige, om det er noget, der kan lade sig gøre, fordi det jo er noget, der ligger hos Erhvervs- og Vækstministeriet, men jeg har bare lagt mærke til, at når jeg enten er i Sverige eller på ferietur til Mallorca, så roamer man jo faktisk og tager det bedste selskab, og det tror jeg ville være rigtig godt.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at efter jeg fik et andet teleselskab, har jeg faktisk fået forbindelse på Langeland, hvor jeg ikke havde det tidligere med mit første teleselskab. Så det betyder faktisk rigtig meget, om der er en mast i nærheden, man kan få forbindelse til. Så ja,

det vil jeg gerne prøve at kigge på. Jeg kan i dag ikke love, at vi kan løse det, men jeg vil gerne se på, om ikke vi kan gøre det.

Kl. 13:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til fru Anni Matthiesen.

Og så er det hr. Thomas Danielsen.

Kl. 13:25

Spm. nr. US 142

Thomas Danielsen (V):

Tak for det, formand. Jeg har et meget simpelt spørgsmål, som jeg dog har haft utrolig svært ved at få svar på. Det lyder: Bliver Folketingets partier inddraget i arbejdet om en samlet strategi for landdistrikterne?

Kl. 13:26

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 13:26

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg synes, at vækstpakken jo er et meget godt eksempel på, at Folketingets partier er inddraget i arbejdet med det. Der har vi jo afskaffet hr. Lars Løkke Rasmussens kørselsafgift. Det var jo imponerende, at Venstre også ville være med på det. Og vi har jo også sat de to gange 200 mio. kr., altså 400 mio. kr., ekstra om året af til at få revet nogle af alle ruinerne ned, få byrenoveret, få repareret og få byfornyset mange af vores huse. Og så vil jeg sige, at vi har det sådan, at vi ikke tror, at dem ude i vores yderområder er interesseret i spørgsmål om strategi, de er interesseret i, om vi rent faktisk gør en indsats for landdistrikterne. Der har jeg jo også tidligere i dag redegjort for, at vi faktisk har gjort rigtig mange ting: Det gælder i forbindelse med infrastruktur, det er 285 mio. kr., og omfordelingen i forhold til udligningsordningen, det er 400 mio. kr., i forhold til fleksboligerne, i forhold til de to gange 200 mio. kr., jeg har nævnt nu, og i forhold til at vi faktisk fjerner kørselsafgifterne og ændrer på planloven. Så her er konkrete beviser på, at vi handler, og at vi lytter, og at vi handler igen.

Kl. 13:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Thomas Danielsen.

Kl. 13:27

Thomas Danielsen (V):

Tak for det, formand. Jamen jeg var bare bange for, at mit spørgsmål var for kompliceret, men jeg prøver lige en gang til. Landdistriktsministeren har lovet Folketingets Udvalg for Landdistrikter og Øer, at vi kunne se frem til arbejdet om en samlet strategi. Det er nu ved at være halvandet år siden, og jeg prøver så lige at stille mit spørgsmål igen, meget simpelt:

Bliver Folketingets partier inddraget i arbejdet om en samlet strategi for landdistrikterne?

Kl. 13:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 13:27

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Det er jo sådan, at vi fra sag til sag arbejder sammen med Folketingets partier på de steder, hvor det kræver flertal. Jeg tror ikke, at man i landdistrikterne interesserer sig for strategi, men man interesserer sig for handling. Og den her regering har foretaget handling på hand-

ling. Jeg kan sige – hvilket jeg i øvrigt har nævnt for hr. Thomas Danielsen ganske mange gange – at vi i vores vækstpolitik arbejder ud fra tre principper for udvikling og vækst i landsbyerne og i landdistrikterne. Principperne handler om, at man skal se på væksten i land og by i en sammenhæng, og at man skal bygge på de lokale ressourcer og muligheder. Og så skal vi understøtte den spirende vækst med økonomi, hvilket vi jo har gjort med LAG-midler og alt muligt andet, hvor vi har understøttet det lokale erhvervsliv.

Så på den måde inddrager vi hinanden. Nu skal vi til at diskutere, hvordan man fordeler fondsmidlerne fra EU i den kommende periode, og der er Folketingets partier også inddraget. Så der er løbende en diskussion med Folketingets partier.

Så jeg forstår ikke, hvor hr. Thomas Danielsen vil hen med sit spørgsmål.

Kl. 13:28

Første næstformand (Bertel Haarder):
Thomas Danielsen.

Kl. 13:28

Thomas Danielsen (V):

Nej, jeg kan tydeligt høre, at landdistriktsministeren ikke forstår, hvor jeg vil hen med mit spørgsmål, og det er meget svært for mig at forstå, at det er svært at forstå mit spørgsmål. Jeg ved ikke, hvorfor landdistriktsministeren nægter at svare på mit spørgsmål, for det er meget, meget simpelt. For svaret må enten være, at ja, Folketingets partier bliver inddraget i arbejdet om en samlet strategi, ligesom man har lovet dem det op til flere gange, eller også er det: Nej, vi dropper den her samlede strategi for landdistrikterne.

Derfor spørger jeg landdistriktsministeren en sidste gang, for jeg har jo ikke flere spørgsmål tilbage, og derfor håber jeg så inderligt, at man vil besvare mit meget simple spørgsmål, som jeg tror at man er den eneste i salen der har svært ved at forstå, og det er: Bliver Folketingets partier inddraget i arbejdet om en samlet strategi for landdistrikterne?

Kl. 13:29

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 13:29

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Nu tror jeg, man skal være varsom med over for andre mennesker at udtale sig om, hvad de forstår, og hvad de ikke forstår. Hr. Thomas Danielsens fatteevne skal jeg ikke udtale mig om, men jeg synes, det ville klæde Venstre og hr. Thomas Danielsen som landdistriktsordfører at forholde sig til virkeligheden med hensyn til alle de mange ting, vi har lavet. Jeg mangler også fuldstændig et udspil fra Venstre om, hvad de vil med en nulvækst. Hvordan vil man sikre landdistrikterne, ud over det, man har sagt om, at fremtidige statslige arbejdspladser må lægges ud? Der har ikke været ét forslag fra Venstre – ikke ét, siger jeg. Det ville det klæde hr. Thomas Danielsen at forholde sig til.

Så vil jeg gerne sige, at vi samarbejder med Folketingets partier fra sag til sag. Jeg har redegjort for regeringens strategi for vækst og udvikling her. Så hvad er det, hr. Thomas Danielsen ikke helt forstår? Det forstår jeg ikke.

Kl. 13:30

Første næstformand (Bertel Haarder):

Det kan hr. Thomas Danielsen af gode grunde ikke svare på, for hans spørgemulighed er udtømt.

Nu er det så i stedet fru Fatma Øktem.

Kl. 13:30

Spm. nr. US 143

Fatma Øktem (V):

Tak, formand. Jeg kunne godt tænke mig at stille ministeren et spørgsmål. Det er ud fra den seneste ændring, som man agter at lave på ghettolisten, og som drejer sig om udvidelsen af kriterierne for, om et område er ghetto eller ej. Jeg sidder med nogle tal og den liste fra den 1. oktober 2012. Jeg skal sådan set bare kigge på de første 15 navne for allerede at kunne udnævne tre områder, som i princippet kan ryge ud af ghettolisten, hvis det er sådan, at vi udvider kriterierne. Det er bl.a. Blågården i København, det er Tåstrupgård i Høje Taastrup, og det er Askerød i Greve. Det er bare 3, jeg tager ud fra de første 15 navne.

Det bekymrer mig rigtig meget, for når man kigger på tallene, ser man, at der er høj forekomst af kriminalitet, der er meget stor koncentration af indvandrere og efterkommere af folk fra ikkevestlige lande. Vi er nogle, der ved – det tror jeg også ministeren vil give mig ret i – at når der er så stor en koncentration, har vi lidt erfaring med, at der sker noget i de samfund. Sådan noget som parallelsamfund opstår, når der er så stor koncentration af folk fra ikkevestlige lande, og der opstår noget, som hedder social kontrol, og som vi alle sammen er meget, meget optagede af hvordan vi skal bekæmpe. Så må jeg nok sige, at når jeg kan se, at den manglende tilknytning er meget lav de her tre steder, så er sandsynligheden for, at de kan ryge ud af listen, der. Det synes jeg er meget ærgerligt.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren: Kan de her tre områder ryge ud af den liste, når kriterierne bliver udvidet? Tak.

Kl. 13:32

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 13:32

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg tror, vi deler bekymringen for, at der opstår parallelsamfund, bandekriminalitet og den kriminalitet, der følger med det. Det tror jeg at alle her i Folketinget gør. Jeg erkender, at det, den tidligere regering lavede sammen med Dansk Folkeparti, var et skridt, som man har taget.

Jeg er ikke helt enig i, at man kun skal nøjes med de tre kriterier. Derfor har jeg taget uddannelseskriteriet med. Jeg tror, at fru Fatma Øktem er enig med mig i, at uddannelse er hele nøglen til at få sig et job. Når 60 pct. af drengene med indvandrerbaggrund faktisk drop- per ud af en erhvervsuddannelse, fordi de ikke har kompetencer nok, så er uddannelse helt afgørende. Vi kommer til at stå med den udfordring, at fremadrettet er der alt for mange ufaglærte, og der er for få faglærte, når vi når 2020, så her er et vigtigt område. Der er grobund for bandeøkonomi og for sort økonomi, hvis man har et lavindkomstområde. Derfor har vi ikke taget de tre kriterier væk, men vi er faktisk kommet med to nye, som supplerer, således at man kan sætte ind på alle fem områder.

Jeg vil i dag ikke nævne, hvilke områder der ryger ud, for jeg har ikke listen hos mig, men jeg synes, det er fair at sige, når regeringen spiller ud, at vi ved, at der kommer lidt færre på, men vi er jo ikke færdige med forhandlingerne. Der kommer nye tal til oktober, og så kan der faktisk komme flere på end de 29, som vi har nævnt. Nu skal vi jo lige se, hvordan det går med forhandlingerne. Jeg skal forhandle med Venstre i morgen, og jeg glæder mig til at se Venstre derovre.

Kl. 13:33

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fatma Øktem.

Kl. 13:33

Fatma Øktem (V):

Det er meget fint, men det ændrer sådan set ikke min bekymring, for den bekymring er der faktisk grundlag for her. Når jeg kigger på den manglende tilknytning til arbejdsmarkedet, ser jeg, at den er meget lav i bare de tre områder, jeg har nævnt. Den manglende tilknytning til arbejdsmarkedet er meget lav. Det vil sige, at hvis den største del har en tilknytning til arbejdsmarkedet, er der også noget med bruttoindtjeningen, som de så ikke vil kunne leve op til. Og så er der sandsynlighed for, at de også har en uddannelse, når de har tilknytning, men det ændrer ikke ved, at der er to meget store udfordringer på området, der gør, at vi bør have det fokus på området. Det er netop det med kriminaliteten og det med, at der er grobund for social kontrol og parallelsamfund.

Er det ikke rigtigt, at det er tre kriterier, der skal leves op til ud af fem, og her er der foreløbig kun to, der bliver levet op til?

Kl. 13:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 13:35

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg synes, at de to kriterier, som vi i regeringen har valgt at tage med, og som man kan være uenig eller enig i, faktisk er meget, meget relevante. Uddannelse og indkomst er meget, meget vigtige parametre for det videre arbejde. Det er det ene.

Det andet er, at vi jo gør noget ved det. Noget af det første, justitsministeren gjorde, da han kom til, var at lave en politiaftale, i hvilken vi satte 250 mio. kr. af over de næste 4 år til bekæmpelse af kriminalitet i de udsatte boligområder. Det har faktisk fået kriminaliteten ned med 12 pct., og det vil jeg gerne kvittere for over for alle partier, der har været med. Man gør faktisk en meget, meget god indsats her. Jeg ved, at vores social- og integrationsminister har stor fokus på den del, der forholder sig til parallelsamfund. Men når vi tager det her med, er det, fordi vi selvfølgelig skal have fokus på beskæftigelse. Når der er mere end 40 pct., som er uden tilknytning til arbejdsmarkedet, har vi en udfordring. Hvis vi har over 50 pct. med anden etnisk baggrund end dansk, så er der en kulturel udfordring for det sted osv.

Men vi har bare valgt at supplere med to kriterier, som vi synes er relevante, og som gør, at man får en større mangfoldighed. Og så har vi kortet perioden i kriterierne ned. Tidligere var det sådan, at for kriminalitet og beskæftigelse var det 4-årige kriterier, nu er det 2-årige kriterier, og resten har 1-årige kriterier. Det bliver lidt nemmere at se, når man gør en indsats som f.eks. i Tåstrupgård.

Kl. 13:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fatma Øktem.

Kl. 13:36

Fatma Øktem (V):

Jamen altså, jeg synes ikke rigtig, det ændrer ved, at de to meget store udfordringer, som vi har kæmpet med igennem rigtig, rigtig lang tid, kan blive overset. Hvis det kun, som jeg kan se, er de to kriterier ud af de fem, der bliver stillet op, hvilket meget hurtigt kan blive tilfældet på bare de her tre områder, så får det ikke den fokus, så er det ikke på listen, og så får de måske ikke de ghettomidler. Det synes jeg er ærgerligt.

Men hvis vi bare gør det med at sætte de der fine ord ind eller de ønsker, vi har for et område, om, at vi gerne vil se højere uddannelser, så kan vi jo sætte kriterierne op til ti, for så der er ingen, der lever op til det, så er der ingen udfordringer. Det er næsten sådan, jeg

forstår ministeren, for de her problemstillinger er der, de her udfordringer er der, vi ved det alle sammen; men lige pludselig vil vi ikke stå ved det, fordi de ikke kan leve op til de fem kriterier.

Kl. 13:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 13:37

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg synes faktisk ikke, at den tidligere regering med de tre kriterier levede helt op til de udfordringer, der er i forhold til uddannelse og indkomst. Derfor har vi valgt at supplere de tre kriterier, og de tæller jo stadig væk. Vi har ikke fjernet et identitetskriterium, vi har ikke fjernet det med de dømte, vi har ikke fjernet beskæftigelseskriteriet; tværtimod indgår de blandt de kriterier, vi har spillet ud med.

Husk så på, at vi faktisk forsøger at lancere en helt ny måde at arbejde sammen på, hvor vi laver partnerskaber med kommunerne. Vi går samtidig ind og fremlægger en værktøjskasse med, hvad der virker og hvad der ikke virker – det håber jeg fru Fatma Øktem er enig i. Og samtidig kommer der jo yderligere tryk her, ved at man kan udveksle oplysninger mellem boligsekslerne i et område. Det er noget, Vollsrose og især Gellerup har bedt om, fordi man har kunnet flytte fra den ene boligafdeling til den anden, hvis man blev smidt ud på grund af kriminalitet i området. Og så kan politiet og domstolene faktisk udveksle oplysninger med boligorganisationerne.

Så vi har forsøgt at komme hele vejen rundt, og det skulle man glæde sig over i stedet for at være så bekymret, for jeg tror faktisk, at det her er et bedre redskab.

Kl. 13:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til fru Fatma Øktem.

Der er tre spørgsmål til klima-, energi- og bygningsministeren, og jeg vil forsøge at nå dem alle tre, men det forudsætter, at både de to første spørgsmål og ministeren sparer lidt på især de 2 minutter til indledning.

Den første spørger er hr. Lars Christian Lilleholt.

Kl. 13:38

Spm. nr. US 144**Lars Christian Lilleholt (V):**

Klima-, energi- og bygningsministeren udtalte for nylig til Information, at Danmark helt uden sammenligning er verdens førende og mest klimaambitiøse land. I en anden avis udtalte ministeren sig noget anderledes, nemlig i Berlingske, hvor ministeren gav udtryk for en nyfunden pragmatisme i forhold til at sikre konkurrenceevne, og at klimakravene ikke må koste på bundlinjen. Betyder det, at ministeren er tilfreds med, at Danmark blot er i topfem eller topti med hensyn til klimaambitioner, hvis det samtidig betyder, at vi kan indfase den grønne omstilling med lavere omkostninger for at styrke konkurrenceevnen og bevare jobs i Danmark?

Kl. 13:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 13:39

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Først og fremmest tak for spørgsmålet, som lige rammer hovedet på sømmet i den diskussion, vi skal have, når regeringen har fremlagt sin klimaplan. Efter min opfattelse bygger spørgsmålet på den misforståelse, at det at have en ambitiøs klimamålsætning pr. automatik koster erhvervslivet på bundlinjen.

Det, der er baggrunden for mine udtalelser, både til Information og til Berlingske, er jo det stik modsatte synspunkt. Det, der gør, at hele verden kigger på Danmark i øjeblikket, er, at vi har bevist, at vi både kan være verdens mest ambitiøse klimaland og samtidig have en meget effektiv industri, som får gode vilkår, og som er glade for at være i Danmark. Jeg synes egentlig, at det bedste eksempel på det er den energiaftale, som Venstre jo heldigvis også er med i, og som netop bygger på det princip, at yes, vi skal være ambitiøse, men vi skal være det på en måde, der er så omkostningseffektiv som overhovedet muligt for dansk erhvervsliv.

Kl. 13:40

Første næstformand (Bertel Haarder):
Lars Christian Lilleholt.

Kl. 13:40

Lars Christian Lilleholt (V):

Skal man forstå ministerens nyfundne pragmatisme sådan, at hensynet til konkurrenceevnen er vigtigere, end om vi lige når 35 pct. vedvarende energi i 2020?

Kl. 13:40

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 13:40

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Altså, nu er det ikke mig, der har opfundet ordet pragmatisme, det er vist Mandag Morgen, der har det, men det er ikke nogen hemmelighed, at den her regering går rigtig meget op i dansk konkurrenceevne; det gør jeg også selv. Og det hjælper jo ikke noget, at vi gør noget godt for klimaet, hvis det bare betyder, at de danske industrivirksomheder flytter ud af landet, men det hjælper altså heller ikke noget, at vi gør noget godt for de danske industrivirksomheder, hvis det så ender med, at vi ikke kan nå de klimamål, som videnskaben jo råber op om er meget nødvendige. Det er jo ikke mere end 2 dage siden, vi nåede den her meget symbolske grænse på 400 ppm molekyler i atmosfæren. Det er den højeste koncentration af drivhusgasser i 2-3 mio. år. Det kan vi selvfølgelig ikke lukke øjnene for heller.

Kl. 13:41

Første næstformand (Bertel Haarder):
Lars Christian Lilleholt.

Kl. 13:41

Lars Christian Lilleholt (V):

Hvordan vil vi sådan konkret se, at tilgangen er blevet mere pragmatisk, kan man sige, om end ministeren gerne vil bruge et andet udtryk i forhold til den grønne omstilling? Vil det kun gælde nye initiativer, eller vil ministeren også se på de initiativer, der er taget, eller er i gang med at blive indfaset?

Kl. 13:41

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 13:41

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Jeg er meget indstillet på, at vi fortsætter med hele tiden, også i fællesskab i energiaftalen, at kigge på, hvordan vi kan gøre det her endnu mere effektivt, endnu bedre. Men for mig er det altså ikke et spørgsmål om ligesom at veje klimaet op mod erhvervslivet. Nej, det, der gør Danmark til noget specielt, det, der gør, at alle vil lære af vores erfaringer, er, at vi kan begge dele på en gang. Det er jo i virkeligheden også kun på den måde, at vi kan nå vores klimamålsætninger hurtigt nok, og på den måde, at vi kan få endnu flere af de

titusindvis af arbejdspladser, vi har i hele landet, til at få glæde af, at vi holder den grønne fane højt, hvilket altså simpelt hen betyder, at der bliver skabt flere jobs i den danske grønne industri.

Kl. 13:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til hr. Lars Christian Lilleholt, som efterlod tid nok til de to sidste spørgere.

Vi begynder med hr. Mikkel Dencker.

Kl. 13:42

Spm. nr. US 145

Mikkel Dencker (DF):

Tak, formand. Jeg spørger i dag, fordi regeringen har taget initiativ til at afskaffe særloven for Christiania. Det ser jeg som et led i den normaliseringsproces, som Christiania jo er inde i, og som der er en bred opbakning til i Folketinget, altså at man normaliserer Christiania.

Men når man skal afskaffe den såkaldte særlov, mener jeg jo så, at det kræver, at Christiania også begynder at være normalt fungerende efter alle andre målestokke, man bruger.

Mener ministeren da, at Christiania er blevet et normalt fungerende område i København, siden regeringen finder anledning til at afskaffe særlovgivningen?

Kl. 13:43

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 13:43

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Lige siden 2004, hvor et meget bredt flertal af Folketingets partier besluttede sig for at indlede et nyt kapitel, kan man sige, i Christianias historie og sælge en del af statens ejendomme til Christiania selv, så de kan forvalte deres eget område, er der jo indgået en række aftaler om nogle bygninger, der skulle flyttes, om nogle ting, der skulle bringes i orden fra Christianias side, plus at de selvfølgelig skulle købe jorden og betale pengene. Og faktisk er det sjovt, at spørgeren spørger lige i dag, for det er i dag, at vi får helt på plads, om Christiania lever op til deres del af aftalen, fordi det var i dag, der var sidste frist for at flytte de allersidste bygninger.

Det er min forventning og mit håb, at det vil Christiania have gjort, og derfor finder jeg sådan set, at staten også bør leve op til sin del af aftalen, når nu Christiania har gjort det, og således ophæve særloven.

Jeg gætter på, at når spørgeren spørger, er det, fordi der i mellemtiden er kommet nogle andre byggesager på det såkaldte fortidsminde. Der er store og små, som umiddelbart ser ud til at være i modstrid med byggelovgivningen, og dem skal vi selvfølgelig håndtere. Det har jeg givet tilsagn om mange gange her fra talerstolen, og de skal håndteres efter fuldstændig samme lovgivning, som alle andre danskere lever under.

Kl. 13:44

Første næstformand (Bertel Haarder):
Mikkel Dencker.

Kl. 13:44

Mikkel Dencker (DF):

Jamen jeg vil sige, at i Dansk Folkeparti anerkender vi da, at regeringen arbejder med de her byggesager. Det er klart, at der har været en del overskridelser af byggelovgivningen på Christiania, og det arbejdes der med fra regeringens side. Det anerkender vi, og det er også godt, at man gør det. Men en normalisering af Christianiaområdet er jo ikke kun, at byggelovgivningen overholdes. Det er også, at Chri-

stiania begynder at fungere inden for de samme juridiske rammer som alle andre dele af vores samfund. Og der tænker jeg altså også på, at der er mange ting på Christiania, som ikke er som alle andre steder.

Eksempelvis kan politiet jo ikke patruljere på normal vis på Christiania, for de bliver simpelt hen overfaldet; der bliver kastet sten og andre ting efter politiet, hvis de viser sig der. Der foregår åbenlys narkohandel på Christiania, det er jo en kendt sag. Det sker ikke andre steder i landet, i hvert fald ikke så åbenlyst, som det er tilfældet her. Der er selvbestaltede fotoforbudszoner, hvor man jo sidste år så et eksempel på, at en fotograf, der tog et billede, blev frarøvet sit fotoudstyr og jaget nøgen ud af Christiania.

Det er fuldstændig uacceptabelt forhold, der stadig væk er på Christiania, og det kan jeg da ikke tro at regeringen betragter som normalt, så man kan betragte Christiania som normaliseret.

Kl. 13:45

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 13:45

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

For så vidt angår den hårde kriminalitet, der desværre stadig væk findes på Christiania, er det jo noget, Justitsministeriet og politiet tager sig af. Jeg ved, at politidirektøren har meget stort fokus på lige præcis det område, og jeg er helt enig med spørgeren i, at det er vigtigt.

Men jeg har enormt svært ved at forstå, hvorfor det øgede fokus skulle være et argument for, at man ikke vil ophæve særloven for Christiania. Det signal, der ligger i at ophæve særloven, er jo netop: Der gælder de samme regler for de danskere, der bor på Christiania, som for de danskere, der ikke bor på Christiania. Og det gælder jo også på kriminalitetsområdet.

Jeg synes jo, at hvis man stemmer imod at ophæve særloven, hvad jeg forstår at Dansk Folkeparti har tænkt sig, så sender man det signal, at man stadig vil have en særlov for Christiania, man vil gerne behandle Christiania som noget særligt og ikke som en del af resten af samfundet. Det synes jeg er et mærkeligt signal at sende, hvis det, man gerne vil have, er, at vi f.eks. kommer kriminaliteten på Christiania til livs.

Kl. 13:46

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Mikkel Dencker.

Kl. 13:46

Mikkel Dencker (DF):

Jeg kan sige, at i Dansk Folkeparti betragter vi Christiania som et særligt område, og det gør vi, lige så længe Christiania skiller sig ud på negativ vis på en lang række områder. Vi har et område i København, hvor der foregår en masse kriminalitet, det medfører ministeren jo også, og lige så længe en stor del af Christianias indbyggere deltager i denne kriminalitet eller i hvert fald accepterer, at andre begår kriminalitet i det her område, så er der jo tale om et specielt område, som bare ikke kan betragtes på lige fod med alle andre områder, og derfor skal der altså nogle særforanstaltninger til. Det er derfor, vi i Dansk Folkeparti ikke mener, at tiden er inde til at afskaffe særlovgivningen. Det kræver en mere aktiv indsats fra Christianias egen side, altså at man simpelt hen kommer den her grove kriminalitet til livs.

Kl. 13:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 13:47

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Der er to ting, jeg gerne vil slå fast. Den ene er, at den her regering målrettet arbejder mod at bekæmpe al hård kriminalitet på Christiania. Det andet, jeg gerne vil slå fast, er, at jeg ikke synes, det er rimeligt at skyde christianitterne, de helt almindelige mennesker, der bor derude, i skoene, at de på nogen som helst måde holder hånden over eller har et ansvar for den kriminalitet, der bliver begået af organiserede bander på Christiania. Det er ikke nogen rimelig måde at stille det op på. Den kriminalitet er til stor gene for alle københavnere, men altså også for mange af de helt fredelige christianitter, som bare bor på Christiania, fordi de synes, det er en spændende boform.

Det er også derfor, at jeg tror, at de bedste vilkår for at komme kriminaliteten til livs sådan set er at give de rigtige christianitter mulighed for at indrette sig, som de vil, men inden for de normale lovgivningsmæssige rammer, som gælder alle danskere. Det er den måde, jeg tror man lovgivningsmæssigt bedst kan komme kriminaliteten til livs. At man så derudover skal føre en rimelig hårdhændet politimæssig indsats, overlader jeg trykt til min kollega justitsministeren og politiet.

Kl. 13:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til hr. Mikkel Dencker.

Den sidste spørger er hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:48

Spm. nr. US 146

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Der kan komme mange forskellige emner til en klima- og energiminister, lige fra Christiania og nu til campingpladser. De starter jo begge med c, kan man sige, men det er måske også det eneste, de har til fælles.

Men jeg vil egentlig gerne spørge klima- og energiministeren om regeringens syn på de danske campingpladser set i forhold til benyttelse af grøn og vedvarende energi. Ministeren har jo tidligere i besvarelserne og her i salen også været inde på energiaftale og klimaplan og regeringens indsats vedrørende klimamålsætninger her i Danmark. Hvis man kigger på eksempelvis antallet af overnatninger på danske campingpladser, kan man se, at der faktisk har været et fald over de seneste 15 år på næsten to millioner overnatninger om året, og det er vel at mærke på de udenlandske overnatninger. Det ses bl.a. i lyset af, at udgifterne for folk, eksempelvis til at bruge strøm på danske campingpladser, er væsentlig dyrere end i de lande, vi traditionelt har sammenlignet os med, som Holland, England, Tyskland og Sverige. I Danmark koster en kilowatt ca. 50 pct. mere. Det er jo noget, som turister lægger mærke til, når de kører igennem Danmark og skal finde et sted at bo.

I den forbindelse tænker jeg på, at med den energiaftale, som regeringen indgik i 2012, også sammen med Dansk Folkeparti i øvrigt, lægges der jo op til en række udmøntninger af forskellige puljer af penge osv., og der vil jeg gerne høre ministeren, hvordan ministeren ser på at lave nogle målrettede indsatser som f.eks. at indføre en solcelleordning på en række af de danske campingpladser, eventuelt med en ordning, hvor staten bidrager med et vist tilskud, og hvor campingpladsejerne ligeledes bidrager med penge til at investere i den her grønne og vedvarende energi for derved eventuelt at komme frem til – det er jo det, der er målet – at kunne tilbyde vores turister en lavere kilowattafregning, så vi kan konkurrere med de lande, vi typisk konkurrerer med om campingturister.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 13:50

belønner, kan man sige, dem, der benytter solellen på samme tidspunkt, som man producerer strøm gennem sine solceller. Og det passer meget godt med sommerhalvåret. Det er der, hvor man får mest ud af sine solceller. Så jeg tror, at der er et potentiale her, og jeg mener sådan set, at der er fin økonomi i det.

Kl. 13:50

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Tak for spørgsmålet, som jeg nok ikke lige havde forventet. Det skal jeg da ærligt indrømme. Men det er dejligt at blive beriget med overraskelser.

Jeg må nok erkende, med al respekt for de danske campingpladser, som jeg selv holder meget af, at det ikke er det primære formål for den danske energipolitik at sikre bedre konkurrencevilkår for campingpladserne. Det er der andre instrumenter til. Men generelt vil jeg gerne sige, at vi jo lige har lavet en vækstplan, »Vækstpakke DK«, hvor vi netop er gået ind også over for serviceerhverv og har sænket nogle af energiafgifterne, faktisk med helt op til 2 mia. kr., for at dansk erhvervsliv i bred forstand skulle få billigere elpriser, som har været høje og har været et konkurrenceproblem for nogle erhverv. Så det er ikke sådan, at der ikke sker noget. Vi har sådan set lige gjort noget.

Med hensyn til specifikt solceller er der sådan set ikke noget til hinder for, at campingpladser kan sætte solanlæg op nu. Det er en del af den nye aftale, vi har lavet. Der vil være en tilbagebetalingstid på ca. 10 år, og så har man sådan set rigtig god, billig solstrøm i lang tid. Det er sådan set bare med at komme i gang, og det er der alle mulige gode rammer for.

Kl. 13:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:52

Hans Kristian Skibby (DF):

Ja, men her har ministeren jo faktisk en chance for at agere minister på tværs af forskellige ressortområder i Danmark, og det er vel ikke noget, en minister har noget imod. Altså, erhvervsministeren kunne jo også have glæde af det her. Fordelen ved dansk turismeerhverv er jo netop, at det er et erhverv, der har svært ved at udflagge. Man flytter ikke lige en campingplads til Polen. Men turisterne bliver væk, eller også vælger de danske campister at køre til andre lande og campere. Derfor er det jo en fælles interesse, vi har; uanset hvilken ministerpost man har, må det jo være i regeringens interesse at sikre, at den konkurrence, der er på vores campingpladser, ikke er ulige set i forhold til vores nabolande. Der er det, jeg spørger til ministerens holdning til det, og jeg synes sådan set også, at holdningen var fin nok. Ministeren havde bare ikke nogen penge. Det har vi andre så heller ikke, kan man sige.

Men grundlæggende er min interesse jo, at vi får skabt nogle bedre vilkår for vores campingpladser, og det kunne man bl.a. gøre ved at tænke miljø og klima ind i campingpladserne. De ligger jo centralt i Danmark, de ligger typisk ude på de store vidder, hvor der er god plads og der derfor også er plads til solcelleparker. De bruger relativt meget energi i en kort periode af året, netop i den periode, hvor der også produceres meget solenergi. Derfor er der flere aspekter i det, som jo alle sammen taler til gavn for solceller.

Kl. 13:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 13:53

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Det er der faktisk. Det er også derfor, jeg sådan set opfordrer til, at man benytter sig af de ordninger, som vi har lavet, og som jo netop

Når jeg ikke sådan umiddelbart trækker den store tegnedreng frem, er det bl.a., fordi jeg ikke har den – det foregår jo også i et andet ministerium – men det er også, fordi jeg sådan set synes, vi skal passe på ikke at gøre vores grønne omstilling for dyr. Der er jo aldrig nogen gratis frokost i politik, det ved jeg at spørgeren ved alt om. Og jeg vil sige, at hvis jeg havde nogle penge eller fandt nogle penge, ville de jo komme et sted fra, og det sted ville typisk være alle de andre elforbrugere. Derfor er det sådan set min indstilling, at en af grundene til, at alle andre lande i øjeblikket inviterer os ud for at lære af os, jo ikke bare er, at vi er gode til at sætte vindmøller og solceller op. Det kan alle jo gøre. Det er det, at vi nok er dem, der har gjort det billigst i hele verden. Vi er dem, der har fået mest ud af det og derfor har undgået en, om jeg så må sige, unødvendig stor regning for elforbrugere.

Kl. 13:54

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:54

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg kan jo kun kvittere for de gode intentioner, men den ganske lille handling. Altså, jeg synes jo, det kunne være spændende, hvis Danmark var det første land, som kunne prale af at have CO₂-neutrale campingpladser. Jeg synes, det måtte være noget, som klima-, energi- og bygningsministeren ville tage på sin kappe og faktisk synes var et rigtig godt initiativ, der var kommet. Det er jo noget, som Campingrådet har slået på tromme for i mange år.

Så ved jeg godt, at Campingrådet typisk refererer til erhvervsministeren. Jeg synes jo bare, at det i dagens anledning var glimrende at få klima-, energi- og bygningsministeren ind også, fordi jeg mener, at netop i forbindelse med campingsektoren, campingturismen – og turisme er jo det fjerdestørste erhverv i Danmark, det skal man ikke glemme – var der faktisk et sted, hvor man også ved at tænke på tværs af ministerierne kunne være med til at gøre en forskel. Det er så det, der var ærindet for Dansk Folkeparti.

Det her er noget, vi har arbejdet på længe. Det er noget, vi havde oppe på vores sidste sommergruppemøde, og det er jo snart et år siden, og derfor vil jeg selvfølgelig gerne have, at ministeren også giver sit besyv med om det. Jeg anerkender selvfølgelig, at hvis ikke ministeren har nogen penge, så har han ikke nogen penge, men vi må bare konstatere, at oftest ender det jo med, at man har de penge, man gerne vil finde. Sådan har det i hvert fald været indtil nu i regeringen.

Kl. 13:55

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 13:55

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Jamen jeg noterer mig spørgerens idé. Det er ikke noget, vi har planer om nu, især fordi der som sagt er glimrende ordninger, og det er jo ikke min opgave sådan ligefrem at komme kørende ud på den enkelte campingplads med solpanelerne. Når nu det er en god forretning at sætte dem op, vil jeg jo forvente, at det er campingpladserne bedre til selv. For jeg synes faktisk, det er en fremragende idé. På den måde kunne man jo også flage over for gæsterne på campingpladserne, at man er klimavenlig, og at de er kommet til Europas grønne land.

Kl. 13:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til de ni spørgere og de to ministre.

Jeg vil nu holde 4 minutters pause, indtil vi påbegynder besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre.

Mødet er hævet 4 i minutter og genoptages kl. 14.00.

Mødet er udsat. (Kl. 13:56).

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 14:00

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mødet er genåbnet.

Vi går nu til besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre, og vi begynder med et spørgsmål til justitsministeren af hr. Peter Skaarup. Værsgo, minister.

Kl. 14:00

Spm. nr. S 1845

1) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF) (medspørger: **Christian Langballe** (DF)):

Er ministeren enig med Radikale Venstre i, at vi her i landet skal give statsborgerskab til potentielle terrorister?

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand, og tak for ordet. Jeg er blevet spurgt, om jeg er enig med Radikale Venstre i, at vi her i landet skal give statsborgerskab til, som det formuleres, potentielle terrorister.

Jeg vil starte med at sige, at hvis man ønsker en debat med Radikale Venstre, om Radikale Venstres udsagn, synes jeg, at man skal tage en debat med Radikale Venstre om det. Men jeg går ud fra, at spørgsmålet vedrører de sager, hvor Politiets Efterretningstjeneste vurderer, om en ansøger til indfødsret kan være til fare for landets sikkerhed.

Så kan jeg sige, at det følger af § 21 i cirkulæreskrivelsen om naturalisation, at en sag forelægges for Folketingets Indfødsretsudvalg, hvis Politiets Efterretningstjeneste vurderer, at ansøgeren kan være til fare for landets sikkerhed. Forelæggelse sker med indstilling om, at den pågældende udelukkes fra optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse i en nærmere angiven periode. Men det er dog i tilknytning til bestemmelsen i § 21 væsentligt at fremhæve Danmarks konventionsmæssige forpligtelser i medfør af FN's børnekonvention fra 1989 og FN's konvention fra 1961 om begrænsning af statsløshed.

Det vil efter Justitsministeriets opfattelse ikke være i overensstemmelse med statsløsekonventionen eller børnekonventionen, hvis personer, der opfylder betingelserne i konventionerne, udelukkes fra optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse med den begrundelse, at de af Politiets Efterretningstjeneste vurderes at være til fare for landets sikkerhed. Det er således efter konventionen et krav, at ansøgerne er fundet skyldige i en forbrydelse mod statens sikkerhed, og det vil sige, at den pågældende skal være dømt, før statsborgerskab vil kunne nægtes, og der kan i øvrigt ikke efter børnekonventionen stilles, som det hedder, et vandelskrav.

Jeg har på baggrund af de konventionsmæssige forpligtelser tidligere oplyst Folketingets Indfødsretsudvalg, at sager, hvor ansøgeren er omfattet af statsløsekonventionen eller børnekonventionen, og

hvor Politiets Efterretningstjeneste har vurderet, at den pågældende kan være til fare for statens sikkerhed, vil blive forelagt for udvalget, dog således at sagerne i visse tilfælde forelægges med henblik på udvalgets stillingtagen til, om ansøgeren skal optages på et lovforslag om indfødsrets meddelelse.

Jeg kan sige det, som det er, at regeringen ønsker at overholde Danmarks konventionsmæssige forpligtelser. Det er selvfølgelig op til partier, der mener det modsatte, at tage stilling til det, og hvis man ikke ønsker at gøre det, kan man selvfølgelig vælge at stemme imod det lovforslag, der er fremsat.

Kl. 14:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:03

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil sige tak for besvarelsen fra justitsministerens side, og jeg vil også sige tak for, at der da var lidt indhold i svaret modsat i sidste uge, hvor vi var inde på samme emne. Men jeg må så sige, at jeg mener, at den praksis, som regeringen har på det her område, er meget risikabel, og jeg kan egentlig kun tolke det sådan, at det er Det Radikale Venstre, der svinger køllen, hvad angår regeringens holdning, i forhold til det her spørgsmål. Jeg har jo lagt mærke til, at Socialdemokraterne tidligere via deres ordfører på området har sagt, at man vil arbejde for at ændre konventionen, hvis ikke man har mulighed for at udelukke folk, som er til fare for statens sikkerhed. Det sagde den nuværende socialminister til aviserne før folketingsvalget. Men jeg må så bare konstatere, at efter det valg, vi har haft, har regeringen, og det må så være De Radikale, der har bestemt det, givet statsborgerskab til personer, hvor Politiets Efterretningstjeneste har frarådet det, og vi synes i Dansk Folkeparti, at det er meget risikabelt og kritisabelt, at regeringen har indført den praksis.

Ministeren siger så, at det er på grund af en statsløsekonvention. Men skulle Socialdemokraterne så ikke se at leve op til de løfter, de kom med før folketingsvalget, netop at man vil arbejde for at ændre den konvention, så vi ikke skal give statsborgerskab til terrorister eller potentielle terrorister?

Jeg kunne også godt tænke mig at spørge justitsministeren, om ikke det giver anledning til en kraftig forskelsbehandling. Vi har altså rigtig mange ansøgere til at få statsborgerskab, og de skal opfylde nogle bestemte krav, og så har vi altså lige pludselig en gruppe, der kan krybe uden om de krav – f.eks. i forbindelse med kriminalitet – som man har for at få dansk statsborgerskab.

Kl. 14:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Justitsministeren.

Kl. 14:05

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg har fuld forståelse for, at det for mange kan være svært at finde ud af, hvad der er op og ned i den her sag, og det er klart, at når man lytter til spørgeren, hr. Peter Skaarup, så kan det måske være endnu vanskeligere. Jeg vil bare sige det, som det er. De centrale bestemmelser, som det her handler om, altså det cirkulære, vi taler om, og her specifikt § 21 og det, der står om, hvordan de her sager håndteres, bl.a. af Politiets Efterretningstjeneste, er der ikke ændret et komma på. Så alt det, hr. Peter Skaarup står her og insinuerer, nemlig at der efter regeringsskiftet skulle være ændret på det her, er altså forkert. Det er bare for at få det slået fast.

Så har den her regering, og det håber jeg også hr. Peter Skaarup har, en tillid til, at hvis der er personer, som måtte være aktive i alle de her sammenhænge, som hr. Peter Skaarup her står og antyder, er vi faktisk meget tilfredse med, at vi har en efterretningstjeneste, som

har et øje på hver finger i forhold til de her miljøer. Vi har ikke noget grundlag for at have mistillid til, at de gør deres arbejde godt. Det var argument nr. 2.

Nr. 3 er, at det er op til Dansk Folkeparti at vælge, om man mener, Danmark skal leve op til de forpligtelser, som vi har skrevet under på. Sandheden er den, at Dansk Folkeparti er det eneste parti i Folketinget, som mener, at det skal vi ikke. Det må man selv stå på mål for. Jeg er tilfreds med, at resten af dem, der sidder herinde, når der er fyldt op, med undtagelse af Dansk Folkeparti mener, at Danmark selvfølgelig skal leve op til vores internationale forpligtelser. Det er derfor sagen havner, som den gør.

Kl. 14:06

Første næstformand (Bertel Haarder):
Peter Skaarup.

Kl. 14:07

Peter Skaarup (DF):

Jeg insinuerer ikke noget som helst over for regeringen eller over for offentligheden eller nogen andre. Jeg forholder mig til facts, faktuelle oplysninger, og dem behøver vi ikke at insinuere noget i forhold til eller i og for sig at diskutere. Dem kan vi bare slå op og f.eks. se, hvad det var, Socialdemokraterne sagde før folketingsvalget, og hvad det så er, der sker nu. Er der overensstemmelse mellem det, man siger, og det, man gør? Det er jo i virkeligheden det, der er kerne i det her.

I Politiken den 23. juni 2011 blev fru Karen Hækkerup, den nuværende socialminister, spurgt til netop de her ting, altså om Danmark skulle opgive FN-konventionen eller lignende, når man blev tvunget til at lave forskelsbehandling og give ophold og efterfølgende statsborgerskab til potentielle terrorister. Der blev i den forbindelse sagt: Vi må arbejde for at få konventionen ændret, hvis man ikke har mulighed for at udelukke folk, som er til fare for statens sikkerhed. Og det er altså ikke sket, regeringen har ikke gjort noget i den retning. Eller har den? Det er spørgsmålet.

Kl. 14:08

Første næstformand (Bertel Haarder):
Justitsministeren.

Kl. 14:08

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Regeringens holdning er klar, og det er den, jeg har redegjort for før. Regeringen er tilfreds med, at holdningen til, om Danmark skal overholde sine internationale forpligtelser eller ej, deles af et meget, meget stort flertal af de medlemmer, som sidder her i Folketinget. Jeg konstaterer igen, at Dansk Folkeparti står helt alene med det her synspunkt og temmelig sikkert også vil være det eneste parti, som vil stemme imod det lovforslag, som vi her taler om.

Så er regeringen i øvrigt af den opfattelse, at er der personer af den her karakter, ja, så ved vi jo allerede med den debat, der har været, og i øvrigt, at Politiets Efterretningstjeneste har et øje på hver finger i forhold til personerne og mere generelt selvfølgelig også i forhold til miljøerne som sådan. Sådan er det, og sådan skal det selvfølgelig være. Det har regeringen fuld tillid til, og derfor er regeringen af den opfattelse, at det sådan set er meget klart.

Altså, det handler for det første om, at der ikke er ændret på de her regler, for det andet om, at Politiets Efterretningstjeneste selvfølgelig har opsyn med de typer, vi her taler om, og for det tredje om, at Dansk Folkeparti står helt isoleret og helt alene med det, som man vil her, altså at bryde vores internationale forpligtelser.

Kl. 14:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hvis hr. Peter Skaarup er indforstået, vil jeg nu give ordet til en medspørger, som derefter har to gange 1 minuts taletid.

Er hr. Peter Skaarup indforstået?

Kl. 14:09

Peter Skaarup (DF):

Har jeg mulighed for at komme tilbage? (*Første næstformand* (Bertel Haarder): Ja, efter medspørgeren kommer hr. Peter Skaarup igen og får sit sidste spørgsmål – i denne omgang).

Godt, så vil jeg gerne det.

Kl. 14:09

Første næstformand (Bertel Haarder):
Værsgo, hr. Christian Langballe.

Kl. 14:09

Christian Langballe (DF):

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at holde fast i kernen af det her spørgsmål. Så vil jeg i øvrigt sige, at det ikke passer, at Dansk Folkeparti er helt isoleret. Da vi havde en forespørgselsdebat om konventionerne, udtalte fru Inger Støjberg, at man i Venstre var villig til at se på konventionerne, og først og fremmest statsløsekonventionen, fordi den medførte nogle urimeligheder, heriblandt jo først og fremmest, at tre potentielle terrorister har fået statsborgerskab i ly af de her konventioner.

Jeg synes jo, at det er og må være sund fornuft, også i Socialdemokratiet, at man selvfølgelig arbejder for at få lavet de her konventioner om. Og jeg tilslutter mig helt socialministerens udtalelse om, at vi må arbejde for at ændre konventionerne. Især hvad angår statsløsekonventionen, kan det simpelt hen ikke passe – jeg mener, at det er i strid med al sund fornuft – at man i ly af nogle konventioner, der er lavet i 1961, og som blev til under nogle helt andre forudsætninger, stadig giver statsborgerskab til potentielle terrorister.

Kl. 14:11

Første næstformand (Bertel Haarder):
Justitsministeren.

Kl. 14:11

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jamen jeg tror ikke, at der var noget spørgsmål. Der var en kommentar til en konvention, som Danmark har underskrevet, og som et bredt flertal i Folketinget mener at vi skal leve op til.

Kl. 14:11

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Christian Langballe.

Kl. 14:11

Christian Langballe (DF):

Undskyld mig, men jeg korrigerede bare justitsministeren i det forhold, at justitsministeren gav udtryk for, at vi stod isoleret i Dansk Folkeparti. Der er faktisk flere – heriblandt også socialministeren – som har givet udtryk for, at man kunne lave konventionerne om. Så isolerede er vi da vist heller ikke.

Men så vil jeg gerne spørge om noget, som man i hvert fald må notere sig som en ændring, også i forhold til hvad bl.a. socialministeren har sagt, nemlig om det ikke er Det Radikale Venstre, der dikterer flygtninge- og integrationspolitikken. Det ser sådan ud, når man ser på, hvad der bliver sagt. Fru Zenia Stampe sagde i forbindelse med, at indfødsretsloven var til førstebehandling, at der var blevet strammet i 00'erne, og nu var det på tide, at der bliver lempet.

Jeg spørger så bare, om det er regeringens politik – det spørger jeg justitsministeren om. Har det virkelig ændret sig så meget?

Kl. 14:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Justitsministeren.

Kl. 14:12

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Nej, det har ikke ændret sig, og det var også det, der var mit første svar til hr. Peter Skaarup. Altså, hvis påstanden om, at de omtalte personer fra Det Radikale Venstre ligesom skulle være dem, der står bag det her – jeg tror, at alle kan høre, at det er helt langt ude, men fair nok – skulle holde vand, skulle Det Radikale Venstre jo også have haft indflydelse på den tidligere regerings politik, som Dansk Folkeparti jo havde lidt indflydelse på, for det er det samme; der er ikke sket nogen som helst ændringer.

Altså, man forsøger at tegne et billede af noget, som ikke er der, og det tror jeg også godt folk kan høre. Jeg tror sådan set også, at man godt kunne høre på spørgsmålet, at det var temmelig langt ude i hjørnerne for at se, om det kunne give nogen mening. Det giver ikke mening. Bestemmelserne er de samme, der er ikke lavet ændringer i dem.

Kl. 14:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til medspørgeren. Og så har hr. Peter Skaarup mulighed for at stille sit tredje og sidste spørgsmål til justitsministeren.

Kl. 14:13

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Jeg synes jo desværre, at det er sådan, at justitsministeren ikke rigtig svarer på det, der bliver spurgt om, heller ikke det, som hr. Christian Langballe spurgte om. For ministeren forholder sig ikke til, at Socialdemokraterne havde én holdning før folketingsvalget. Nu siger jeg det lige igen. Det er måske lidt trættende at høre på, men jeg siger det lige igen, for justitsministeren må vel på et eller andet tidspunkt her i spørgetiden svare på det. Socialdemokraterne havde én holdning før folketingsvalget og udtalte til Politiken den 23. juni 2011, at man ville arbejde for at lave konventionerne om, hvis det var sådan, at de betød, at man skulle give statsborgerskab til potentielle terrorister. Nu har man en anden holdning, for man har i de lovforslag, man har præsenteret for Folketinget, flere gange præsenteret mennesker, som man vil give statsborgerskab, og som altså kan betragtes som potentielle terrorister, fordi PET har advaret mod de pågældende.

Så kalder det trods alt ikke på et svar fra justitsministeren på, hvorfor man har ændret holdning til de her ting?

Kl. 14:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Værsgo.

Kl. 14:14

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Regeringens holdning har været den samme hele vejen igennem. Og den er som punkt 1, at de regler, det her bygger på, ikke er ændret i forhold til, hvad der gjaldt under den tidligere regering. Punkt 2 er, at regeringen mener, at vi skal overholde vores internationale forpligtelser. Og når jeg taler om, at Dansk Folkeparti var isoleret, er det jo, fordi det trods alt indtil videre tyder på, at Dansk Folkeparti er det eneste parti her i Folketinget, som vil stemme imod hele indfødsretsloven på baggrund af det her spørgsmål. Det er helt fair. Det er Dansk Folkepartis eget synspunkt. Så er min opfattelse dog også, at selv om der er debat, er der et tilsvarende bredt flertal for, at Dan-

mark selvfølgelig skal overholde sine internationale forpligtelser. Det er jeg meget tilfreds med, og det er der, regeringen selvfølgelig også står.

Kl. 14:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Det næste spørgsmål til justitsministeren er ligeledes stillet af hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:15

Spm. nr. S 1846

2) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF) (medspørger: **Christian Langballe** (DF)):

Er det i orden med ministeren, at Danmark giver statsborgerskab til personer, Politiets Efterretningstjeneste frygter vil medvirke til terror, og som tidligere operativ chef i PET, Hans Jørgen Bonnichsen, betragter som enkeltpersoner eller medlemmer af en ekstremistisk gruppe, der har foretaget handlinger eller initiativer med henblik på at destabilisere samfundet?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Værsgo til justitsministeren.

Kl. 14:15

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak. Ligesom det var tilfældet med det spørgsmål, vi lige har været igennem, går jeg ud fra, at også det her spørgsmål vedrører de sager, hvor Politiets Efterretningstjeneste vurderer, at en ansøger om indfødsret kan være til fare for landets sikkerhed. Det kan ikke komme som nogen overraskelse, at svaret her selvfølgelig vedrører det samme, både hvad angår emne og tema, som ved det tidligere spørgsmål, som jeg lige har besvaret, og derfor må jeg jo henvise til min besvarelse der.

Men jeg er nødt til at minde om, at Politiets Efterretningstjeneste jo har til opgave at forebygge, efterforske og modvirke handlinger, der udgør eller vil kunne udgøre en fare for Danmark – som det hedder – som et selvstændigt, demokratisk og også sikkert samfund. Efterretningstjenesten skal jo selvfølgelig gennem sin virksomhed skabe grundlag for, at voldelige, ekstremistiske trusler kan identificeres og håndteres så tidligt som overhovedet muligt, og det indebærer selvfølgelig, at vores efterretningstjeneste, altså Politiets Efterretningstjeneste, naturligvis, som jeg sagde før, holder et vågent øje med enkeltpersoner eller grupper for den sags skyld af den karakter, som omtales i spørgsmålet. Det gælder altså, uanset om den pågældende har dansk indfødsret eller ej. Politiets Efterretningstjeneste vurderer selvfølgelig løbende, om personer af den her karakter udgør en mulig fare for Danmarks sikkerhed.

Kl. 14:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:17

Peter Skaarup (DF):

Tak for svaret. I Dansk Folkeparti er vi meget bekymret over den udvikling, som regeringen står som eksponent for i forhold til at give statsborgerskab til personer, som vores eget politi, Politiets Efterretningstjeneste, advarer imod, i forhold til at de kan være en del af netværk, der står bag terrorisme. Man har jo fra dagbladet BT's side spurgt en tidligere operativ chef i PET, Hans Jørgen Bonnichsen. Han vurderer, at der i forbindelse med det seneste lovforslag er tale om en person, som PET frygter vil medvirke til terror, og som Folketinget altså giver statsborgerskab til. Han siger om sandsynligheden for, hvem det er:

»Det drejer sig om enkeltpersoner eller medlemmer af en ekstremistisk gruppe, der har foretaget handlinger eller initiativer, der har henblik på at destabilisere samfundet«.

Det er for os i Dansk Folkeparti ekstremt bekymrende, hvis Folketinget tvinges til at give statsborgerskab til sådanne personer. Og vi har været glade ved, at den nuværende socialminister, da den pågældende i sin tid var ordfører for Socialdemokraterne, netop har sagt, at i sådan nogle tilfælde må man så arbejde på at ændre konventionerne.

Det gode spørgsmål, synes jeg, til justitsministeren er så: Hvordan har regeringen tænkt sig at følge op på det? Eller skal vi fortsat give statsborgerskab ud fra de principper, som regeringen lægger frem nu, nemlig at vi giver statsborgerskab til personer, der er potentielle terrorister?

Kl. 14:18

Første næstformand (Bertel Haarder):
Justitsministeren.

Kl. 14:18

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Som jeg sagde tidligere, er det regeringens holdning – og jeg tror også, at det vil vise sig i stemmeafgivningen – at der vil være et meget bredt flertal i det her Folketings holdning i forhold til: punkt 1, at vi skal efterleve vores internationale forpligtelser, og punkt 2, at vi har en efterretningstjeneste – som jeg lige har sagt – som har til opgave at holde et vågent øje med enkeltpersoner eller grupperinger, som omtales i de spørgsmål, som hr. Peter Skaarup har stillet. Og det gælder altså, uanset om de pågældende personer har indfødsret eller ikke har indfødsret. Det er så at sige det centrale, og så er virkeligheden altså den, at man så kan stemme imod det ved afstemningen om det lovforslag, der kommer til behandling. Og det har jeg lidt på fornemmelsen at Dansk Folkeparti vil gøre.

Er det ensbetydende med, at der ikke bliver sat ind over for den her type adfærd? Næ, det er det bestemt ikke, og derfor er der ikke nogen som helst anledning til at forsøge at dele den her Folketingsal op i, at så er der ligesom nogle, der synes bedre om dem end andre – overhovedet ikke. Dem, der har den her type af synspunkter, er personer, som – pænt sagt – har gjort sig fortjent til, at vores efterretningstjeneste holder et vågent øje med dem.

Kl. 14:20

Første næstformand (Bertel Haarder):
Peter Skaarup.

Kl. 14:20

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, justitsministeren tager meget let på de her ting. Der bliver hele tiden henvist til et bredt flertal i Folketinget og sådan noget, men justitsministeren er jo udmærket godt klar over, at der både fra Dansk Folkepartis side, fra Venstres side og fra andre partiers side er blevet udtrykt stor bekymring over, at man giver statsborgerskab til potentielle terrorister. Der er også udtrykt bekymring fra Dansk Folkepartis side i forhold til den forskelsbehandling, der er tale om. Det er jo sådan, at man kan tåle, at man er blevet idømt en fængselsstraf på op til 5 år, og alligevel kan man få statsborgerskab.

Kan ministeren ikke prøve, hvis man nu forestillede sig, at der ikke var noget, der hed en statsløsekonvention, at give sin holdning til kende i forhold til: Er det fornuftigt og rimeligt, at vi forskelsbehandler dem, der gives statsborgerskab her i landet, sådan at nogle personer skal opfylde nogle krav og andre personer skal opfylde helt andre krav?

Kl. 14:21

Første næstformand (Bertel Haarder):
Justitsministeren.

Kl. 14:21

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Som jeg var inde på under min forrige besvarelse, er det Justitsministeriets vurdering, at det ikke ville være i tråd med vores internationale forpligtelser at nægte personer af den her karakter et statsborgerskab. At Dansk Folkeparti så vil noget andet, må de selv om, og det må de så tilkendegive ved afstemningen her i Folketinget. Jeg tror, at når vi kommer til afstemningen om det pågældende lovforslag – selv om det kan være, at det viser sig, at der sker noget andet – vil det trods alt vise sig, at Dansk Folkeparti også her er isoleret.

Kl. 14:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Før hr. Peter Skaarup får sit tredje og sidste spørgsmål, kan jeg forstå, at han har accepteret en medspørger, og det er igen hr. Christian Langballe, værsgo.

Kl. 14:22

Christian Langballe (DF):

Undskyld, justitsminister, men jeg synes, at der er en masse snak i den besvarelse, som overhovedet ikke tager stilling til det principielle i det her spørgsmål. Og det er det oprørende i, at der er folk, der bliver mistænkt – tre i alt, en i 2011, en i 2012 og nu her en i 2013 – for at være til fare for rigets sikkerhed, og det er, som Bonnichsen skriver og udtaler, personer, der foretager handlinger og tager initiativer, der har til henblik at destabilisere samfundet.

Jeg har selv undersøgt sagen, og det, de her personer er under mistanke om, er jo forbrydelser mod statens sikkerhed, og dvs. bl.a. terrorisme. Der synes jeg altså, at justitsministeren skylder et svar i forhold til det fuldstændig oprørende, at regeringen giver statsborgerskab til de her folk under henvisning til nogle konventioner fra 1961, hvor man jo godt kunne mene, at selve alvoren i det her rejser et spørgsmål om, hvorvidt det ikke var på tide, at vi skulle se på de her konventioner. Jeg spørger bare regeringen om det principielle: Synes regeringen overhovedet, at der er et problem? Er det helt i orden, at man giver potentielle terrorister statsborgerskab?

Kl. 14:23

Første næstformand (Bertel Haarder):
Justitsministeren.

Kl. 14:23

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Igen vil jeg sige, at uanset hvor mange gange Dansk Folkeparti forsøger at tegne et billede af, at selv om man mener, at Danmark skal overholde vores internationale forpligtelser, så er der ligesom to synspunkter omkring de her typer. Der er Dansk Folkeparti på den ene side, og så er der alle os andre på den anden side. Det er jo ikke virkeligheden, al den stund de regler, vi taler om her, og den måde, som personer af den her karakter skal behandles på, når det handler om indfødsret, ikke er ændret. Det er de samme, som dengang Dansk Folkeparti havde et stort medansvar for, hvordan reglerne skulle forvaltes. Det er de samme. Det er den samme § 21 i cirkulærebekræftelsen, som står der i dag, og som sagerne bliver behandlet efter. Det faktum, at vi har med personer at gøre, som så at sige er inden for rammerne af § 21 i cirkulærebekræftelsen, er jo også ensbetydende med, at Politiets Efterretningstjeneste har et øje på personer af den her karakter, for ellers var de ikke havnet i § 21 i Indfødsretsudval-

gets sammenhæng, og det ved spørgeren også ganske udmærket godt.

Jeg er selvfølgelig betrygget af, at vi har en efterretningstjeneste, der som sagt har et vågent øje i forhold til enkeltpersoner og grupperinger, som måtte have synspunkter eller andet, som nødvendiggør, at efterretningstjenesten selvfølgelig holder et vågent øje med dem.

Kl. 14:25

Første næstformand (Bertel Haarder):
Christian Langballe.

Kl. 14:25

Christian Langballe (DF):

Jamen det ændrer jo ikke på det, som jeg spurgte justitsministeren om, nemlig om en principiel stillingtagen til, om det er rimeligt, at man i Danmark under henvisning til nogle konventioner giver statsborgerskab til potentielle terrorister. Jeg synes simpelt hen, at justitsministeren skylder en forklaring på det her forhold, for for os at se er konventionerne jo aftaledokumenter, og når det viser sig, at de ikke står mål med den virkelighed, vi lever i i dag – måske nok den i 1961, men ikke i dag – hvorfor siger man så ikke fra regeringens side: Jamen det må vi undersøge, det må vi spørge om, det må vi få lavet om?

Altså, jeg synes, det er ganske enkelt, at sådan nogle aftaledokumenter kan laves om, hvilket der også står i konventionen – de kan laves om. Jeg forstår ikke, hvorfor det er kommet så vidt, at et flertal her i Folketinget belønner folk, der er under mistanke for at være til fare for rigets sikkerhed, med et statsborgerskab – det forstår jeg ikke.

Kl. 14:26

Første næstformand (Bertel Haarder):
Justitsministeren.

Kl. 14:26

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Nej, det er gået op for mig, at Dansk Folkeparti har tænkt sig at stemme imod det her lovforslag. Jeg er så bare tilfreds med, at et endog meget, meget stort flertal af Folketingets medlemmer ender med at stemme for lovforslaget – det håber og tror jeg da.

Kl. 14:26

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så har hr. Peter Skaarup det tredje og sidste spørgsmål.

Kl. 14:26

Peter Skaarup (DF):

Jeg forstår faktisk ikke, hvorfor justitsministeren ikke reelt vil diskutere sagens alvor, man bare hele tiden henviser til, at der er et stort flertal, der vil stemme for lovforslaget. Det handler jo i og for sig grundlæggende ikke om sagens substans, nemlig om vi skal arbejde på at ændre konventioner, der åbenlyst strider imod vores interesser her i landet, for at undgå, at potentielle terrorister får statsborgerskab. Skal vi det? Det mente Socialdemokraterne før valget, det mener Socialdemokraterne åbenbart ikke i dag, hvor partiet sidder i regering. Og så giver jeg ikke ret meget for den politiske linje, for så er der ikke overensstemmelse mellem det, man siger, og det, man gør.

Så kunne jeg godt tænke mig at spørge justitsministeren, om ministeren ikke finder, at det er et problem, at Folketinget ikke bliver informeret fyldestgørende, når Folketinget skal tage stilling til ændringsforslag, for så havde man jo mulighed for at stille et ændringsforslag, der betød, at den person, man mener er potentiel terrorist, blev taget af forslaget. Kan vi regne med, at man i fremtiden bliver

mere meddelsom fra regeringens side, så man rent faktisk kan stille ændringsforslag, så potentielle terrorister tages ud?

Kl. 14:28

Første næstformand (Bertel Haarder):
Justitsministeren.

Kl. 14:28

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Den orientering, som Indfødsretsudvalget får i de her spørgsmål, følger fuldkommen de retningslinjer, som ligger i cirkulæreskrivelsen, og som sagt er der ikke ændret på den efter folketingsvalget. Det fundament, som den her regering står på i den sammenhæng, er det samme som det fundament, som den tidligere regering stod på. Så der er ikke ændret et komma i det.

Den her regering har en stærk tillid og tiltro til, at hvis der er personer, som udgør en fare for landets sikkerhed, så har vi en efterretningstjeneste, der, som jeg sagde, holder et vågent øje med de her personer eller de grupperinger og netværk, som de måtte frekventere fra tid til anden, og det er selvfølgelig det, vi skal bruge efterretningstjenesten til. Der kan ikke være to synspunkter om, at vi her kan have med personer at gøre, hvis aktiviteter kan synes absurde for alle os andre, og det er jo netop derfor, vi har en efterretningstjeneste til at holde øje med personer af den her karakter.

Kl. 14:29

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak til spørgerne og til justitsministeren.

Det næste spørgsmål er til skatteministeren, og det er stillet af hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:29

Spm. nr. S 1840 (omtrykt)

3) Til skatteministeren af:

Jacob Jensen (V):

Er ministeren enig med SF's formand, Annette Vilhelmsen, der i sin tale til SF's landsmøde udtalte, at »vi har gennemført besparelser på intet mindre end 2,7 mia. kr. årligt på forsvaret, så pengene kan bruges på bedre velfærd«, eller er ministeren enig i, at besparelserne på forsvaret er blevet anvendt til finansiering af skattereformen, sådan som det fremgår af aftalen om skattereform fra juni 2012?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Jeg giver ordet til skatteministeren.

Kl. 14:29

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Tak for det, formand. Og tak for spørgsmålet. Det er altid en fornøjelse at få lejlighed til at uddybe den politik, som spørgerens eget parti selv har været med til at indgå aftale om, og det er jo tilfældet her.

Lad mig indlede med at pointere, at regeringen har fået vedtaget en rigtig god skattereform, som er i overensstemmelse med den politik, der fremgår af regeringsgrundlaget. Skattereformen er fuldt finansieret, den er med til at sikre højere vækst og beskæftigelse, og samtidig har den en god social balance, så personer med almindelige lønninger får en højere økonomisk gevinst for deres indsats på arbejdsmarkedet.

Den samlede finansiering af skattereformen fra juni 2012 indeholder både elementer inden for skattesystemet og uden for skattesystemet, herunder en fortsat reduktion af udgifterne til forsvaret på 2,7 mia. kr. Den fortsatte reduktion af udgifterne på forsvarsområdet er senere blevet bekræftet i den brede politiske aftale om forsvaret fra november 2012. Aftalen slår således fast, at forsvaret fra 2017

skal spare 2,7 mia. kr. for at bidrage til sammenhængen i den offentlige økonomi.

Skattereformens samlede finansieringselementer anvendes til finansiering af skattnedsættelser m.v., der bidrager til at øge vækst og beskæftigelse. Det samlede bidrag til de offentlige finanser fra skatteaftalen, dvs. finansieringsbidragene fratrukket lempelserne, udgør 2,7 mia. kr. varigt, opgjort efter adfærd. Disse 2,7 mia. kr. er af-talt reserveret til øget offentlig service, som typisk kommer de svagere stillede i samfundet til gode.

Jeg kan dermed slå fast, at dette regnestykke er helt i tråd med min formands udtalelser. Skattereformen, herunder finansieringsbidraget fra aftalen på forsvarsområdet, medfører samlet en varig styrkelse af de offentlige finanser på 2,7 mia. kr., som er reserveret til øget offentlig service og bedre velfærd.

Kl. 14:31

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Så er det hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:31

Jacob Jensen (V):

Tak for svaret. På visse strækninger var det måske lidt snørklet, men jeg noterede mig i hvert fald, at skatteministeren her nævnte, at elementet fra forsvarsforhandlingerne, nemlig den reduktion på de 2,7 mia. kr., man også fandt på forsvarets budget, var et af elementerne til at finansiere den skatteaftale, som vi jo rigtigt nok har indgået sammen. Det er jo sådan set også grunden til, at jeg stiller spørgsmålet, for jeg blev pludselig i tvivl, da jeg hørte et fremtrædende medlem af regeringen – i det her tilfælde SF's formand – på sit partis landsmøde udtale, at man havde gennemført besparelser på intet mindre end 2,7 mia. kr. årligt på forsaret, så pengene kunne bruges på bedre velfærd.

Når jeg så husker tilbage, husker jeg et meget markant slogan – og det tror jeg også at skatteministeren kan huske – som jeg også går ud fra at man står bag rent handlingsmæssigt, nemlig at man skulle vælge mellem velfærd eller skattelettelse. Det var det, der gik igen og igen: Velfærd eller skattelettelse. Det var SF'erne, det var Socialdemokraterne, der gik til valg på det. Så må vi jo forstå, at man så i SF's optik skal vælge, at enten giver man pengene til nogle velfærdsydelse, eller også giver man pengene til skattelettelse.

Det er derfor, jeg så noterer mig, at når formanden for SF, der som sagt også er medlem af regeringen, udtaler, at man nu har brugt 2,7 mia. kr. fra de reducerede forsvarsudgifter til mere velfærd, så undrer det mig, for jeg havde netop også den opfattelse, som jeg også forstår at skatteministeren her og nu bekræfter mig i, at de 2,7 mia. kr. i reducerede forsvarsudgifter netop gik til at finansiere skattelettelse. Så jeg må forstå svaret sådan, at skatteministeren faktisk bekræfter mig i, at erhvervs- og vækstministeren, SF's formand, ikke har ret, når hun siger med SF's eget slogan in mente, at pengene er gået til velfærd. Nej, pengene er gået til skattelettelse. Er det ikke korrekt forstået? vil jeg spørge skatteministeren.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 14:33

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg synes, at hr. Jacob Jensen gør det her meget, meget indviklet, for der er jo tale om, at skatteaftalen skulle finansieres. Det kan jo foregå på mange forskellige måder, når man laver de her skattelettelse. De kunne finansieres ved, at man faktisk gennemførte meget væsentlige nedskæringer i de offentlige udgifter, eller rettere sagt at man finansierede skatteaftalen gennem dårligere velfærd. Så er pointen her, at man siger: Nej, så finansierer vi dele af skatteaftalen med lavere

forsvarsudgifter. I den forstand er besparelsen på forsaret jo så blevet et alternativ til besparelsen på andre områder, f.eks. socialområdet. Og derfor er det fuldstændig korrekt, når SF's formand siger, at det, at vi fik besparelser på forsaret, er årsag til, at der ikke blev nedskæringer på velfærd, at vi har kunnet sikre mere velfærd, end hvis vi ikke havde gennemført den her reduktion af forsvarsudgifterne.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:34

Jacob Jensen (V):

Jeg vil bare bede skatteministeren om at bekræfte, at skatteministrens eget parti havde den position i valgkampen. Jeg vil bede om, at man oplyser, om det er den samme position, man har i dag, nemlig at der skal vælges. Jeg er ikke enig i den betragtning, men det var den position, man havde i SF. Jeg vil spørge, om det er den samme position, man har i dag. Valget står mellem velfærd og skattelettelse. Er det en position, som SF også har i dag?

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 14:35

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jamen det er da altid en position. Det er sådan set et ret enkelt synspunkt. Hvis man gennemfører meget voldsomme skattnedsættelser, mangler der jo provenu til også at gennemføre velfærdsforbedringer. Så jeg synes i og for sig, at det er en ret simpel konstatering, at det er sådan. Så er det da korrekt, at det jo altid kan diskuteres, om man kan bruge f.eks. begrænsede skattnedsættelser til at få gang i erhvervsudviklingen. Det er det, vi har gjort med vores vækstpakke, for med den siger vi, at i en periode er vi villige til at få lidt mindre vækst i de offentlige udgifter, end vi havde forestillet os, fordi vi regner med, at vi alternativt kan få gang i vækst og beskæftigelse. Så i den sammenhæng kan det godt siges, at man kan bruge skattnedsættelser til at få gang i vækst og beskæftigelse, men det kan ikke siges generelt. Det afhænger jo helt af den kontekst, den sammenhæng, det indgår i.

Så derfor vil jeg sige, at overordnet set gælder det slogan stadig væk, men det er selvfølgelig muligt at have en politik, der gennem forskellige instrumenter skaber gang i beskæftigelsen og væksten igen.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:36

Jacob Jensen (V):

Jeg synes, det var udmærket at få slået fast, at man fra SF's side faktisk har skiftet position, for jeg tror ikke, der var mange i det her land, der ikke var med på, hvad man gik til valg på, nemlig velfærd eller skattelettelse.

Jeg forstår så også, at SF's formand, der som sagt også er medlem af regeringen, i sin landsrådstale udtalte, at man så skulle vælge. Her valgte man så velfærd. Men det er så bare ikke rigtigt i den optik, for man valgte nemlig skattelettelse, og det er også det, jeg hører skatteministeren bekræfte. Man valgte de 2,7 mia. kr. i fællesskab med os andre ved at reducere udgifterne på forsaret og bruge dem til at finansiere en skattelettelse, men jeg glæder mig så over, at SF'erne tilsyneladende har skiftet position, så de nu siger, at det fak-

tisk er muligt at lave en skattelettelse, samtidig med at man faktisk den vej rundt øger velfærden.

Det er måske i den sammenhæng, jeg skal forstå SF-formandens udtalelse: Man har faktisk skiftet position fra før valget at sige, at det enten er skattelettelser eller velfærd, til nu at sige, at skattelettelser faktisk kan være forudsætningen for velfærd. Er det sådan, jeg skal forstå udtalelsen?

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 14:37

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Det her går jo i øst og i vest. Med hensyn til forsvarsbesparelsen vil jeg sige, at den var med til at finansiere skatteaftalen, for skatteaftalen skulle jo finansieres, og alternativt skulle man have skåret i velfærden, hvis man ikke havde fået forsvarsbesparelsen. Så derfor er det jo fuldstændig korrekt, hvad SF's formand sagde.

Hvad angår det mere generelle, vil jeg sige, at det er lykkedes den her regering faktisk at lave ganske, ganske pæne skattelettelser for erhvervslivet, fordi vi regner med, at der så kommer gang i vækst og beskæftigelse. Vi mangler nu at se, om der også bliver leveret fra erhvervslivets side, men det må vi gå ud fra at der gør. Samtidig med det har vi været i stand til at fastholde en vækst i de offentlige udgifter modsat Venstre, som vil have nulvækst. Det synes jeg er meget imponerende i forhold til den her regering, nemlig at den er i stand til både at sikre afgiftslettelser og skattelettelser for erhvervslivet og vækst i de offentlige udgifter og også senest at sikre, at vi hjælper de langtidsarbejdsløse. Venstre er ikke i stand til noget som helst af det her. Det er forskellen på denne regering og Venstre.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak for det.

Så går vi videre til spørgsmål 4 stillet til beskæftigelsesministeren af Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 14:38

Spm. nr. S 1799 (omtrykt)

4) Til beskæftigelsesministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Er det efter ministerens opfattelse rimeligt, at erstatningen til besættelsestidens ofre, der udbetales på baggrund af, at denne gruppe har kæmpet og lidt for Danmark, reguleres efter pågældendes private pensionsopsparring, således at en højere invaliditetsgrad ikke altid medfører en højere erstatning?

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Det er først ministeren for besvarelse af spørgsmålet.

Kl. 14:38

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Tak for det, og først og fremmest tak til spørgeren for at sætte fokus på en, synes jeg, ualmindelig vigtig gruppe i det danske samfund, nemlig de ofre fra besættelsestiden, som vi har i det danske samfund, og som der er al mulig grund til at sætte pris på og så at sige til evig tid takke for den enorme indsats, de har gjort for Danmark og vores demokrati og dermed, kan man sige, for vores fremtid efter anden verdenskrig. Vi skylder dem en meget stor tak. De gjorde, som jeg sagde før, en kæmpemæssig indsats under anden verdenskrig, og man tør knap tænke på, hvordan tingene kunne have udviklet sig, hvis ikke de havde gjort det.

På den baggrund, at vi vel alle sammen er ofrene for anden verdenskrig dybt taknemlige, er der for år tilbage blevet vedtaget en lov

om erstatning til besættelsestidens ofre. Loven giver bl.a. en økonomisk kompensation i form af en livsvarig invaliditetsrente for de helbredsmæssige, fysiske og psykiske gener, de pågældende har pådraget sig under besættelsen. Igennem alle årene har der været en indtægtsregulering af den rente. Reguleringen starter imidlertid først, når summen af den økonomiske kompensation og andre indtægter overstiger et beløb, der i 2013 udgør mere end 0,5 mio. kr. Det er korrekt, som spørgeren spørger til, at udbetalinger fra bl.a. private pensionsopsparinger indgår som anden indtægt, der medfører regulering af den økonomiske kompensation. Det betyder, at en helbredsmæssig forværring, der medfører, at invaliditetsrenten forhøjes, ikke i alle situationer udløser en højere udbetaling.

Jeg synes, det her er en gruppe af mennesker, vi skal passe rigtig godt på. Derfor er det vigtigt, at der udbetales en ordentlig erstatning for de gener, de tab, som man måtte have pådraget sig under anden verdenskrig. Jeg synes ikke, det er helt urimeligt, at man reguleres, når man har en indtægt på omkring 0,5 mio. kr. om året, men jeg synes, det er en gruppe, der er så vigtig, at vi selvfølgelig kan diskutere, om niveauet er passende eller ej.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 14:41

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for svaret. Jeg kan godt være enig med ministeren i, at der skal være regulering osv. osv., men vi er jo i den situation, at det antal af besættelsestidens ofre, der er tilbage i Danmark, er meget lille. Ved den sidste opgørelse i 2012 var det 160 mennesker, og så er der nogle enkelte i udlandet, og der er nogle få fiskere på Færøerne, det også handler om. Dette lille antal har nu en gennemsnitsalder, der er omkring de 90 år, og det betyder, at de ting, de blev udsat for i kz-lejre og under modstandskampen osv. osv., bliver forstærket og forstærket, efterhånden som de bliver ældre. Og det bliver endnu mere forstærket hos den type mennesker, der har været igennem de her forfærdelige ting.

Det er derfor, det føles urimeligt, at de, når de så får en højere invaliditetsgrad, bliver straffet, hvis de i forvejen har en privat pensionsordning. Det er det, jeg godt vil bede om på vegne af en række af disse mennesker, som har henvendt sig til mig, om ikke godt ministeren vil prøve at se på. Derfor er jeg da ked af, at ministeren så er afvisende over for det. Jeg synes hellere, ministeren skulle se på, hvad vi kan gøre.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 14:42

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det er jo ikke rigtigt, at jeg er afvisende. Altså, jeg står jo i Folketinget i dag og siger, at det her er en gruppe af mennesker, som er særdeles vigtig for os alle sammen både som individer og som samfund. Det er vigtigt, at der udbetales en ordentlig erstatning for de gener, for det funktionstab, der måtte være hos hver enkelt af dem. Og det er helt korrekt, at mange af de ofre for besættelsestiden, der er, har været igennem en behandling, som man ikke ønsker for noget menneske.

Der er 1.707 personer, der i april 2013 har modtaget erstatning, for enker og enkemænd kan jo også have mulighed herfor. Der er godt 400 af de personer, der oplever en indtægtsregulering.

Jeg er altid villig til at diskutere, om den her ordning er indrettet på den rigtige måde, og jeg synes, at det, der er det vigtigste at få slået fast, er, at uden de her mennesker er det jo svært at forudse,

hvordan tingene kunne have udviklet sig under anden verdenskrig. Derfor er det en gruppe mennesker, som vi ikke kan prise for højt, og derfor er det vigtigt, at vi har en ordentlig erstatningsordning.

Når jeg svarede, som jeg gjorde før, er det, fordi vi altså taler om indtægter på omkring 0,5 mio. kr., og det er jo ikke nogen lav indtægt. Men vi er altid villige til at diskutere, om ordningen er indrettet på den rigtige måde.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 14:43

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jamen jeg roste i mit første indlæg netop også ministeren for de pæne ord, der blev sagt. Men det handler jo ikke kun om pæne ord, det handler også om, at der så skal ske en handling. Og jeg kan jo så nu forstå på ministeren, at ministeren godt vil se på, om der kan findes en ordning, således at man i højere grad tilgodeser disse mennesker. For der er jo to ting, der går imod hinanden.

For det første er der, som jeg var inde på før, det forhold, at de bliver ældre og ældre. Gennemsnitsalderen er nu omkring de 90 år, og dermed kommer de skader og skavanker, man har, det, man har været udsat for under anden verdenskrig, herunder i kz-lejrene, også tydeligere og tydeligere frem, hvilket bevirker, at man får en højere invaliditetsgrad, og at man derfor har et større behov for hjælp. For det andet er der så det forhold med hensyn til de private pensionsordninger, som flere og flere jo har fået igennem de senere år, at det går i den modsatte retning; her rammer det i særlig grad denne gruppe af mennesker.

Men da det er et lille antal mennesker, vi her taler om, så synes jeg, at vi bør vise respekt over for disse mennesker og se på: Kunne vi ligesom få de her ting til at nå sammen på en mere positiv måde?

Kl. 14:45

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen jeg tror, det kan være vigtigt at sige, at det jo ikke er, fordi der er nogen, der taber penge. Altså, der er jo tale om, at der kan være en anden indtægt, der så betyder, at erstatningen kan blive mindre. Men der er jo ikke nogen, der taber penge på den reguleringsordning, der er.

Men under alle omstændigheder er det vigtigste selvfølgelig, at vi yder ofrene fra anden verdenskrig den respekt, som vi bør yde dem. Det er rigtigt, at der ikke er mange tilbage, desværre. Tiden er gået. Mange har nået en høj alder; heldigvis er mange af vores folk her jo livsduelige folk. Og derfor er der grund til som samfund at ære og respektere den gruppe af mennesker, der har ydet meget, meget store ofre.

Så vil vi altid se på, om balancerne er de rigtige. Jeg synes dog, at det, der er vigtigt at sige, er, at vi udbetaler erstatninger – det bør vi også gøre. Og indtægtsreguleringen starter, fordi vi her taler om indtægter på ca. 0,5 mio. kr., heldigvis på et sent tidspunkt.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 14:46

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jeg skal her til sidst bare sige, at der jo altså findes eksempler på, at man på grund af den høje alder har fået tilkendt en yderlige invaliditetsgrad, men at det så overhovedet ikke har udløst en krone, fordi der har været de her private pensionsordninger, der er gået ind og har stoppet det. Det er jo lidt mærkeligt, at man har fået tilkendt en højere invaliditetsgrad, men at samfundet så ikke yder noget til gen-

gæld. Og det er det, jeg gerne vil tale for bliver gjort; jeg synes, at samfundet burde gå ind og så give en kompensation for den øgede invaliditetsgrad, vedkommende er udsat for. Det, jeg bare vil have ministeren til at være positiv over for og se på, er: Er der noget her, hvor der er et misforhold?

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 14:47

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg tror, det kan være rigtigt, at alderen og den mulige svækkelse, der kan være forbundet med det, kan betyde, at nogle af de gener, man har pådraget sig, kan accelerere og kan blive endnu større, desværre. Derfor er der selvfølgelig også nogle af ofrene fra anden verdenskrig, der givet gennemlever en sværere alderdom, end man ville have gjort, hvis man ikke havde været offer for de ting, der skete under anden verdenskrig. Vi er altid villige til at se på, om balancen er den rigtige, men jeg tror igen, det kan være nødvendigt at understrege, at man altså først indtægtsregulerer ved en samlet indtægt på over 0,5 mio. kr. om året. En indtægt på 0,5 mio. kr. om året er jo ikke en indtægt, man kan sige er en lav indtægt; det skal det heller ikke være for den her gruppe af borgere.

Vi skal altid se på, om balancen er den rigtige. Jeg er glad for, at vi yder erstatninger til ofrene. Og det skal vi selvfølgelig blive ved med at gøre.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Så går vi videre, og der har vi fået meddelelse om, at spørgsmål 5, som var stillet til beskæftigelsesministeren af Hans Andersen, bliver oversendt til skriftlig besvarelse.

Vi går derfor videre til spørgsmål 6, som også er til beskæftigelsesministeren, af Inger Støjberg.

Kl. 14:48

Spm. nr. S 1802 (omtrykt)

5) Til beskæftigelsesministeren af:

Hans Andersen (V)):

Da ministeren i Folketingssalen den 23. april 2013 sagde, at vælgerne ved sidste valg »gav opbakning til de partier, der stod bag dagpengereformen«, og at »det gjorde Socialdemokratiet som bekendt ikke, men de 90 mandater kan vi ikke tale imod«, mente ministeren så, at ministeren ville rulle dagpengereformen tilbage, hvis ministeren havde mandaterne til det?

(Spørgsmålet overgår til skriftlig besvarelse).

Kl. 14:48

Spm. nr. S 1810 (omtrykt)

6) Til beskæftigelsesministeren af:

Inger Støjberg (V)):

Er ministeren enig med statsministeren, der den 30. april 2013 i programmet »Hos Clement« på DR1 sagde, at »arbejdstiden har ikke noget med det her indgreb at gøre«, med henvisning til det nylige regeringsindgreb i lærerkonflikten, og vil ministeren i givet fald oplyse, hvorfor ordet arbejdstid så fremgår 418 gange i L 215?

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Det er først ministeren til besvarelse af spørgsmålet.

Kl. 14:48

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg har forstået spørgsmålet sådan, at der konkret henvises til en udtalelse, som statsministeren kom med ca. 22 minutter inde i en tv-udsendelse den 30. april i indeværende år. I den forbindelse vil jeg ge-

rne indledningsvis opfordre spørgeren til at lytte til hele statsministerens udtalelse og forholde sig til statsministerens udtalelse i dens helhed.

I forlængelse af et indslag, hvor KL's chefforhandler i overenskomstforhandlingerne udtaler sig om sammenhængen mellem overenskomstforhandlingerne og regeringens forslag om indførelse af en helhedsskole, spørger intervieweren statsministeren: Hvad ville I have gjort, hvis I ikke havde fundet på det her indgreb? Hertil svarer statsministeren:

Jamen det her, det har ikke noget med indgrebet at gøre. Indgrebet det gennemførte vi for at stoppe en konflikt, som på det tidspunkt havde kørt i næsten 4 uger. Det var ved at blive et stort problem ikke bare for børnene, men også for familierne, som skulle have tingene til at hænge sammen, og ikke mindst for alle dem, der gerne ville afslutte deres 9. og 10. klasse på en ordentlig måde. Derfor kom indgrebet, fordi vi havde en arbejdskonflikt – en helt almindelig arbejdskonflikt – på det danske arbejdsmarked. Der kan man strejke, man kan også lockoute. Og det er så min opgave som statsminister at vurdere, hvornår har det her kørt i tilstrækkelig lang tid. Så bare vi er klar over, at arbejdstiden det har ikke noget med det her indgreb at gøre.

Når man på den måde forholder sig til statsministerens udtalelse i dens fulde omfang, synes jeg faktisk ikke, at der kan herske tvivl om, hvad statsministeren udtaler sig om, nemlig selve motivationen for, at indgrebet kom på det tidspunkt, det kom på.

Som spørgeren også så ganske rigtigt henviser til i spørgsmålet, er det imidlertid klart, at selve lovforslaget bl.a. vedrører lærernes arbejdstidsregler.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Inger Støjberg.

Kl. 14:50

Inger Støjberg (V):

Det ændrer jo bare ikke på, at vi har en statsminister, der sidder og giver udtryk for ét, når hun er på tv, men gør noget andet i et lovforslag, som vi jo så i øvrigt fra Venstres side er fuldstændig enig i.

Det, jeg bare synes, er, at man så godt kunne sige det, som det er, nemlig at det her jo netop også var et opspil til de forhandlinger, der pågår lige for øjeblikket, hvor lærernes arbejdstid er en del af det. Så det, jeg egentlig bare beder om, er sådan set en form for ærlighed fra statsministerens side, og jeg hører jo heller ikke, at beskæftigelsesministeren som sådan i dag tager statsministeren i forsvar. Det kan jeg sådan set godt forstå.

Men jeg står med lovforslaget her, og jeg tror ikke, at jeg siger for meget ved at henvise til bare nogle af de gule papirlapper, som jeg har sat i lovforslaget, for 418 gange er ordet arbejdstid nævnt i det her lovforslag, og så er det altså ærlig talt lidt uærligt at sidde og sige, at det ikke har noget med arbejdstiden at gøre. Det er sådan set bare det, jeg spørger til her i dag.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 14:51

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Nu er det jo på sin egen måde en lidt besynderlig diskussion, for jeg står her med fru Inger Støjberg og diskuterer en udtalelse fra landets statsminister. Derfor kan jeg jo af gode grunde ikke gøre andet end at læse citatet op i dets helhed og vurdere, hvad det er, jeg mener statsministeren har ment med sit citat. Hvis man gerne vil ind i en dybereliggende diskussion med statsministeren om statsministerens egne ord, er statsministeren jo den rette at diskutere det med.

Men jeg tror nu, at jeg kender statsministeren så godt og har læst citatet korrekt til dog alligevel per stedfortræder at have diskussionen med fru Inger Støjberg. Og jeg mener ikke, at der er en finger at sætte på interviewet med statsministeren. Statsministeren motiverer, hvorfor det er nødvendigt på det tidspunkt at lave et lovindgreb i en i øvrigt lovlig arbejdskonflikt.

Det er ikke nogen nem beslutning at træffe det valg. Vi er stærke tilhængere af den danske model, herunder at arbejdsmarkedets parter i ro og mag kan finde løsninger på de problemer, der ligger på bordet. I nogle tilfælde lykkes det ikke at finde en løsning, og så kan der komme en konflikt på arbejdsmarkedet. Den konflikt skal gerne kunne finde sin afslutning selv. Det lykkedes ikke i det her tilfælde, og derfor greb vi ind i konflikten.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Inger Støjberg.

Kl. 14:53

Inger Støjberg (V):

Nu siger beskæftigelsesministeren, at hun kender statsministeren så godt, at man burde tage diskussionen med statsministeren. Nu er det bare sådan, at statsministeren jo henviser til beskæftigelsesministeren, fordi det er et lovforslag, der kommer fra beskæftigelsesministeren og Beskæftigelsesministeriet. Og derfor er det selvfølgelig også fuldstændig relevant at tage en diskussion med beskæftigelsesministeren om, hvorvidt det er ærligt at sige, at det her ikke har noget med arbejdstiden at gøre, når ordet arbejdstid er nævnt 418 gange i det her lovforslag. Og jeg henviser bare lige igen til, at jeg står med lovforslaget her, og med de mange gule lapper får jeg faktisk talt det op til 418 gange.

Derfor synes jeg faktisk, at det er noget uærligt – lad mig sige det sådan – af statsministeren at sidde og give indtryk af noget andet. Man skal jo huske på, at Venstre jo også står bag det her lovforslag, og derfor er det sådan set slet ikke rimeligt, at statsministeren sidder i et tv-program og siger, at det her ikke har noget med arbejdstid at gøre. Jeg har da hørt, at beskæftigelsesministeren i flere omgange også har henvist til arbejdstid.

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 14:54

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen det er selvfølgelig i mine øjne fuldstændig uacceptabelt at beskyldte landets statsminister for at være uærlig. Jeg anerkender ikke den præmis, og jeg synes, det på alle mulige måder er urimeligt at beskyldte landets statsminister for at være uærlig.

Altså, landets statsminister har i et interview på DR redegjort for motivationen for et indgreb i en konflikt. Når der ikke er en mæglingsskitse, er det jo en politisk opgave at finde en måde at afrunde konflikten på udmøntet i et lovforslag.

Jeg tager gerne diskussionen om det lovforslag. Det er i øvrigt vedtaget, effektueret, og Venstre stemte selv for lovforslaget. Men jeg anerkender simpelt hen ikke, at der her i Folketingssalen fremsættes beskyldninger om, at landets statsminister er uærlig.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Inger Støjberg.

Kl. 14:55

Kl. 14:57

Inger Støjberg (V):

Jamen så vil jeg da gerne bede beskæftigelsesministeren om sætte ord på, hvad det så er. Hvis ikke det er uærligt at sidde i et tv-program og sige, at det her ikke har noget med arbejdstid at gøre, når det er nævnt 418 gange i et lovforslag og det er det lovforslag, der bliver henvist til, hvad er det så – hvilket ord? Og jeg beder sådan set bare om ét ord. Beskæftigelsesministeren behøver ikke sige alle mulige andre ting. Beskæftigelsesministeren kan bare sætte ord på, hvilket ord beskæftigelsesministeren vil bruge om den sag, at statsministeren sidder i et tv-program og siger, at det her intet har med arbejdstid gøre, når det er nævnt 418 gange i lovforslaget.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 14:55

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Altså, jeg mener, at statsministeren i det pågældende interview helt korrekt redegør for, hvad det var, der var motivationen for os som regering til at gribe ind i arbejdskonflikten på det tidspunkt, vi gjorde. Jeg vil gerne gentage, at det ikke er nemt at gribe ind i en arbejdskonflikt. Det er heller ikke nok at lade det omgive af ord eller paroler eller for den sags skyld påstande. Den danske arbejdsmarkedsmodel er unik i sin karakter, og den er vigtig for hele det danske samfund. Derfor skal man tænke sig grundigt om, når man griber ind i en konflikt.

I nogle af de fortilfælde, der har været hvad angår regeringsindgreb, har der jo ligget et mæglingsskitse, som Folketinget og regeringen har kunnet læne sig op ad. Det var ikke tilfældet i den her situation, og derfor var det så vores opgave at udarbejde et lovforslag, som kunne imødekomme nogle af de forskellige ønsker, der har været fra arbejdsgivers og arbejdstagers side.

Jeg mener, at det lovforslag, vi fremsatte, var det rigtige lovforslag. Det kom også på det rigtige tidspunkt, for situationen var svær for rigtig mange børnefamilier. Det er også en lidt historisk diskussion, vi har her, for indgrebet er foretaget, og børnene er heldigvis tilbage i skolen sammen med deres dygtige lærere.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere spørgsmål til besvarelse i dag.

Dermed er spørgetiden afsluttet.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

3) Forhandling om redegørelse nr. R 11:

Ministeren for by, bolig og landdistrikters regional- og landdistriktspolitiske redegørelse 2013.

(Redegørelsen givet (omtrykt) 25.04.2013. Anmeldelse 25.04.2013. Meddelelse om forhandling 25.04.2013).

Kl. 14:57

Forhandling

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Forhandlingen er åbnet, og den første ordfører er hr. Thomas Danielson fra Venstre.

(Ordfører)

Thomas Danielsen (V):

Tak for det, formand. Jeg skal indledningsvis sige, at jeg også taler på vegne af Det Konservative Folkeparti, da de ikke har mulighed for at være til stede i salen.

Jeg har glædet mig til redegørelsesdebatten i dag. Det er en redegørelse om det, som alle vi i Landdistriktsudvalget på tværs af partier uden tvivl brænder for og vil det bedste. Derfor havde vi også store forventninger, dengang regeringen nedsatte et landdistriktsministerium, men desværre har det vist sig kun at være af navn og ikke af gavn. Visionerne fra regeringspartierne side var ellers store op til valget, men da regeringsgrundlaget skulle skrives, kunne det desværre kun blive til to linjer om, at man vil landdistrikterne det godt.

Siden hen bad ministeren så bl.a. Bonderøven og Niels Hausgaard om at udarbejde nogle visioner for regeringen, men der kom ikke andet ud af det, end at vi skulle være selvforsynende og lukke dele af landdistrikterne for offentlig service. Man savner fortsat en klar melding om, om Bonderøvens arbejde overhovedet skal bruges til noget. Det vil være meget interessant og vigtig viden, for så skal vi i hvert fald i oppositionen og i landdistrikterne op på barrikaderne for at forhindre de ulykker.

Siden hen har ministeren nedsat endnu en tænketank, men i landdistrikterne kan man kun tænke den tanke: Tænk, hvis regeringen selv kunne tænke en tanke på det her område. Derfor har vi også spurgt ministeren adskillige gange om, hvornår den samlede strategi for landdistrikterne kommer. Vi vil gerne høre, hvad regeringen selv vil på det her område, men vi deltager også gerne i arbejdet, som ministeren lovede alle partier, da han sagde, at vi kunne se frem til arbejdet med en samlet strategi, hvor alle partier ville blive inddraget i processen.

Men hvornår bliver vi inddraget i processen? Jeg har efterspurgt det adskillige gange, så sent som i spørgetimen, hvor man ikke kunne få noget klart svar. Man kunne bare melde ud: Vi har ændret planer, vi leverer ikke en samlet strategi for landdistrikterne alligevel. Eller man kunne sige: Bare rolig, vi er i regeringen glade for, at oppositionen er ivrige for at gøre det bedste for landdistrikterne; I bliver inddraget i en samlet strategi. Det er ikke mere kompliceret, og for at være helt ærlig: Det her er pinligt for regeringen. Men det, der er værre, er, at det er en skændsel over for landdistrikterne.

Nu er ministeren så kommet med en landdistriktspolitisk redegørelse, men det eneste, man tænker, er: Hvor er Carsten? Hvordan kan man ude i landdistrikterne se, at vi har fået en landdistriktsminister? Hvordan kan man se ude i landdistrikterne, at vi har fået et landdistriktsministerium? Det er ikke på antallet af lovforslag, for der er ikke kommet et eneste lovforslag, som styrker landdistrikterne. Det eneste, vi har set, er to små lovforslag af teknisk karakter. Så redegørelsen kunne med rette hedde: Hvor er Carsten-redegørelsen?

Et af de første punkter, der fremhæves i redegørelsen, er stramningen af planloven, men det er jo ikke noget, der styrker landdistrikterne. Derved sikrer regeringen jo netop, at der f.eks. ikke kan bygges større varehuse i landdistrikterne. Men det er selvfølgelig i fin tråd med at være selvforsynende, og at vi skal sælge de produkter, vi selv dyrker, til vores nabo og i nærområderne. Derudover skal man faktisk forklare, rent faktisk også forsvare, hvorfor man ønsker at udvide sin virksomhed i store dele af landdistrikterne.

Endelig havde jeg egentlig ikke regnet med, at ministeren ville tage den her lov med i redegørelsen, i hvert fald ikke fremhæve den, for da Udvalget for Landdistrikter og Øer ønskede at behandle lovforslaget i udvalget, fik vi ikke mulighed for det på ordentlig vis, fordi vi blev kørt over og det ikke var vigtigt at høre på os. Det er utilstedeligt.

Dernæst kan man læse, at landdistrikterne har fået deres eget rejsehold. Der var endelig noget konkret, tænkte man. Men når man så

sætter sig mere ind i det, kan man jo desværre bare se, at det er varm luft. Indsatsen består i, at en landdistriktskommune skal spørge ministeriet om hjælp, råd og vejledning, og såfremt det kaldes et rejsehold, håber jeg, at alle ministerier har et rejsehold.

Kystsikring er åbenbart også et af de områder, som ministeriet har sørget for. Og det skal ikke være nogen hemmelighed, at der, hvor jeg kommer fra, og der, hvor jeg er valgt, ville vi være meget bekymrede, hvis nu regeringen valgte at nedlægge landdistriktsministeriet, hvis det betød, at man ikke kunne regne med fortsat kystsikring.

KI. 15:02

Grænsehandelen er åbenbart også et af de områder, som ministeren har kæmpet for, og jo, det er vigtigt, at vi får afgifterne ned for at hindre grænsehandel. Men igen, når vi ser det ude fra landdistrikterne og i lyset af de udfordringer, der står med der, så er det ikke lige det, som man havde tænkt skulle være ministerens indsatsområde, og som skulle fremhæves i denne redegørelse.

Dernæst fremhæver man Togfonden. Altså, hurtigere tog kan vi vel alle sammen være enige om er en god idé. Spørgsmålet er så, om det er rigtigt at investere 27,5 mia. kr. i Østdanmark. Mellem Aalborg, Aarhus, Odense og København kommer der hurtigere tog, og det fremhæver man også som en sejr for landdistrikterne. Tager vi strækningen fra Struer til Vejle, bliver der en opgradering, men der kommer ikke hurtigere tog til landdistrikterne dér.

Endelig kan man læse i redegørelsen, at nu skal landdistrikterne deles op på en helt ny måde. Der står i redegørelsen, at ministeriet har udarbejdet en ny model til afgrænsning af landdistrikter, og derudaf kan man så se, at Holstebro, Viborg, Morsø og Lolland er i én kategori som landdistrikt og derfor åbenbart kæmper med de samme udfordringer. Jeg gentager lige: Holstebro, Viborg, Morsø og Lolland. Dernæst har vi Videbæk, Vejen, Aalborg og Aarhus, der er i en anden kategori og derfor skal behandles som de storbyer, de er. Helt ærligt: Det virker, som om det er taget ud af den blå luft. Det er en ommer, og det tror jeg at vi alle sammen her i salen kan blive enige om, nemlig at hele Hvor er Carsten-redegørelsen? er en ommer.

Det, regeringen skal satse på sammen med Venstre, er at skabe vækst og job i landdistrikterne. Man skal ikke bare læne sig tilbage og sige, at den negative udvikling er der ikke noget at gøre ved, at den kan vi ikke lave om på. Jo, det kan vi. Det er os politikere, der bestemmer mulighederne for væksten i landdistrikterne. I Venstre vil vi landdistrikterne. Vi vil en udflytning af statslige arbejdspladser ligesom i det beslutningsforslag, som vi har fremsat. En af de vigtigste forudsætninger for at skabe vækst og en positiv udvikling i landdistrikterne er, at vi først og fremmest kan tilbyde de folk, der gerne vil bo der, at få et arbejde.

Vi havde stor succes i vores regeringstid med udflytning af statslige arbejdspladser, og det håber jeg at regeringen vil tage til sig. Uanset om det handler om Sikkerhedsstyrelsen, den digitale Tinglysning, SKAT eller miljøcentrene, så var det en stor succes, og det viste sig rent faktisk, at de på mange områder også var mere effektive. Desværre ser vi nu, at regeringen er i gang med at centralisere mange af de arbejdspladser som f.eks. miljøcentrene, som vi lige har flyttet ud. Det er rigtig ærgerligt, og det er den forkerte udvikling.

Vil gerne understøtte landbruget med en YJ-ordning f.eks., dansk fiskeri med en YF-ordning. Det smitter af på smeden og andre håndværkere, og det er noget af det, der igen skaber job og beskæftigelse i landområderne. Hvis man tager YJ-ordningen, som er sådan en garanti for yngre jordbrugere, der kan komme ind i erhvervet, så er det lige nøjagtig noget af det, som sikrer vores hovederhverv ude i landdistrikterne, et af de to vigtigste erhverv, vi nok har i landdistrikterne, så det kan styrkes og der kan udvides og vi kan få en ny generation ind.

Vi vil også gerne en lempeligere planlov, der sikrer handel og virksomhed i landdistrikterne. Venstre vil også kystfiskerne, som

styrker de lokale havne. Det er det samme eksempel ude i landdistrikterne, men desværre ser vi bare, hvordan regeringen har lavet forringelserne, inden den overhovedet har fået nedsat den arbejdsgruppe, som skal evaluere og tænke nye tanker om, hvordan kystfiskeriet fremadrettet skal være, og inden den arbejdsgruppe har fået lov til at sætte sig sammen.

Vi vil gerne en dialog med regeringen om en samlet strategi for landdistrikterne, som vi er blevet lovet. Vi vil landdistrikterne, så lad os da stå sammen og gøre noget ved det, ikke for regeringens skyld, ikke for Venstres skyld, men for landdistrikterne skyld.

KI. 15:06

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger.

Men inden da vil jeg lige minde om, at hvis der med det opdigtede navn på en redegørelse, der fremgik af talen, henvises til by-, bolig- og landdistriktsministeren, så omtaler vi her i Tinget ministeren med sin titel, som altså er by-, bolig- og landdistriktsministeren.

Det første medlem, der har bedt om en kort bemærkning, er fru Annette Lind fra Socialdemokraterne.

KI. 15:07

Annette Lind (S):

Mange tak for det. Det er jo meget besynderligt – jeg bliver nødt til at sige her, at tomme tønders altså buldrer mest – at ordføreren her siger, at han brænder for landdistrikterne og vil dem det bedste, og derefter i hele sin tale kritiserer alt, hvad der er blevet gjort af tiltag. I forhold til de statslige arbejdspladser er det besynderligt, at man efter at have haft statsmagten lige pludselig vil have statslige arbejdspladser, altså efter at man har beskåret med 5 pct. Hvordan harmonerer det med, at man skærer ned med 5 pct., samtidig med at man har nulvækst, altså, hvordan vil man skaffe arbejdspladser? Man kan se i redegørelsen, at der er kommet flere statslige arbejdspladser i alle regionerne og færrest i hovedstadsområdet.

Det andet, jeg vil spørge om, er: Hvad vil Venstre egentlig? I stedet for at kritisere meget nedladende hvad vil Venstre så? Hvordan vil de skabe vækst og udvikling i landdistrikterne?

KI. 15:08

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

KI. 15:08

Thomas Danielsen (V):

Tak for det, og tak for spørgsmålet fra fru Annette Lind. Jeg har en liste med – som er meget lang – over statslige arbejdspladser, vi har flyttet ud. Jeg nævnte nogle af dem, og der er mange flere på listen. Jeg vil meget gerne give den til fru Annette Lind, hvis hun spørger og vil vide mere præcist, hvor mange arbejdspladser det drejer sig om, altså hvor mange statslige arbejdspladser vi har udflyttet. Så har jeg også dem til hende, dem vil jeg meget gerne give hende.

Dernæst spurgte fru Annette Lind: Hvad vil Venstre? Jeg kan ikke helt følge fru Annette Lind, når hun beskylder mig for eller kritiserer Venstre for, at vi ikke vil noget på landdistriktsområdet. Jeg brugte netop halvdelen af min tale på at fremhæve mange af de ting, som jeg synes at regeringen skal gå ind i sammen med Venstre, sådan at vi kan styrke landdistrikterne.

Men noget af det, som er allerallervigtigst for landdistrikterne, er at få skabt job og arbejdspladser. Det er den vigtigste forudsætning for, at vi overhovedet kan få nogen til at flytte ud i landdistrikterne. Jeg har f.eks. nævnt alle de følgeerhverv, der vil komme, i forhold til en YJ-ordning, i forhold til en YF-ordning, i forhold til en ordentlig kystfiskerordning. Så der er masser af eksempler, også i min ordførtale, på, hvordan vi kan styrke landdistrikterne sammen, hvis vi vil.

Kl. 15:09

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Fru Annette Lind for en anden kort bemærkning.

Kl. 15:09

Kl. 15:12

Annette Lind (S):

I mine ører var det meget, meget nedladende. Det er sådan, at den »Vækstplan DK«, der er blevet fremlagt, er en landdistriktsvækstplan. Der er masser af initiativer. Vil ordføreren stå her og sige, at det ikke er initiativer, der er til gavn for landdistrikterne?

Samtidig vil jeg sige, at vi afskaffer hr. Løkke Rasmussens lastbilafgift, at vi afskaffer fedtafgiften, at vi afskaffer afgifter på energi, på spildevand og mange andre ting – noget, som netop kommer landdistrikterne til gode. Vil ordføreren her sige, at det er dårligt, at vi afskaffer nogle af de afgifter, som Venstre har været med til at pålægge de danske virksomheder og landdistrikterne igennem 10 år?

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:10

Thomas Danielsen (V):

Nej, det er jo også derfor, at jeg fremhævede det i min tale. Soda-vandsafgiften og ølafgiften i forhold til grænsehandelen er nogle af de ting, som jeg roste regeringen for at have taget initiativ til sammen med Venstre. Jeg vil ikke her nævne, hvem det lige var, der bar ved til bålet, og hvem der kom ind til forhandlingerne med de her afgiftslettelser og ønsker derom. Jeg er kun glad for, at regeringen har taget det til sig.

I forhold til lastbilafgiften eller kørselsafgiften, som den hedder, er jeg også glad for regeringens nye linje i forhold til sidste valgperiode, hvor vi sad ved magten, og hvor der var krav om fem gange så høje afgifter på kørsel; jeg tror faktisk, det var det, man ønskede. Der kom vi frem til noget mindre, og endelig har vi nu helt afskaffet den sammen. Det er jeg glad for.

Det, der bare bekymrer mig, er, at da jeg stillede skriftlige spørgsmål til skatteministeren, så svarede han tilbage, at han måtte indrømme, at kørselsafgiften nok ikke helt var afskaffet, men at den i hvert fald var udskudt. Han kunne ikke garantere, at den var afskaffet, for man ville egentlig gerne indføre den igen, men så på en anden måde. Det kan bekymre mig lidt på landdistrikternes vegne.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Det næste medlem, der har bedt om ordet, er hr. Eigil Andersen fra SF.

Kl. 15:11

Eigil Andersen (SF):

Mange tak for det. Den første del af ordførerens indlæg betragter jeg som det rene pop og pjank, som populistisk pjat, rent ud sagt. Man kritiserer landdistriktsministeren for ikke at have fremsat ret mange lovforslag, men systemet er jo sådan, at når det drejer sig om trafik, er det transportministeren, der fremsætter forslag om f.eks. at afsætte penge til flere forbedringer af den kollektive trafik i landområderne, og hvis det drejer sig om sundhed, er det sundhedsministeren osv. Men landdistriktsministeren sidder jo i regeringen for bl.a. at deltage i debatter om alle aspekter, der vedrører landdistrikterne, og som hører under forskellige ministerområder, og det gør han jo godt.

Derfor vil jeg spørge: Er det virkelig Venstres – Danmarks største parti – seriøse mening, at det handler mere om, hvilken minister der fremsætter lovforslagene, end det handler om, hvad de indebærer?

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Thomas Danielsen (V):

Nej, det er det ikke.

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 15:12

Forhandling

Eigil Andersen (SF):

Hvorfor i alverden bestod den første del af ordførerens indlæg så af en lang svada, som netop kritiserede det forhold, som jeg lige har skitseret? Det er uforståeligt, når der nu bliver sagt, at man lægger større vægt på indholdet end på, hvem der fremsætter lovforslagene. Hvorfor bruger man en væsentlig del af sin taletid på at kritisere, at landdistriktsministeren har fremsat få lovforslag, selv om realiteten er, at han jo som sagt deltager i debatten på alle områder og er med til at sikre, at der sker en god udvikling i landdistrikterne?

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:13

Thomas Danielsen (V):

Jeg tror, at ordføreren lige skal gå ind og se klippet med min tale bagefter, for det eneste jeg gjorde, var at konstatere, at det ikke var på antallet af lovforslag, vi kunne se, at vi har fået en landdistriktsminister. I resten af min tale efterspurgte jeg nogle visioner.

Vi har set, at landdistriktsministeren f.eks. har bedt Bonderøven og Niels Hausgaard om at komme med nogle visioner for landdistrikterne, og det, jeg kritiserer, er bare, at det ikke er visionært for landdistrikterne, at man skal producere grøntsager og så sælge dem til sin nabo eller i nærområdet. Det, der kom ud af debatten om, at man skulle lukke ned for den offentlige service i visse dele af landdistrikterne, er heller ikke visionært. Det var det, jeg sagde. Så jeg efterspurgte nogle tiltag, der var visionære.

Derudover gennemgik jeg alle de ting vedrørende alle andre områder, som man har taget med i redegørelsen, hvilket der selvfølgelig ikke er noget problem i. Som sagt måler vi selvfølgelig ikke på, hvem der fremsætter lovforslagene; vi måler bare på, hvad der kommer ud af lovforslagene, om det er noget, der gavner landdistrikterne eller ej. Og en af de ting, vi har allermest fokus på i Venstre, er jobskabelse og arbejdspladser, og det kommer selvfølgelig ikke alene fra landdistriktsministeren.

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Det næste medlem, der har bedt om ordet, er hr. Lars Dohn, Enhedslisten.

Kl. 15:14

Lars Dohn (EL):

Ordføreren var inde på, at Togfond DK, som er blevet vedtaget, ikke vil få nogen gavnlige virkninger for landdistrikterne. Et er jo, at den forrige regering ikke kunne finde ud af at lave en aftale, som tog højde for, at olieprisen kunne stige, og det danske samfund blev derfor snydt for 73 mia. kr., noget andet er, at ordføreren måske ikke bryder

sig om, at man nu inddrager nogle af de 73 mia. kr., nemlig de 27 mia. kr. Men er det ikke sådan, at fra ordførerens hjemby, Holstebro, vil rejsten til København blive 50 minutter kortere?

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:15

Thomas Danielsen (V):
Jo.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Lars Dohn.

Kl. 15:15

Lars Dohn (EL):

Så er mit spørgsmål: Hvordan kan det dog være, at ordføreren kan få det i sin mund at sige, at efter den nye opdeling af, hvad der er landdistrikter, så er området omkring Holstebro bynært landdistrikt? Hvordan kan det så være, at ordføreren siger, at landdistrikterne ikke får gavn af Togfond DK?

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:15

Thomas Danielsen (V):

Jeg har ikke givet udtryk for, at man ikke får gavn af Togfond DK. Det, jeg gav udtryk for, var, hvor investeringerne faldt i forbindelse med Togfond DK. Og det, der giver hurtigere rejsetid, er ikke det mellem Struer forbi Holstebro og så til Vejle. Det er mellem Aalborg, Aarhus, Odense og København. Det er der, man får hurtigere togrejser. Endnu en gang må jeg bare sige, at en af udfordringerne, når vi snakker offentlig transport og tog, er, at landdistrikterne kommer i sidste ende. På hovedstrækningen bliver køreplanen lagt. Derefter bliver der lagt nogle strækninger fra f.eks. Aarhus til Ringkøbing. Og skal man så f.eks. nordpå derfra, må man stå der og vente. Det betyder jo bare, at det tager dobbelt så lang tid at tage toget, som det tager at tage bilen fra f.eks. Aarhus til Holstebro.

Men når man spørger om selve rejsetiden, vil jeg sige, at nej, så kommer man ikke hurtigere frem mellem Struer og Vejle. Men jo, tager man strækningen videre til København, fordi regeringen netop investerer så massivt i Østdanmark, så kommer man hurtigere frem.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Det næste medlem, der har bedt om ordet, er hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 15:16

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Når det er sådan, at vi her i Folketinget har en debat om en redegørelse, så er det jo sådan en god tradition, at man også selv kommer med nogle bud på, hvordan man kunne tænke sig, at verden skulle se ud.

Jeg kan forstå, at ordføreren for Venstre bruger rigtig meget tid på at kritisere det, som den nuværende regering og den nye landdistriktsminister bruger rigtig meget tid på, nemlig at gøre ting, der kan udvikle landdistrikterne i Danmark. Det, der mangler og står tilbage, er jo sådan set et bud fra Venstre på – nu kan ordføreren jo selv finde den side frem, som det står på – hvad det er, Venstre vil, hvad det er for nogle ting, Venstre gerne vil have lagt ind i den udvikling, der skal være i landdistrikterne. Der har åbenbart ikke været

tid for ordføreren til at læse den side op af sin tale. Det kunne være, at ordføreren skulle finde den frem og give mig bare to bud på, hvad Venstres holdning er, hvad Venstres vision er for udviklingen i landdistrikterne.

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:17

Thomas Danielsen (V):

Jeg beklager over for hr. Lennart Damsbo-Andersen, at vi andre gik i gang, før hr. Lennart Damsbo-Andersen kom ind i Folketingssalen, men for hr. Lennart Damsbo-Andersens skyld, når han ikke var med fra starten af, vil jeg gerne lige gentage det. For jeg har flere sider i min tale med ting, som jeg opfordrede regeringen til at samarbejde med Venstre om.

Nogle af de ting, som jeg nævnte, var faktisk nogle af de ting, som var helt omkostningsneutrale, som ikke kostede en krone for statskassen, f.eks. vores YJ-ordning, vores YF-ordning, som vi har fremsat forslag om, men som ordførerens eget parti selv stemte ned. Det synes jeg er rigtig ærgerligt, for det havde ikke kostet statskassen en krone. Til gengæld kunne man være med til at styrke to af vores vigtigste hovederhverv, landbrug og fiskeri, især med alle de følgeerhverv, der er knyttet dertil.

Derudover gav jeg også udtryk for, at vi ønsker en lempeligere planlov. Vi ønsker en anden måde at drive f.eks. kystfiskeri på, som betyder utrolig meget for vores lokale havne – afsætningsmuligheder, følgeerhverv. Og der er rigtig mange eksempler.

Formanden rejser sig op, så hr. Lennart Damsbo-Andersen kan spørge igen.

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 15:18

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Tak. Jeg er da glad for, at ordføreren så har sagt nogle ting, og jeg skal beklage, at jeg ikke var her lige fra start af, men det ændrer jo ikke på, hvad indholdet er af ordførerens tale.

Jeg kan også forstå, at noget af det, som ordføreren har kritiseret rigtig meget, er, at man ikke længere kan få lov til at bygge store varehuse i landdistrikterne. Nu er det bare lige sådan, at jeg selv bor på landet, og så vidt jeg ved, har det aldrig nogen sinde været tilladt – på Lolland i hvert fald – at bygge store varehuse i et landdistrikt. Jeg ved ikke, om der er nogle steder i Jylland, hvor man har fået lov til det.

Så hvor i alverden har ordføreren fået det fra, at man ikke længere må bygge store varehuse i landdistrikter?

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:19

Thomas Danielsen (V):

Det har jeg fra den tidligere regering. Det var jo grundlaget for den tidligere regering. Lige bag spørgeren sidder der en landdistriktsordfører fra Socialdemokratiet, som kommer fra Holstebro, som er et af de områder i landet, hvor man netop, inden den her regering kom til og ødelagde mulighederne, kunne bygge større varehuse. Hendes egen socialdemokratiske borgmester har været ude at beklage, at regeringen nu ødelægger det for dem. Derudover er der Fredericia og flere andre steder i landdistrikterne.

Men derudover vil jeg bare sige, at det er en forfejlet opfattelse, hvis man tror, at når man bor i et landdistrikt, ønsker man ikke et moderne landdistrikt, hvis man tror, at man ikke ønsker at handle i større varehuse, men ønsker at producere og snitte sin egen bæk, sådan at man kan klare sig selv og være selvforsørgende. Det er simpelt hen en helt forfejlet opfattelse.

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Socialdemokraterne, fru Annette Lind.

Kl. 15:20

(Ordfører)

Annette Lind (S):

For mig handler politik om resultater, om at gøre en forskel for mennesker. Det gælder selvfølgelig generelt, men især for vore landdistrikter. Oppositionen kan, som vi lige har hørt det, slet ikke få nok af at kritisere, men tænk, hvis ordet blev givet til dem, som mærker en forskel. Spørg de kommuner, som nu får mere til velfærd i den kommunale udligning som resultat af, at vi flytter 400 mio. kr. fra by til land. Spørg de små byer, der nu får flere midler til at omprioritere gennem byfornyelsesrammen. Spørg naboen til et faldefærdigt hus – et hus, som nu kan blive revet ned eller istandsat som en del af vækstplanen. Spørg pensionisten i et landdistrikt, som nu har fået nye muligheder med den kollektive transport, fordi der netop er afsat 285 mio. kr. til netop det. Spørg iværksætteren i yderområderne, som nu endelig kan få bredbånd, fordi vi stiller krav til udbyderne. Spørg pendlere på landet, som med togfonden nu får langt hurtigere tog. Spørg de små og mellemstore virksomheder, om de har bedre mulighed for finansiering. Og jeg kunne sagtens blive ved. For af redegørelsen ser vi jo tydeligt alle de initiativer, som er blevet taget, og som vi tager for at skabe vækst, fremgang og arbejdspladser i vores landdistrikter – initiativer, som faktisk gør en konkret forskel.

Lad mig bare starte med vækstplanen. Også set med landdistriktsbriller er det en rigtig, rigtig god plan. Her er nemlig flere målrettede landdistriktsinitiativer, som giver et vitamintilskud og tusindvis af nye arbejdspladser til vores områder, som er blevet særligt hårdt ramt af krisen. Og det vigtigste er selvfølgelig at bevare og skabe arbejdspladser i Danmark – særlig i vores yderområder. Vækstplanen betyder, at vi nu kan rive faldefærdige huse ned i hele landet for 400 mio. kr. de næste år. Det betyder nye arbejdspladser og nye udviklingsmuligheder lokalt. Samtidig giver vi flere hundrede millioner kroner til kystbeskyttelse og 60 mio. kr. til bedre bredbånd på Bornholm. Vi tror nemlig på handling frem for håb i vores landdistrikter. Vi sætter turbo på Produktionsdanmark. Vi afskaffer en række skatter og afgifter og gør på den måde livet lettere for vores danske virksomheder og skaber nye arbejdspladser. Vi afskaffer Løkkes lastbilafgift, vi giver nye muligheder for håndværkerfradrag, som skal sætte gang i byggebranchen, vi udvider fradraget til også at gælde sommerhuse, og vi forøger fradraget for hotelmoms til gavn for flere overnatninger på danske hoteller. Det er alt sammen initiativer, som grundlæggende handler om arbejdspladser i vores landdistrikter. Jeg mener derfor i den grad, at vi i en svær tid sætter to streger under, at vores regering er på landdistrikternes side.

Med den nye model for afgrænsning af vores landdistrikter og yderområder gør vi det fremover også muligt at nuancere debatten endnu mere. Frem for at skære alle i en kommune over én kam kan vi nu få et meget mere præcist billede med den nye ordning. F.eks. kan vi se, at der er et højt beskæftigelsesniveau i landdistrikter tæt på de største byer, og jeg synes, det ligger helt i tråd med det fokus, som regeringen har haft fra dag et, nemlig at skabe vækst og arbejdspladser i vores landdistrikter frem for bare at råbe højt om udfordringerne.

Det er lidt sjovt at se tilbage på sidste års redegørelsesdebat, for her havde jeg kort forinden lanceret en konkurrence med det formål at finde et nyt ord, der kunne erstatte Udkantsdanmark, den rådne banan og andre vendinger, som populært blev brugt om provinsen. Jeg var og er ærlig talt godt træt af den negative klang, som landdistrikterne ofte bliver omtalt med, og det viste sig, at der faktisk var mange, der havde det sådan. Folk ude i landdistrikterne vil rigtig gerne udviklingen, og mange ser et stort potentiale i netop deres område – og godt for det. Jeg fik langt over 100 forskellige bud på nye positive ord. Der er sket noget siden, faktisk er der sket så meget, at Center for Landdistriktsforskning har optalt, at de negative vendinger, som blev brugt, kun er blevet brugt halvt så meget i 2012 som i 2010. Det vidner om, at der er fokus på resultaterne, på mulighederne, og at der bliver gjort noget. Men det er selvfølgelig ikke det samme, som at der ikke er udfordringer, for det er der bestemt.

Kl. 15:24

Befolkningen i og omkring de store byer vokser, mens det modsatte er tilfældet, når vi bevæger os længere væk, og det er det, der gælder for småøerne. Man kunne her fristes til at starte et datingbureau, for man kunne så matche mændene på landet med kvinderne i byerne. Forskellen er i hvert fald til at tage og føle på. Men skal vi stoppe urbaniseringen? Nej, selvfølgelig ikke. Det er Venstres ordfører så, kan vi se i medierne, gået helt i baglås over, men at tro, at man kan stoppe urbaniseringen, er altså i mine øjne ret naivt og heller ikke et mål i sig selv. Det, det gælder om, er, at man skal have et godt sted at leve, bo og uddanne sig, og det skal gælde i hele landet. Det er socialdemokraternes vision, altså at vi har et Danmark i balance.

Det er også derfor, at vi er så ståltsatte, når det handler om bredbånd. Vi vil simpelthen have, at der skal være gode forbindelser i hele landet. Det kan ikke nytte noget, at der er sorte huller i mobil-dækningen, så snart man kommer derud, hvor vinden blæser i håret, for det er til stor gene for både virksomheder og alle os, der har bosted i de danske landdistriktskommuner. Derfor er Socialdemokraterne også meget glade for den ambitiøse plan, hvad angår mobil- og bredbåndsdækning, som regeringen har lagt på bordet. Vi skal af med det digitale A- og B-hold og i stedet sætte turbo på landdistrikternes mobildækning og internet.

Jeg hører alle de steder, jeg kommer i landdistrikterne, at det er helt afgørende med internettet. Det er afgørende for virksomhederne, og det er afgørende for, om man vil bosætte sig der. Derfor synes jeg, at det er helt rigtigt, at vi bruger vores fælles penge smart, og at vi slår fast, at kommunerne godt kan stille krav til teleselskaberne, når de køber digitale løsninger til skoler, plejehjem og kommunens ansatte, godt kan stille krav om, at teleselskaberne også skal sørge for, at dækningen er i orden i mere tyndt befolkede egne og i kommunerne på landet.

Noget af det, som jeg også hører meget rundt i landdistrikterne, er vigtigheden af statslige arbejdspladser. Derfor er det også godt, at redegørelsen her har en opgørelse med, hvor vi kan se, at det er i regionerne uden for hovedstadsområdet, der er sket den største forøgelse af statslige arbejdspladser. Jeg ved godt, at både DF og Venstre står i kø for at love guld og grønne skove, når det handler om statslige arbejdspladser, men her kan vi jo se sort på hvidt, at regeringen selvfølgelig tager et landdistriktskyn, når statslige arbejdspladser skal placeres. Spørgsmålet er, hvor mange arbejdspladser der skulle skæres væk i landdistrikterne, hvis der blev indført nulvækst, som Venstre nu gerne vil.

Redegørelsen i dag taler sit tydelige sprog, og vi har stadig mange udfordringer, fordi krisen har ramt vores landdistrikter hårdt. Det er der altså overhovedet ingen tvivl om, men som Socialdemokrat er jeg rigtig glad for regeringens mange initiativer, som kommer vores landdistrikter til gode. Vækstplanen er i sig selv en landdistriktsplan, og vi har brug for arbejdspladserne, og vores målsætning

er derfor uændret: Vi ønsker et Danmark, som hænger sammen, og vi går hele tiden i den rigtige retning.

Kl. 15:30

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig tre medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Den første er fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:28

Karina Adsbøl (DF):

Tak til ordføreren for ordførerens tale. Jeg sidder med den her redegørelse, og der står jo en masse positive ting i den. Den er sådan meget rosende. Jeg ville faktisk have spurgt ordføreren, om ordføreren ikke mente, der var yderligere udfordringer, men ordføreren sagde så, at der var flere udfordringer på det her område, bl.a. i forhold til internettet.

Jeg kunne godt tænke mig at høre ordføreren, hvad ordføreren ellers tænker der er af udfordringer i forhold til landdistrikterne, og hvad man fremadrettet kan gøre, ikke kun i forhold til internettet, men også fremadrettet i forhold til de små skoler – det er meget vigtigt for de små landsbysamfund, at de stadig væk har deres skole – og også i forhold til transport, ud over at vi snakker timemodell, togfond og alle de der ting. Så jeg kunne godt tænke mig at høre sådan lidt mere om, hvad man fremadrettet vil gøre.

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Annette Lind.

Kl. 15:29

Annette Lind (S):

At der står mange rosende ord i redegørelsen er jeg rigtig, rigtig glad for, for de rosende ord er jo ikke noget, som Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter har fundet på, det er jo fakta. Man kigger jo tilbage på, hvad der er sket. Så alle de initiativer, der står nævnt i redegørelsen, er fakta, det er ting, som sker på landdistriktsområdet.

Med hensyn til skolerne bliver vi nødt til at sige, at skolerne er kommunens opgave. Vi skal her fra statens side give nogle ordentlige rammevilkår, sådan at man kan lave nogle gode skoler på landet, og det er det, der skal til.

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 15:29

Karina Adsbøl (DF):

Jeg synes ikke rigtig, jeg fik svar på mit spørgsmål. Men så kan det være, at ordføreren i forhold til den her redegørelse vil fortælle mig en ting. Jeg kan faktisk ikke se, at forfatteren står nævnt, men skal man regne med, at det er ministeren, der er forfatter til den? Så må man jo også sige, at det godt kan være, det ser meget rosenrødt ud, men derfor er der jo stadig væk en række udfordringer, der skal løstes. I forhold til skoler, i forhold til trafikken ude i landdistrikterne kan jeg tage mit eget eksempel fra, hvor jeg bor. Der har jeg ikke nogen mobildækning overhovedet, og det er jo dybt problematisk.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, hvad man så fremadrettet vil gøre med de udfordringer, der er.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Annette Lind.

Annette Lind (S):

Med hensyn til hvem der er forfatteren til den her redegørelse, er det jo faktisk sådan, at en redegørelse ikke er noget, man finder på, det er fakta. Alt, hvad der står i den her redegørelse, er fakta, det er ting, som sker for landdistrikterne. Alt det rosende vedrører ting, som sker.

Med hensyn til hvad man vil på bredbåndsområdet, vil jeg sige, at vi jo har lavet en meget ambitiøs plan for det. Fru Karina Adsbøl ved også, at vi går meget op i det i Landdistriktsudvalget, faktisk alle partierne. Vi holder høringer, og vi kigger meget nøje på, hvad der skal ske ude i vores landdistrikter, for vi vil have, at der skal være bedre dækning i vores landdistrikter, og om det så betyder at stille krav til udbyderne, så må vi se på det.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Det næste medlem, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Flemming Damgaard Larsen, Venstre.

Kl. 15:31

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for det. Nu er det således, at ordføreren prøver på at opregne en masse positive ting, der er sket. Også i redegørelsen prøver ministeren at opremse de positive ting, der er foregået. Men der er jo ikke skabt nogen ekstra arbejdspladser f.eks. ude på de danske småøer eller på de lidt større øer som Ærø, Samsø, Læsø osv. Der er ikke skabt nogen ekstra arbejdspladser. Man har ikke lettet byrderne for disse øer. De bærer en meget stor byrde i kraft af de færgetakster, der skal præstere, inden de kan komme til fastlandet og f.eks. afsætte deres varer eller komme til fastlandet for at pendle og tjene penge osv. osv. Det er ikke lettet. Det er ikke blevet nemmere for dem.

Et af de spørgsmål, jeg godt vil stille ordføreren, er, om Socialdemokratiet aktivt vil gå ind og se på det her område. I den forbindelse vil jeg også godt spørge ordføreren, hvor mange penge der ved udligningsordningen, sidste gang den blev lavet her for nylig, blev overført fra de øvrige kommuner til de fire største kommuner i Danmark. Det var et meget, meget stort millionbeløb. Vil ordføreren oplyse det her fra talerstolen?

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Annette Lind.

Kl. 15:32

Annette Lind (S):

Allerførst vil jeg gerne sende et spørgsmål tilbage til ordføreren: Prøver han på at sige, at det er ting, der er opfundet i den her redegørelse? Det er det jo ikke. Det er jo fakta om, hvad der sker. Det lød næsten sådan.

I forhold til småøerne ved hr. Flemming Damgaard Larsen, at vi er meget optaget af, hvad der sker på småøerne. Vi har jo selv lige i Landdistriktsudvalget været på Sejerø, og vi ser selvfølgelig på, hvordan vi kan øge beskæftigelsen derude. Det er rigtigt, at på småøerne er det svært med beskæftigelsen, især fordi der ikke bliver dannet nye arbejdspladser. Det er jo det, som vi gør i forhold til at skabe vækst og udvikling. Vi forsøger f.eks. med LAG-ordninger og andre ordninger. Faktisk er det jo sådan, at vi også har givet øget tilskud til færgedriften, nemlig 15 mio. kr.

I forhold til hvad vi ellers vil gøre, hvad angår aktiviteter på småøerne, er det sådan, at man, når man læser i redegørelsen, kan se, at aktivitetsniveauet, altså beskæftigelsesniveauet, faktisk er højt på øerne. Det kan man se i et af skemaerne. Så de er ikke arbejdsløse på øerne.

Kl. 15:33

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 15:33

Flemming Damgaard Larsen (V):

Uanset hvor mange ord og flotte bemærkninger, ordføreren kommer med, kan man ikke bortforklare, at de danske småøer er udsat for en situation, hvor de er meget, meget pressede og har nogle store byrder f.eks. i kraft af færgetaksterne. Der er den tid, man skal bruge på at komme til fastlandet med sine varer, og de personer, der skal af sted osv. osv. Der er nogle meget, meget store omkostninger ved det. Derfor er småøerne i tilbagegang. Det er ulykkeligt for et Danmark, som også er kendetegnet ved, at vi er et ørige.

Jeg vil godt stille ordføreren et spørgsmål. Vi kan jo se rundtomkring i Europa, at der er andre lande, der godt kan finde ud af at lave det på en måde, så der også sker en udvikling i landdistrikter og en udvikling på småøerne. Vil ordføreren give tilsagn om, at man vil se på, hvordan man gør i andre lande, altså der, hvor man har succes på området, og så drage nytte af disse erfaringer og tage dem hjem til Danmark og gøre brug af dem her i Danmark?

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Fru Annette Lind.

Kl. 15:34

Annette Lind (S):

Hr. Damgaard Larsen ved, at vi høster erfaringer fra andre lande. Faktisk er det jo sådan, at vi sammen her til sommer skal på en tur til Spanien og se, hvordan de gør i Spanien.

Akkurat som det er på øerne, er det i resten af landdistrikterne. Vi er meget optaget af, hvordan vi skaber vækst og udvikling i hele Danmark, så vi ikke får et land, der knækker over. Og vi er også meget optaget af, hvordan det går på småøerne. Derfor har vi også bl.a. givet ekstra penge til færgedriften. Vi vil selvfølgelig kigge på, hvordan det er. Det vil jeg gerne give et tilsagn om. Men det gør vi jo i fællesskab, og jeg synes faktisk, at vi gør rigtig meget på det her område.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Det næste medlem, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Thomas Danielsen fra Venstre.

Kl. 15:35

Thomas Danielsen (V):

Tak for det, og tak for, at fru Annette Lind bruger nogle helt konkrete eksempler i sin ordførertale til at synliggøre regeringens politiske bedrifter, som hun, tror jeg endda, kom til at kalde dem.

Derfor kunne jeg godt tænke mig lige at få præciseret en ting. Nu tager vi udgangspunkt i fru Annette Linds eget område, sådan at hun er hjemme i tingene, for hun fremhæver bl.a. Togfonden DK, som sikrer, at pensionister kan komme hurtigere frem. Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge ordføreren om en pensionist, der kører fra Struer til Herning: Hvilke forbedringer oplever vedkommende i fremtiden med den nye togplan, som ordføreren siger sikrer landdistrikterne bedre vilkår?

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Fru Annette Lind.

Annette Lind (S):

Vi får elektrificerede tog i stedet for de gamle tog, som vi kan sammenligne med tog i Uganda i dag. Vi er faktisk et af de eneste lande, som ikke har elektrificerede tog.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Thomas Danielsen.

Kl. 15:36

Thomas Danielsen (V):

Altså, det er da noget værre vrøvl, ordføreren står og siger der. Vi kører faktisk med ret nye tog på den her strækning.

Faktum er, at pensionisten ikke kommer til at opleve at være så meget som 1 sekund hurtigere fremme på strækningen mellem Struer og Holstebro. Så jeg ved ikke, hvad det er for en forbedring, som ordføreren lægger op til at pensionisten kommer til at mærke.

Dernæst kunne jeg godt tænke mig at spørge til det, som man fra regeringens side har gjort i forhold til en ny inddeling af, hvad der er landdistrikter, og hvad der ikke er landdistrikter. Jeg tager udgangspunkt i ordførerens egen by, hvor der sidder en socialdemokratisk borgmester, som jeg ved ikke opfatter området som et landdistriktsområde. Men jeg kunne så godt tænke mig at spørge ordføreren som medlem af et regeringsparti og som landdistriktsordfører: Er Holstebro i samme liga med de samme udfordringer og derfor under den samme kategori som Morsø og Lolland?

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Annette Lind.

Kl. 15:37

Annette Lind (S):

Først og fremmest vil jeg sige, at vi har en rigtig visionær borgmester i H.C. Østerby i Holstebro. Han ser jo sig selv som en vækstskaaber. Ordføreren her, som også kommer fra Holstebro, ved jo udmærket godt, at Holstebro by ikke er noget landdistrikt.

Det er jo sådan, at den måde, der er blevet registreret på her, ikke er ensbetydende med, at et landdistrikt er lig med et negativt område. Sådan lyder det i ordførerens tale. I forhold til det her er det jo sådan, at man har lavet en ny opgørelse, hvor man ser helt nede på sogenniveau, så man ikke ser hele kommunen som helhed, og derfor kan man se nogle andre ting i den opgørelse, der er her nu, end man kunne i den gamle opgørelse.

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Det sidste medlem, som har bedt om en kort bemærkning, er hr. Bjarne Laustsen fra Socialdemokraterne.

Kl. 15:38

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Det er, fordi jeg lige hørte det sidste af hr. Thomas Danielsens indlæg og lidt i højtaleren på kontoret, og der fik jeg så desværre ikke lejlighed til at stille spørgsmål. Det vil jeg så gøre til fru Annette Lind, som jeg vil stille følgende spørgsmål, nemlig om hun nogen sinde har registreret, at Venstre i den her periode har fremlagt en samlet landdistriktspolitik. Jeg tror ikke, at man må bruge det ord, jeg har tænkt mig bruge, nemlig at kalde hr. Thomas Danielsen for en brokrøv. Det tror jeg slet ikke er tilladt, så det vil jeg lade være med. Men det minder mig lidt om det, altså at man kun rejser sig og kritiserer, og det var sådan set også det, der kom til udtryk i hr. Flemming Damgaard Larsens synspunkt, nemlig at man bare kritiserer. Men hvor bliver oppositionens politik af på det her område?

Så vil jeg gerne sige, at jeg da er helt sikker på – og nu bliver debatten meget lokal i forhold til Holstebro – at mine medborgere i Skagen får en meget kortere rejsetid, når vi får elektrificeret hele togstrækningen fra Frederikshavn til København, altså så vi får en samlet kortere rejsetid, ved at man optimerer togdriften i Danmark via en togfond. Er det ikke korrekt?

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Og det er også korrekt, at der er visse ord, vi helst ikke hører i Folketingssalen.

Fru Annette Lind.

Kl. 15:39

Annette Lind (S):

Nu sagde ordføreren, at han heller ikke ville sige det, så derfor sagde han det jo ikke.

I forhold til rejsetiden fra Holstebro til København er det sådan, at med det nye får vi en rejsetid på 3 timer i stedet for 3 timer og 50 minutter. Det er et alternativ til bilkørslen.

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:39

Bjarne Laustsen (S):

Kan det passe, at det for en landdistriktsordfører skulle være så svært at finde ud af, at når der er en kraftig forbedring, ved at man laver en samlet forbedring af togdriften i Danmark, så vil der på den her måde – i forhold til sidebaner og at man kan komme hurtigere frem – være en samlet forbedring? Skulle det så være så svært for Venstres ordfører at finde ud af, at der faktisk er en samlet kortere rejsetid, og at man spilder Folketingets tid med at stå at sige, at der ingen forbedringer er, ved at vi får elektrificeret hele toget i Danmark?

Er det ikke sådan, at der er en samlet forbedring, når vi får de her timeaftaler imellem de forskellige store byer, og at det også kommer til at gavne yderområderne?

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Annette Lind.

Kl. 15:40

Annette Lind (S):

Det kommer klart til at gavne yderområderne.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Dansk Folkeparti, fru Karina Adsbøl.

Kl. 15:40

(Ordfører)

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det. Det er jo ikke mig, der er ordfører på det her område, men da vores ordfører ikke er her i dag, har jeg lavet en tale.

Denne redegørelse handler om de tiltag, der er iværksat i regional- og landdistrikterne. Et sammenhængende Danmark tror jeg alle politiske partier ønsker sig. Hvordan vi så når målet og finder frem til de bedste løsninger, kan vi være uenige om. Men vi kan gøre endnu mere for at gøre det attraktivt at bo i landdistrikterne.

Med hensyn til statslige arbejdspladser er det ikke nogen naturlov, at de skal ligge i større byer. Faktisk er det således, at Region Hovedstaden har ikke færre end 44,3 pct. af de statslige job. Det er

en klar overrepræsentation, i forhold til hvor mange der bor i regionen. Det er ikke nok at flytte statslige arbejdspladser, der i dag findes i hjertet af København, til Valby eller andre steder i hovedstadsområdet. De skal fordeles i Danmarks land- og yderkommuner. Det mener vi i Dansk Folkeparti.

Der skal også skabes bedre rammebetingelser for erhvervslivet, så der kan skabes nye private arbejdspladser. Det gælder ikke kun i landdistrikterne, men i hele Danmark. Specielt landdistriktsområderne rammes særlig hårdt, for er en virksomhed dér først lukket, er det sværere end i de større byområder at få en ny til at starte.

Der skal være styr på infrastrukturen. Virksomheder skal kunne komme frem og tilbage med deres varer, og infrastruktur handler også om internettet. Det skal være hurtigt og stabilt. Sidstnævnte er faktisk noget, som både virksomhederne og danskerne går meget op i. Bl.a. har undersøgelser vist, at 75 pct. af danskerne prioriterer en hurtig bredbåndsforbindelse højt, når de skal flytte. Internettet er blevet en så integreret og naturlig del af mange danskeres hverdag i dag, at udsigten til sløvt og ustabil internet virker decideret afskrækkende. Derfor fremsatte Dansk Folkeparti også et beslutningsforslag om fradrag for etableringsomkostninger ved tilslutning til højhastighedsforbindelse.

Staten bør tage et større ansvar for landdistriktsområderne. Sidste år på Bornholms Folkemøde var der store problemer med at få internetadgang, og det håber Dansk Folkeparti bliver løst med aftalen om bedre bredbånd til Bornholm. Vi tænker i Dansk Folkeparti, at der kunne være forsyningspligt på internet på samme måde, som vi kender det med el. For mange virksomheder i dag er internetadgang uundværligt, og hvis de ikke kan være sikre på, at de har konstant adgang til nettet, ja, så er der jo risiko for, at de fravælger en fremtid i provinsen og på øerne.

Der er lige lavet en ny undersøgelse af mobildækning, der viser, at der er fire steder, hvor det har været umuligt overhovedet at foretage opkald, nemlig Stevns, Bornholm, Falster samt Lystlund. Der har der været nogle steder, som man overhovedet ikke kunne ringe op fra.

Staten bør derfor tage et større ansvar for yderområderne ... Og nu kan jeg se, at jeg har skrevet det samme to gange, så jeg springer lige videre til næste linje.

Jeg vil godt kvittere for, at boligjobordningen samt nedrivningspuljen har fundet vej tilbage som en indsats, som bestemt også kan hjælpe landdistriktsområderne, specielt hvad angår de mange ruiner og faldefærdige huse, der skæmmes området i de smukke landdistrikter.

I Dansk Folkeparti stemte vi også for flexboliger, som præcisere de weekendattesterne, så helårsbeboelse kan anvendes til fritidsformål. Vi har også flere gange gjort regeringen opmærksom på bolig-hajer som Låsby-Svendsen, som jo angiveligt ligefrem har sat det i system at købe og efterfølgende udleje boliger, der knap kan siges at være egnet til boliger for mennesker. På dette område – altså når det gælder kommunernes mulighed for at indbringe sager om vedligeholdelsesmangler – er der kun blevet taget et lille bitte skridt.

I Dansk Folkeparti tror vi på, at når man i Norge kan få folk til at flytte længere ud på landet, end hvad der er fysisk muligt i Danmark, til områder, der kan være 10 grader koldere end i byzonerne, så har vi al mulig grund til at antage, at lignende tiltag kunne være en succes i Danmark. De tiltag, som Norge har taget i disse zoner, er bl.a. nedskrivning af studiegæld, forhøjet børnebidrag, lavere topskat, fradrag på elregningen, lavere personskat.

I Dansk Folkeparti vil vi rigtig gerne være med til at gøre noget for landdistrikterne. Ministeren skal bare kalde, så kommer vi. Vi er villige til at indgå i at lave en landdistriktsplan og gøre det endnu bedre. Og for at jeg ikke skal blive spurgt om, om vi har gjort noget for landdistrikterne, kan jeg sige, at jeg har en udviklingsplan her, som viser, at Dansk Folkeparti har lavet sin egen udviklingsplan for

landdistrikterne. Så ministeren skal bare kalde, så kommer vi. Vi er villige til at indgå i en dialog, og vi er villige til at gøre det endnu bedre.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Hov, undskyld – jeg må bede fru Karina Adsbøl om at komme op igen. Der var to, der var hurtige ved knapperne her til sidst. Den første, der får ordet, er fru Annette Lind for Socialdemokraterne.

Kl. 15:46

Kl. 15:46

Annette Lind (S):

Tak til ordføreren for talen. Jeg er glad for, at Dansk Folkeparti gerne vil være med, når der skal laves nogle ting på landdistriktsområdet. Med hensyn til de statslige arbejdspladser vil jeg gerne spørge fru Karina Adsbøl: Er det ikke rigtigt, at der står i redegørelsen, at samtlige amter – det er det ikke længere: regioner – har fået tilført statslige arbejdspladser, og at det sted, hvor der er tilført færrest, er i hovedstadsområdet?

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 15:46

Karina Adsbøl (DF):

Jo, det står der. Men det er jo ikke ensbetydende med, at der ikke mangler statslige arbejdspladser i landdistrikterne.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Annette Lind.

Kl. 15:47

Annette Lind (S):

Er det rigtigt, at der i f.eks. Region Midtjylland er tilført 2.022 ekstra arbejdspladser? Er det rigtigt, at med Dansk Folkepartis støtte blev man før regeringsskiftet pålagt 5 pct.s besparelse på det statslige område, som skulle tages fra administrationen? Er det rigtigt, efter hvad Dansk Folkeparti synes, at man både skulle spare de 5 pct. og flytte statslige arbejdspladser ud?

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:47

Karina Adsbøl (DF):

Det virker, som om ordføreren har læst vores forslag til folketingsbeslutning om udflytning af statslige arbejdspladser. Jeg tror også, at ordføreren har læst i går, at vores skatteordfører var ude og tale om at flytte statslige arbejdspladser til Struer.

Det var rigtig mange spørgsmål, ordføreren stillede på en gang. Med al respekt er jeg desværre ikke ordfører på det her område. Hvis der er noget, ordføreren ikke får svar på, må jeg derfor henvise til vores landdistriktsordfører.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Det næste medlem, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Eigil Andersen, SF.

Eigil Andersen (SF):

Jeg tror desværre, at jeg har overset noget, hvis jeg forstår det rigtigt, nemlig at ordføreren faktisk ikke er ordfører, og så har jeg ikke nogen spørgsmål.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Den næste ordfører i rækken er ordføreren for Radikale Venstre, hr. Andreas Steenberg.

Kl. 15:48

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

De udfordringer, vores landdistrikter står over for, er de samme udfordringer, som hele Danmark står over for. Vi kan se i redegørelsen, at vores landdistrikter har tabt rigtig mange arbejdspladser inden for de primære erhverv som landbrug og fiskeri og i industrien og andre produktionserhverv, vi kan også se, at landdistrikterne har et relativt lavt uddannelsesniveau, og det tredje, vi kan se, er, at i landdistrikterne er en meget stor andel af befolkningen på overførselsindkomst i stedet for at være i beskæftigelse.

De her tre problemer er jo sådan set nøjagtig de samme problemer, som Danmark generelt står over for. Udfordringerne er bare større i landdistrikterne, så de udfordringer, vi har, slår mest igen-nem i landdistrikterne. Det mest centrale for at kunne løse de her udfordringer i vores landdistrikter er derfor at få ført den økonomiske politik, som regeringen i samarbejde med et bredt flertal her i Folketinget fører.

Vi skal have flere i arbejde, og det er derfor, regeringen har lavet reformer af en lang række overførselsindkomster, og det er derfor, vi sætter skatten på arbejde ned. Vi skal have produktionen tilbage til Danmark, og det er netop derfor, vi har vedtaget en vækstplan med meget store skattelettelser til produktionserhvervene i Danmark, så vi kan få produktionen tilbage til Danmark.

Det sidste, meget afgørende initiativ i regeringens politik er at løfte vores uddannelsesniveau med meget, meget store investeringer. Det gælder selvfølgelig især i bunden – vi skal have hævet bundniveauet i vores uddannelser – så vi får flere til at kunne noget mere, når de går ud af 9. klasse. Det er det, vores skolereform handler om.

Danmark har brug for mange af de initiativer, som regeringen er i gang med at føre ud i livet, og det har især landdistrikterne brug for, og man kan se i den her redegørelse, at det er her, udfordringerne især slår igennem.

Ud over den vigtige krisepolitik, som regeringen lægger frem, nævner den her redegørelse også en lang række konkrete, specifikke tiltag, som regeringen har taget over for landdistrikterne. Og jeg vil bare bede alle, der hører den her debat eller læser referatet på Folketingets hjemmeside efterfølgende, om at kigge på den her rapport på side 3-5, hvor man kan se den lange liste af specifikke tiltag, som regeringen har gjort på de mellem 1½ og 2 år, vi har siddet.

Jeg vil bare nævne tre af de tiltag, som jeg er rigtig glad for.

Det første er, at vi har flyttet 400 mio. kr. fra de rigeste kommuner til de fattigste kommuner med den kommunale udligningsreform. Det syntes vi var rimeligt, fordi vi netop kan se, at den udvikling, jeg talte om før, med, at det er i nogle bestemte kommuner, krisen slår igennem, så betyder, at vi får at tage et socialt ansvar skal flytte penge fra de rige kommuner til de fattige kommuner. Det har især gavn timer af landdistriktskommuner, som har mistet mange private arbejdspladser, og som har rigtig mange mennesker på overførselsindkomst.

Så har vi lempet planloven med en såkaldt landdistriktsbestemmelse, som giver kommunerne nogle udvidede muligheder for at

skabe erhverv og gøre andre tiltag i landdistrikterne ud fra de bestemmelser, der er i planloven.

Det sidste, jeg vil nævne, er om områdefornyelser, hvor vi har øget puljen til landdistrikterne med 52 mio. kr. om året. Det vil sige, at fra og med nu kommer der til at ske det, at flere og flere penge kommer landdistrikterne til gode i stedet for at gå til de store byer. Det er noget, som en række aktører inden for det her område har efterlyst i mange år, fordi praksis har været den, at alle pengene til områdefornyelse er gået til de store byer i stedet for til landet. Det laver vi nu om, og det tror jeg vil være med til at skabe rigtig meget i landdistrikterne.

Så vi fører samlet set en overordnet økonomisk politik, der gerne skulle løse nogle af de udfordringer, der er, og vi har lavet en lang række tiltag specifikt rettet mod landdistrikterne, som vil give rigtig mange udviklingsmuligheder.

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er et enkelt medlem, der har bedt om en kort bemærkning. Det er hr. Thomas Danielsen fra Venstre.

Kl. 15:53

Thomas Danielsen (V):

Tak for det. Og tak for ordførerens tale, som jeg synes var en rigtig god og positiv tale, særlig fordi ordføreren indledte med at bekymre sig om landbruget, som jo har mistet rigtig mange arbejdspladser, især når vi tager folgeerhvervene med.

I den forbindelse fremsatte Venstre jo et beslutningsforslag om den her YJ-ordning, som netop kunne understøtte dansk landbrug. Radikale Venstre stemte imod dengang, fordi man gerne ville have, at Natur- og Landbrugskommissionen undersøgte, om YJ-ordningen var en god idé. Nu er Natur- og Landbrugskommissionen så kommet med sin anbefaling, og den anbefaler rent faktisk den her YJ-ordning.

Derfor kunne jeg godt tænke mig, nu hvor ordføreren selv nævnte landbrugets vigtighed i forhold til landdistrikterne, at høre, hvordan De Radikale forholder sig til YJ-ordningen nu her efterfølgende.

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:54

Andreas Steenberg (RV):

Først og fremmest vil jeg sige, at vi jo har afskaffet Venstres fedtskat. Vi har givet rigtig mange skattelettelser bl.a. på spildevand og energi til netop noget af den følgeindustri, der er i tilknytning til landbruget. Så vi har gjort en masse tiltag for at gavne landbruget allerede.

Så var jeg jo ikke ordfører på YJ-ordningen. Jeg tror faktisk, at vores daværende ordfører sidder her ved siden af mig og nu er med i Præsidiet. Jeg har ikke fulgt den specifikke debat om anbefalingerne her, men jeg har da lagt mærke til, at den samlede regering har taget positivt imod de anbefalinger, der er kommet fra den her kommission. Nu er jeg også erhvervsordfører ud over at være landdistriktsordfører, og jeg kan sige, at vi faktisk sidder og diskuterer med Venstre og andre partier, hvordan vi skal løse det kreditproblem, der er, når en ung landmand skal ud at købe en gård til en meget, meget stor værdi, som det jo er svært at låne til som enkeltperson.

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Man kan desværre ikke blande sig i debatten herfra.

Det næste medlem, der har bedt om en bemærkning – der er to endnu – er hr. Bent Bøgsted fra Dansk Folkeparti.

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Jeg havde den fornøjelse at høre ordføreren – vi kan jo følge med på fjernsynet – og jeg kunne også høre ordførerens bekymringer for landbruget, og at man skal støtte landbruget.

Så vil jeg godt lige høre: Hvad er Radikales tanker, og hvad er regeringens tanker? Nu siger landbruget, at man kan skaffe 12.000-14.000 job, og det må jo have interesse for regeringen at skaffe de job. Men landbruget har nogle problemer. Det er noget med byggetilladelser, de ikke kan få igennem; det er restriktioner, der kommer på driften af deres jord og deres produktion.

Har De Radikale og i den forbindelse regeringen tænkt sig at lytte til landbruget og så løse lidt op for de regler, der hæmmer, for at skaffe de her 12.000-14.000 job? For det må jo absolut være interessant for regeringen, hvis man kan få foræret 12.000-14.000 job ved lige at lave nogle små lovændringer.

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:57

Andreas Steenberg (RV):

Jeg kan bekræfte, at vi lytter til landbruget, og jeg kan også fortælle, at vi har afskaffet den fedtskat, som har kostet rigtig mange arbejdspladser. Jeg kan også bekræfte, at den lastbilafgift, som VKO indførte, og som landbruget har været meget træt af, nu er blevet afskaffet, i øvrigt uden at Dansk Folkeparti var med i den del af vækstplanen, så vidt jeg husker. Så vi har lyttet rigtig meget til landbruget og indført rigtig mange tiltag, som gavner landbruget.

Nu er det her jo ikke en debat om Natur- og Landbrugskommissionen, men som jeg sagde lige før, har jeg da noteret mig, at to ministre på vegne af regeringen har kvitteret for og taget rigtig imod de anbefalinger, der er kommet dér, og det regner jeg med at man blandt Folketingets partier sætter sig ned og forhandler om, for selvfølgelig er alle da interesseret i at skabe nogle flere arbejdspladser.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 15:58

Bent Bøgsted (DF):

Det er da rigtig nok, at det ikke har noget med landbruget at gøre, men man kan jo ikke komme uden om, at landbruget ligger i udkantssområderne, i landdistrikterne. Og når de så siger, at de kan skaffe de her job, men at de har nogle restriktioner, der gør, at de alligevel ikke kan skaffe dem – bl.a. skal de vente 2-3 år på at få lov til at udvide produktionen; der er miljøregler, og der er naturfredningsforeninger, der kommer på tværs af det hele, man vil ikke være med til at skaffe de job – så er det jo noget, regeringen kan gøre noget ved. Den kan gå ind at sige, at en godkendelse af en udvidelse af produktionen højst må tage 3 måneder, før den er hjemme, i stedet for at det tager 3 år.

Det var jo et skridt i den rigtige retning. Det er der, landbruget kan føle, at de bliver hjulpet, hvis nu de får lov til at udvide produktionen.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:58

Andreas Steenberg (RV):

Det er jeg sådan set ikke uenig i. Jeg må bare gøre opmærksom på, at jeg her forleden i hvert fald havde et møde en repræsentant for landbruget, der sagde, at det var blevet væsentlig bedre med hensyn til den ventetid i forhold til de sidste 10 år. Så ud fra i hvert fald de informationer, jeg har, vil jeg mene, at regeringen allerede har leveret rimelig meget i forhold til, hvad der er tilfældet, dengang vi havde en Venstreledet regering styret af Dansk Folkeparti.

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er yderligere to medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger, og den første er hr. Bjarne Laustsen fra Socialdemokraterne.

Kl. 15:59

Bjarne Laustsen (S):

Jeg bliver altid så ked af det, når jeg har gode kollegaer, der enten er historieløse eller ikke kender til fakta. Sagen er den, som ordføreren var lidt inde på, at den her regering jo har lyttet til landbruget. I 10 år kørte man landbruget fuldstændig over. Den her regering tog initiativ til at nedsætte en natur- og landbrugskommission, og man har kvitteret for alle de tiltag, der er derfra, og der skal vi sammen finde ud af, om ikke det er det, der skal til. Hvis vi gør det klogt, er det jo, at de mange arbejdspladser kommer, og så tror jeg også godt, at ordføreren kan bekræfte, at det bestemt ikke tager længere tid i dag at få en tilladelse, end det gjorde under VKO.

Så skal jeg også lige høre: Er det ikke sådan, at det var den tidligere regering, der afskaffede YJ-ordningen for yngre landmænd og for fiskere? Så er det da lidt hyklerisk, at man, når det er ens egen regering, der for halvandet år siden afskaffede den, så står her og spørger, hvad den nye regering har tænkt sig at gøre ved det. Er det ikke topmålet af hykleri?

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:00

Andreas Steenberg (RV):

Hvis det er korrekt, kan jeg i hvert fald bekræfte, at det er hykleri. Jeg har fulgt debatten om de anbefalinger, der er kommet, og jeg har sådan set kun hørt, at regeringen har taget vel imod anbefalingerne fra Natur- og Landbrugskommissionen. Som jeg ser det, er det jo bare at få sat sig ned omkring det bord og få lavet nogle brede forlig om det, og det ser jeg frem til at Folketingets partier får forhandlet om.

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:00

Bjarne Laustsen (S):

Hr. Andreas Steenberg var så venlig at spørge, om det var korrekt. Så kan jeg bekræfte, at det er det. Der kan man bare slå op i Folketingets forhandlinger og se, at det var den borgerlige regering, der via landbrugsloven – L 39 hed lovforslaget nøjagtigt – foreslog at fjerne YJ-ordningen for yngre og landmænd, som også er blevet omtalt. Og det var nøjagtigt det samme for yngre fiskere. Der lavede VKO alene en aftale og nedlagde Fiskeribanken og afskaffede ordningen for yngre fiskere. At man så har fortrudt det, ligesom man har fortrudt lastbilafgiften, fedtafgiften og randzonerne, og jeg skal give dig, skal jeg, kan vi jo ikke gøre noget ved. Men jeg synes bare, at

det er topmålet af hykleri at komme så kort tid efter, at man selv har afskaffet noget, og klandre os for ikke at have gennemført det, man selv har afskaffet. Det må da være korrekt.

Kl. 16:01

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:01

Andreas Steenberg (RV):

Det er korrekt. Jeg har selv været meget inde over den såkaldte lastbilafgift, hvor vi jo skulle høre på, hvordan den skulle fjernes, selv om man selv havde indført den, og det var det samme med fedtskatten. Så jeg er fuldstændig enig i, at Venstre har været rigtig gode til lige pludselig at være imod rigtig mange ting, som de faktisk selv indførte. Det må vi jo så håbe at nogle stiller dem til regnskab for.

Kl. 16:01

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Så er det fru Karina Adsbøl. Værsgo.

Kl. 16:02

Karina Adsbøl (DF):

Tak for ordførerens tale. Frem for at finde løsninger kommer debatterne ofte til at handle sådan lidt om, hvem der gør mest, og hvem der har gjort mindst. Men jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre ordføreren om statslige arbejdspladser. Mener ordføreren, at de er ligeligt fordelt over hele landet, eller om det godt kan gøres bedre?

Kl. 16:02

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 16:02

Andreas Steenberg (RV):

Når man ser på redegørelsen, fremgår det, at de statslige arbejdspladser er meget ligeligt fordelt, hvis man ser bort fra København. Jeg synes ikke, at der er noget overraskende i, at København, som jo er hovedstad, har mange statslige arbejdspladser, fordi der selvfølgelig ligger mange ministerier, og også den bygning, vi står i nu, er placeret herovre.

Der har været en ret stor debat om det, at regeringen har nedlagt nogle statslige arbejdspladser. Der synes jeg bare at man skal huske på, at vi overtog et sparekrav til den statslige administration på godt og vel 2 mia. kr., og selvfølgelig har det betydet, at der også er blevet nedlagt statslige arbejdspladser uden for København. Men vi har netop sørget for at implementere den besparelse på en måde, så langt de fleste arbejdspladser blev lukket her i København, så jeg synes netop, at vi har sørget for at have øje for ikke kun at lukke statslige arbejdspladser uden for København. Men det var et fast krav, at der altså skulle lukkes nogle, fordi der skulle spares.

Kl. 16:03

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 16:03

Karina Adsbøl (DF):

Hvis jeg forstår ordføreren korrekt, erkender ordføreren, at der jo altså er blevet lukket statslige arbejdspladser. Og hvis jeg forstår ordføreren korrekt, mener ordføreren også selv, at der godt kan ligge nogle flere statslige arbejdspladser ude i vores landdistriktsområder, hvis det er muligt fremover.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 16:04

Andreas Steenberg (RV):

Hvis det står til mig, så gerne. Men det handler jo om, hvilke arbejdspladser det så er. Det er jo ikke alle arbejdspladser, man bare lige kan flytte rundt på. Jeg må jo fastholde, at den tidligere regering, som fru Karina Adsbøls parti støttede, sørgede for at indføre en besparelse på den statslige administration, og jeg mener, at det er urealistisk at tro, at man kunne gennemføre en så stor besparelse uden at fyre nogen, også uden for København.

Nu kan jeg forstå, at Dansk Folkeparti holder fast i at pege på hr. Lars Løkke Rasmussen som statsminister, og så skal der jo spares endnu mere i den statslige administration. Så jeg tror mere, at debatten kommer til at handle om, hvordan man så har tænkt sig at fyre flere i den statslige administration, end om at flytte rundt på den. Jeg tror mest, at det kommer til at handle om, hvordan man kan undgå at lukke endnu flere arbejdspladser uden for København med den spareplan for den statslige administration, som partiet Venstre har lagt frem.

Kl. 16:04

Kl. 16:05

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Vi skal have en ny ordfører herop, og det er hr. Eigil Andersen, Socialistisk Folkeparti, værsgo.

Kl. 16:05

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Tak for det. Det er meget vigtigt, at det danske samfund sørger for gode livs- og erhvervsbetingelser overalt i vores land. Det gælder også i landområderne og i det, som nogle er begyndt at kalde vandkantsområderne, for det er et faktum, at de fleste af de områder, hvor der er brug for bedre forhold i den her forbindelse, er områder, der ligger langs med vandet i en meget, meget smuk natur, i øvrigt en natur, som mange udlændinge misunder os.

Men for det første er det retfærdigt over for borgerne, at vi arbejder på at forbedre forholdene i disse landområder. For det andet har vi også som samfund en interesse i, at vi som befolkning lever og arbejder i alle dele af landet. Det skaber simpelt hen massevis af problemer, hvis vi alle sammen klumper os sammen i de store byer, f. eks. mangel på plads til boliger og erhverv, problemer med forurening, lange bilkøer i trafikken osv. Det er simpelt hen ikke hensigtsmæssigt. I den forbindelse synes jeg i øvrigt, det er spændende at læse i redegørelsen, som vi diskuterer i dag, at antallet af beboere i landdistrikter i nærheden af de store byer er stigende; de her landområder i nærheden af de store byer har altså haft befolkningsfremgang.

SF mener i øvrigt, at ministerens redegørelse er en flot liste over de initiativer, som regeringen har taget for at forbedre forholdene i landdistrikter og yderområder. Listen over de initiativer, som er blevet taget, rummer faktisk hele 16 punkter. Nogle af eksemplerne er: En mere retfærdig kommunal udligning, som den radikale ordfører også var inde på; en målretning af byfornyelsesindsatsen til en øget indsats i de små byer; ny planlovgivning, der giver kommunerne bedre muligheder for at stimulere folk til at bosætte sig i landområderne, og at virksomhederne kan få et sted at være i landområderne; afsættelse af 225 mio. kr. til bedre kollektiv trafik i yderområderne, bl.a. til nye busruter; flere penge til kystbeskyttelse og oprensning på den jyske vestkyst; bedre mulighed for at sætte ind mod boligspekulanter i landområderne; bedre muligheder for at skaffe kapital til små og mellemstore virksomheder osv. osv. – alt sammen som sagt en flot liste over noget, som regeringen allerede har gjort.

Men det skal selvfølgelig ikke få os til at hvile på laurbærrene, for der er naturligvis brug for yderligere forbedringer, og jeg håber, at der nu er plads til at nævne nogle små og store ideer til at forbedre de forhold. For det er jo selvfølgelig sådan, at meget af debatten her i Folketingssalen handler om, hvad regeringen vil gøre, og det er også fuldt ud forståeligt, at det er sådan. Men jeg mener, at det, hvis folkestyret og den demokratiske debat skal give mening, så også må være tilladt at nævne nogle ideer, som man kan overveje i fremtiden, og som ikke nødvendigvis er clearet af i regeringen.

Redegørelsen viser, at der er en tilbagegang i beboertallet på en del af de mindre øer; det gælder f.eks. også en ø som Samsø, hvor der i 1997 var 4.400 indbyggere. Det er siden, altså i løbet af 16 år, faldet med 600, sådan at der i dag – altså pr. 1. april 2013 – kun bor 3.800 mennesker på Samsø. Det er en meget stor tilbagegang. I den forbindelse kunne det være utrolig spændende, hvis der på den ene eller den anden måde kunne oprettes en pendlerrute mellem Samsø og Århus. Jeg er sikker på, at det ville gøre det meget mere tillokkende for folk at bosætte sig på Samsø, og det skyldes jo ikke mindst, at også Samsø har en fantastisk natur. Faktisk er det jo sådan, at Samsø rummer alle de naturtyper, der er i hele Jylland, men bare i miniatureudgave. Det er utrolig spændende og charmerende. Jeg er ikke i tvivl om, at hvis der var sådan en pendlerrute mellem Århus og Samsø, så ville en del østjyder benytte sig af den og bosætte sig på Samsø.

Her i Folketinget deltog jeg for 2-3 år siden i et besøg med nogle folk fra Tunø, som er en anden lille ø i det østjyske område, som jeg selv kommer fra; den er meget mindre end Samsø. Folkene fra Tunø pegede f.eks. på, at det kunne være en idé, at den erhvervsmæssige fragt til og fra øen var gratis. De nævnte som et eksempel, at når en landmand på Tunø skulle have kalket sin jord og han skulle have fragtet en lastbil med kalk til Tunø, så kostede det noget til en færgebillet. Og som de sagde: Den landmand, der bor et andet sted, nemlig på fastlandet, har jo ikke en færgebillet, der skal lægges oven i prisen på kalken. Jeg mener da, at man i forbindelse med færgetaksterne, hvor der i forvejen blev givet tilskud, kunne overveje at se på, om man kunne gøre noget for den erhvervsmæssige transport.

Kl. 16:10

Så vil jeg nævne et helt andet aspekt, nemlig det, at der jo er mange kinesere og japanere, som besøger København; det kan man se hver eneste dag her uden for Christiansborg. Men jeg vil da spørge, om det måske kunne lade sig gøre med nogle initiativer at få flere af de her kinesiske og japanske turister til også at besøge andre områder i Danmark. Hvad med Ærø? Hvad med Djursland? Hvad med Nordjylland? Jeg tror, at disse gæster fra Asien vil finde det utrolig spændende. De vil dér møde nogle helt andre miljøer, ikke kun i forbindelse med naturen, men også i forbindelse med boligmiljøerne, hvoraf nogle jo er meget gamle set i forhold til dem, som de kender fra deres hjemlande, og de er også meget anderledes end dem, som man kan byde på her i København. Men det kræver selvfølgelig, at man så turismæssigt tilbyder de her grupper fra de lande, jeg har nævnt, noget nemt, måske en 2-dagesstur, som er ligetil at gå til.

Jeg springer igen i det: Der er mange mindre virksomheder i landområderne, som er enkeltmandsvirksomheder. Hvis der skal skabes flere job i de firmaer ud over den arbejdsplads, som ejeren selv har, så man måske kommer op på 2 eller på 10 medarbejdere, så tror jeg, at der er brug for øget rådgivning til dem, der har de her firmaer. Det er et andet område, hvor jeg mener at man i fremtiden kunne overveje at sætte ind med en bedre indsats.

Jeg har også hørt en idé fra nogen, der kommer fra et yderområde, faktisk fra en af øerne, om, at man måske i folkeskolens ældste klasser kunne overveje at gøre innovation og entreprenørskab til en del af undervisningen, i hvert fald sådan i en overskriftsform. For det vil give de her unge mennesker inspiration til måske at vende tilbage

til det område, som de kommer fra, og starte deres egen virksomhed. Sagen er jo den, at når de unge flytter fra et område for at tage en erhvervsuddannelse et andet sted, fordi den ikke er i det lokalområde, hvor de bor, sker der tit det, at de unge ikke vender tilbage. Men hvis der var flere, der fik blod på tanden med hensyn til det at starte deres eget firma, så kunne det måske medvirke til også at ændre det med hensyn til tilbagegangen i befolkningstallet i en del landdistrikter.

Jeg vil slutte af med at sige, at man i Vandkantsdanmark – eller i landdistrikterne – også har brug for praktiserende læger. Noget af det, som den aktuelle strid mellem regionerne og de praktiserende læger drejer sig om, er jo lige præcis det med at sikre læger til disse yderområder. Det er jo et projekt, der har et særdeles godt formål – af hensyn til befolkningen i de områder. For det kan jo ikke være rigtigt, at man f.eks. skal have 50 km for at komme til den nærmeste praktiserende læge.

Kl. 16:13

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det fru Karina Adsbøl fra Dansk Folkeparti for en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 16:13

Karina Adsbøl (DF):

Tak til ordføreren. Jeg blev bare lidt nysgerrig. Ordføreren havde rigtig mange gode ideer, men jeg havde lidt svært ved at skelne mellem tingene, altså om ruten til Samsø udelukkende er noget, SF ønsker, eller om det er hele regeringen, der ønsker det.

Kl. 16:13

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 16:13

Eigil Andersen (SF):

Det har jeg præciseret i det, som jeg indledte med. Jeg sagde, at der i Folketingssalen her jo som regel er stor interesse for, hvad regeringen vil gøre, og det er jo fuldt forståeligt, at det er sådan. Men jeg sagde også – og det vil jeg gerne gentage – at jeg mener, at hvis demokratiet og den demokratiske debat, vi har her, skal give mening, skal der også være plads til, at man kan nævne små og store ideer og visioner, som ikke nødvendigvis er blevet clearet i regeringssammenhæng. Dermed ligger der selvfølgelig også i det, som jeg siger, at den her idé ikke er blevet clearet mellem de tre regeringspartier. Men af hensyn til den demokratiske debat mener jeg, at man stadig væk skal kunne tale om den.

Kl. 16:14

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det fru Karina Adsbøl.

Kl. 16:14

Karina Adsbøl (DF):

Jeg er da enig i, at det er rigtig godt at have nogle gode ideer, og det er også godt at have nogle gode visioner. Men så kunne jeg godt tænke mig at høre ordføreren om, hvad ordføreren så vil gøre for at få SF's ideer ført ud i livet. Jeg ved ikke, om det er første gang, ordføreren lufter de her ideer for vores minister eller hvordan. Men hvordan vil ordføreren så sikre, at SF's ideer kommer ud og bliver ført ud i livet og fører til handling?

Kl. 16:15

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak, så er det ordføreren.

Eigil Andersen (SF):

Jamen det er jo så, hvad skal man sige, en større historie, hvor vores trafikordfører også skal ind i billedet i givet fald. Det, som jeg har tilkendegivet, og som SF også har tilkendegivet før, er, at vi mener, at det kunne være en god idé med sådan en pendlerfærgerute mellem Aarhus og Samsø. Det kan jo laves på forskellige måder. Der kan være tale om private initiativer, som jo set med samfundsmæssige øjne vil være det bedste, fordi det simpelt hen er det billigste for samfundet. Der kan man så overveje, om man kunne understøtte det på en eller anden måde. En anden mulighed er selvfølgelig, at man skulle overveje, om der skulle bruges nogle offentlige penge på det, men så langt er vi ikke med det, at jeg kan sige, at det er det, som vi så foreslår.

Men jeg vil da også nævne, at man taler meget om, at der skal være et samarbejdende folkestyre herinde, og hvis det skal give mening, må det også være sådan, at vi kan diskutere forskellige muligheder. Nu har jeg ikke hørt fra Dansk Folkepartis side, hvad man mener om den her tanke om en pendlerrute, men jeg kunne da have et håb om, at man også der ville synes, at det var en god idé.

Kl. 16:16

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Lars Dohn, Enhedslisten, værsgo.

Kl. 16:16

(Ordfører)

Lars Dohn (EL):

Modsat Venstres ordfører mener jeg rent faktisk, at der på det her område er sket en række ting. De mest fornuftige af dem har Enhedslisten været med til at gennemføre. Jeg skal da ikke lægge skjul på, at vi også har appetit på mere i den retning.

Det er netop sådan, at det, når vi står i en krise, som Danmark gennemgår for øjeblikket, er rigtig afgørende især for udkantsområderne, for landdistrikterne, at man har et stærkt samfund at støtte sig til, sådan at den krise, der raserer, kan blive afbødet så meget som muligt.

Hvis kommunerne havde haft større råderum – og det viser lidt om, hvordan den generelle politik slår igennem i landdistrikterne, og hvis man ikke havde haft budgetlov og andet uvæsen, straffeforanstaltninger, bøder osv. – havde der været 30.000 flere kommunale arbejdspladser, og det ville jo have mildnet situationen i landdistrikterne.

Enhedslisten var med til at sikre 400 mio. kr. til de svageste kommuner, den såkaldte Robin Hood-aftale, og også på det område deltagere vi gerne i en yderligere udjævning mellem rige og fattige kommuner.

Byfornyelsen på landet er et andet godt eksempel på noget af det, der er blevet gennemført. Vi medvirkede til at føre flere byfornyelsesmidler ud på landet. I de landsdækkende medier har Vestervig været på tapetet her nogle gange. Vestervig er jo en af de landsbyer, som har været i stand til at vende udviklingen, men det er også klart, at hvis ikke der er nogen ordninger, som understøtter sådan en vending, og som kan sætte skub i processen, så kan vi ikke forvente, at andre landsbyer kan løfte opgaven.

»Vækstplan DK« vil ikke give landdistrikterne et boost. Det er måske lidt flot at kalde den vækstplan. Ligesom der ikke er russere i russisk salat, er der altså heller ikke noget særlig vækst i vækstplanen. Men her har regeringen og de borgerlige altså prioriteret skatteindeståttelser til de bedst aflagte selskaber, og det skaber ikke job på landet. En enkelt undtagelse er dog nedrivningspuljen i »Vækstplan DK«. Den kan vi isoleret set godt støtte.

Så går jeg til det med den kollektive trafik, som jo har været noget på banen, ja, det var en munterhed, og som har været inddraget i debatten indtil nu. Der er det jo sådan, at den i allerhøjeste grad vil komme landdistrikterne til gode. Jeg har lige tjekket, at det faktisk er sådan, at jernbanen mellem Vejle og Holstebro, hvor Venstres landdistriktsordfører er bosiddende, vil blive elektrificeret, og jeg vil sige, at elektriske tog altså kører hurtigere end dieseltog, og der vil sammenlagt blive 50 minutters gevinst. Det vil være noget, der virkelig kan mærkes ude i landdistrikterne omkring Holstebro og Struer.

Låsby-Svendsen-loven er et andet godt eksempel vendt mod dem, der spekulerer i udlejning af elendige rønner. Den fik også vores støtte. Og i de fleste landområder har kommunen så ikke valgt at indføre boligreguleringsloven, og det betyder jo så, at huslejenævne i de kommuner har færre muligheder i værktøjskassen til at gøre noget ved udlejere, som ikke er ansvarlige med hensyn til vedligeholdelse og istandsættelse. Det skal vi have gjort noget ved, når leje-loven skal revideres, og så bør man i den sammenhæng også gøre boligkommissioner obligatoriske.

Når der er sket en stor fraflytning fra landdistrikterne, skyldes det utvivlsomt manglen på job, for befolkningen har det lidt med at flytte derhen, hvor arbejdet er, for arbejdet er helt grundlæggende for befolkningens valg af steder at bo. Den finanskrisen, som hærger vores samfund for øjeblikket, har jo skabt utryghed i mange dele af landet, og derfor er en generel politik, der imødegår krisen gennem et stærkt samfundsfællesskab, nøglen til en god fremtid for landdistrikterne.

Så tror jeg, at min taletid er ved at være udløbet.

Kl. 16:21

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke nogen spørgsmål, så jeg siger tak til ordføreren. Så er det hr. Leif Mikkelsen, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 16:21

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Jeg vil gerne indlede med at takke ministeren for by, bolig og landdistrikter for denne redegørelse og sige, at hvis redegørelsen er et afsæt til at gøre en helhjertet indsats for de dele af Danmark, som vi ved har det svært, er det en god redegørelse, men hvis den er et billede af, at det er så langt, som denne regering mener at kunne komme, er det faktisk en dårlig redegørelse. Det kan vi måske få svar på, når vi hører ministeren, hvad der er tanken.

Jeg har sagt det før, men vil også gerne gentage her, at vi jo ikke deltager i kritikken af, at denne minister ikke har overdænet Folketinget med lovforslag. Vi mener sådan set, at vi har regler og love nok, så skulle ministeren en dag komme med forslag om at fjerne nogle regler, vil vi være de første til at rose, og skulle ministeren tage et par stykker med fra andre ministre, vil vi såmænd også gerne rose for det. Så det er muligt at få ros af os.

Virkeligheden er jo den, at den politik, der er blevet ført gennem ret mange år, har været hård ved de her områder. Den tidligere regering skabte verdens største offentlige sektor, og vel 150.000 arbejdspladser røg ud af Danmark – især industriarbejdspladser og arbejdspladser, der fandtes i de områder, vi taler om, der har det svært, og hvor man vandrer fra land mod by. Vi kan sagtens pille lidt i hjørner, og der er bestemt mange hjørner at pille i i den her redegørelse, men skal vi diskutere noget, der nytter noget, er det jo et spørgsmål om den økonomiske politik, der føres i Danmark. Det er det jo. Og det var ikke nogen hjælp, at denne regering startede med at indføre for 5 mia. kr. ekstra skatter og afgifter. Det var ikke nogen hjælp. Det var heller ikke nogen hjælp, at den borgerlige side af salen hjalp denne regering med at lave et energiforlig, der betød yderligere 3,6 mia. kr. i øgede afgifter. Det var ikke nogen hjælp. Hvis man virkelig har

omsorg for de her områder, er man nødt til at tænke i helheder, sådan at den politik, man fører, rent faktisk gavner disse områder i særlig grad.

Det får mig frem til at pege på, at jeg egentlig ikke har ret meget lyst til at deltage i diskussionen om statslige arbejdspladser, og om man nu lige får den ene eller den anden procentdel placeret et eller andet sted. For os er det rigtige arbejdspladser, der afgør, om mennesker vil bo i landområder, altså placere sig et sted, hvor de kan føde deres familier og få sig et udkomme, at der er så mange, der vælger at bo der, at de også kan få deres børn i skole, og at der faktisk er unge mennesker, der kan finde på at blive i området. Det er sådan set det, vi skal understøtte og udbygge.

Vi skal minde hinanden om, at de mennesker, der bor i landdistrikter, faktisk er ildsjæle. Nogle vil vide, at det sådan set er i landområder, at grundlaget for vores frivillige foreningsarbejde i Danmark er skabt. Det er der, man har taget hånd om sin egen situation og er gået sammen og har skabt andelsbevægelser, forsamlingshuse, idrætsforeninger osv., der har skabt de fællesskaber, som har gjort, at det er værd at være der. Det er altså ildsjæle, der godt kan tage hånd om egen situation. Dem skal vi understøtte, og det gør man altså ikke ved skatter og afgifter og ubalance mellem den offentlige og den private sektor, noget, som især er hårdt ved de her områder.

Der er nok at tage fat på, også for ministeren, når vi taler om Regeldanmark. Der er masser af begrænsninger, som især rammer disse områder. Landbruget har været nævnt, og vi har for nylig i udvalget haft foretræde af folk, der kunne pege på strandbeskyttelseslinjer – ja, vi kunne vel egentlig få det billede frem, at havde de regler om naturbeskyttelse, vi har indhyldet os i i Danmark i dag, været gældende i vores forfædres tid, havde hverken Kronborg eller Himmelbjerget været der. Det ville loven ikke have tilladt. Det kan endda være, at også dette hus ligger for tæt på vandet. Det kunne mange ude i landet så måske glæde sig over, for det var måske en god idé. Virkeligheden er, at vi har lavet et Regeldanmark, der gør, at de afslag, initiativrige mennesker får, sådan set er med til at slå initiativerne ihjel. Det hører vi om i hvert eneste foretræde i udvalget. Det er vedkommende. Det betyder noget for mennesker, om vi kan få skabt nogle situationer, hvor de føler, at der sådan set er muligheder og ikke begrænsninger.

Derfor handler det som sagt om den økonomiske politik, og der er taget meget små skridt – og hvis de er taget, er det ofte i den forkerte retning. Til det, der har været nævnt her i dag, om, at Togfonden DK er den helt store landvinding for yderområderne, vil jeg sige, at en fjernelse eller sænkning af afgifter på privatbilisme ville være en helt anden sag, for de mennesker, der bor derude, kan ikke leve og indrette sig uden en eller to biler. Sådan er det, og derfor rammer det afgiftstryk, vi har i Danmark på det område, især derude. Man kan sådan set godt bo i København uden absolut at have en privat bil, men man kan altså ikke bo ude i hverken Vandkantsdanmark eller Udkantsdanmark uden at have en eller to biler, hvis man skal kunne leve der. Hvem er det så vi rammer? Det er derfor, at vi burde tage fat i noget af det, der betyder noget for mennesker, og ikke en række småhjørner, som vi har en tendens til at fordybe os i. Det ville altså føre frem til noget rigtig landvinding.

Derfor vil jeg gerne sige til ministeren, at det her er en god redegørelse, det er et godt afsæt, og hvis ministeren vil tage alvorligt fat på, at det, der skal ses på, er afgiftsområdet, det er Regeldanmark, og det er at få optimismen tilbage, så der ikke er afmagten med, at det tager for lang tid, og at der er for mange afslag og forviklinger. Der er nok at gøre, og jeg er sikker på, at hvis ministeren tager fat på det her, vil han en dag opleve – selv fra dem, der kritiserer fra højre side i salen over færre regler – at blive berømmet for at komme med de rigtige lovforslag. Det er jeg helt sikker på.

Jeg vil bare sige, at det er en fin redegørelse, der ligger nu. Den har været længe ventet og efterlyst. Nu er den her, og jeg har set værre redegørelser end den her, vil jeg gerne sige. Tak for ordet.

Kl. 16:27

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er det ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Kl. 16:27

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg har set frem til dagen i dag, fordi jeg synes, at vi med den her nye redegørelse får et rigtig godt udgangspunkt for en god og konstruktiv debat.

Jeg vil også gerne takke ordførerne for både S, DF, Radikale, SF, Enhedslisten og sidst, men ikke mindst, Liberal Alliance for en god og konstruktiv tone. Vi er jo i udgangspunktet ikke enige om alting; vi er faktisk valgt til at være uenige. Men jeg vil også godt sige, at politisk samtale er dialog og respekt for hinandens synspunkter, og det handler også om, at vi kan have forskellige opfattelser – vi skal bare gøre det på en ordentlig måde.

Om den måde, som Venstres ordfører, hr. Thomas Danielsen, fremfører de synspunkter, som Venstre har, vil jeg sige, at jeg i mine 15 år i Folketinget aldrig har oplevet noget lignende. Jeg har aldrig oplevet en sådan tone, og jeg synes egentlig ikke, det er Venstre eller et politisk parti værdigt at spørge, om ministeren selv kan tænke en tanke, og at sige, at det er en Carstenredagørelse, sige, at det er utilstedeligt, kalde det varm luft. Jeg har bare skrevet en række af de her fyndord ned.

Jeg vil appellere til, at vi, uanset hvad vi måtte have synspunkter, hvor uenige vi kan være, prøver at holde en ordentlig tone over for hinanden. Det klæder ingen, og især ikke, da der var mange tilhørere på det tidspunkt. Jeg tror, man tager afstand fra den slags mudderkastning, og jeg tror ikke, vælgerne bryder sig om det. Det er helt fair, at vi kan være uenige og have forskellige synspunkter, men den måde både at nedgøre redegørelsen på – synspunkterne i den – og bruge alle de her tillægsord, som jeg ikke bryder mig om, på, har jeg aldrig oplevet. Jeg har taget rigtig mange debatter i Folketingssalen i de her mange år, men jeg har aldrig før oplevet en sådan tone fra en ordfører. Selv mine egne døtre brugte ikke, da de var i puberteten, den slags udtryk.

Nå, men vi må videre med redegørelsen. Jeg har set frem til dagen i dag, og jeg synes, den er et godt udgangspunkt for debatten. I de her år oplever vi en demografisk og økonomisk udvikling, som ikke er på samme måde alle steder i landet. Jeg synes derfor, det er vigtigt, at vi har en konstruktiv debat om at skabe de bedst mulige rammevilkår i hele landet, at skabe et Danmark, der hænger sammen. I virkeligheden opfatter jeg jo også det engagement, som landdistriktsordførerne har – og det vil jeg gerne rose – som et udtryk for, at vi gerne vil opnå nogle bedre forhold, nogle bedre rammevilkår for vores landdistrikter. Vi ser så forskelligt på, hvad det er for nogle redskaber, vi skal bruge.

Men det er jo sådan, at befolkningen flytter fra de tyndt befolkede landdistrikter mod de største byer. Og vi har jo ikke bosætnings- tvang i Danmark. Vi kan ikke tvinge nogen til at blive, hvor de er. Og der er ikke noget nyt i det. Urbaniseringen, som det hedder på moderne fynsk, har været der i mange år, men billedet bør, synes jeg, nuanceres.

For det første synes jeg ikke, det er uhensigtsmæssigt at sondre mellem de tyndtbefolkede landdistrikter, der ligger tæt på de store byer, og dem, der ligger længere væk. Det gør den nye områdeafgrænsning i redegørelsen, og det afslører jo så i virkeligheden, at landdistrikterne længere væk fra de største byer gennemsnitligt oplever en forholdsvis stor befolkningstilbagegang. Landdistrikterne tæt på de større byer oplever derimod en betragtelig befolkningsfrem-

gang. Så vil nogle sige: Jamen er der noget nyt i det? Det er da logik for perlehøns, minister. Men det er måske alligevel sådan, at tidligere redegørelser faktisk ikke har kunnet give os vished for den her konklusion. I forlængelse af det synes jeg i øvrigt det er værd at bemærke, at også befolkningstallet i byområder længere væk fra de større byer – i rigtig mange af vore købstæder – faktisk er stagnerende. Det er ikke kun i landdistrikterne; det er det ikke.

For det andet er det også vigtigt, synes jeg, at det gennemsnitlige billede af landdistrikterne nuanceres. Det har været en del af det, som hr. Thomas Danielsen forsøgte at latterliggøre, nemlig den visionsgruppe, hvori der var en række mennesker med forskellig tilgang, som gav et bud på deres vision for landdistrikterne, for der er faktisk et nuanceret billede af vores landdistrikter. Det er ikke sådan, at det er rådne bananer og ruiner og socialnomader det hele, bestemt ikke. De rigtig gode eksempler findes ud over hele landet; de findes også i de ydre egne – også de steder, hvor der er længere til en større by. De positive eksempler skal vi selvfølgelig fremhæve, vi skal også prøve at lære af dem, og samtidig skal de minde os om, at der ikke altid kan sættes lighedstegn mellem landdistrikter og problemer. Det er der ingen grund til. Jeg mener, det er stigmatiserende, og det kommer ikke nogen til gavn, og slet ikke landdistrikterne. Jeg tror, at hvis man skal flytte ud i landdistrikterne og nyde de herlighedsværdier, de stærke fællesskaber, der er i landdistrikterne, skal de også opfattes på en positiv måde.

Kl. 16:32

På flere parametre er det jo faktisk meget spændende og i virkeligheden opsigtsvækkende, synes jeg, at landdistrikterne tæt på de større byer gennemsnitligt klarer sig bedre end dem, der ligger længere væk. Det gælder også med hensyn til befolkningsudviklingen, det gælder uddannelsesniveau, det gælder indkomstniveau, og det gælder søreme også med hensyn til beskæftigelse. Med hensyn til beskæftigelsen er det i øvrigt værd at bemærke, at ledigheden i landdistrikterne er forholdsvis lav. På trods af at krisen har ramt landdistrikterne, er beskæftigelsesfrekvensen faktisk høj i landdistrikterne. Det er et billede, som jeg kan genkende fra mine mange tur rundt i de danske landdistrikter og Vandkantsdanmark, som jeg tror hr. Eigil Andersen kaldte det. Det er engagerede borgere, som arbejder hårdt, og som gør en forskel.

Det kan i sig selv desværre ikke ændre på, at antallet af arbejdspladser i landdistrikterne er faldende, særlig i områder længere væk fra de større byer. Jeg tror, at det var hr. Lars Dohn, der nævnte det, og jeg tror også, at hr. Leif Mikkelsen beskæftigede sig med det, nemlig at arbejdspladserne flytter fra landdistrikterne, og hertil kommer at erhvervsstrukturen i landdistrikterne og yderområderne udgør en udfordring for os alle sammen i lyset af den strukturelle udvikling.

Som det er gjort i redegørelsen, vil jeg også gerne knytte en særskilt kommentar til udviklingen på de danske småøer. I år har vi fået et langt mere fyldestgørende billede af situationen på øerne, end det har været tilfældet i de tidligere redegørelser, og det er jeg faktisk rigtig glad for. Nu er hr. Flemming Damgaard Larsen desværre gået, men han går jo på Venstres vegne virkelig op i øerne, og vi har altid en god dialog om det her. Men vi må også erkende, at udviklingen på mange af vores mindre øer desværre går mindre godt. Heldigvis gælder det for øerne som for landdistrikterne, at der er muligheder, der er potentiale, og der er også optimisme. Øerne er jo en central del af den danske natur, den danske kultur, og de er beboet af virkelystne og dygtige mennesker. Det er også de mennesker, der gør det muligt for os at tage del i den unikke natur og kultur, når vi bevæger os ud i landet som turister. Det må vi ikke glemme.

Mit budskab i dag skal være, at mens der er udfordringer på de små øer og i landdistrikter og yderområder, må det ikke være anledning til, at vi bare giver op. Tværtimod skal det være anledning til at fokusere på de positive ting og tage det som afsæt for at komme vi-

dere. Vi ved, at folk flytter mod de større byer, men på trods af det er der grund til optimisme. Jeg er slet ikke i tvivl om, efter det 1½ år jeg har fået lov at være minister, at der er et utal af inspirerende ting, der sker i landdistrikterne, og at de sker i mange forskellige dele af landet. Der findes rigtig mange virkelystne og engagerede, ihærdige mennesker, som insisterer på et liv i landdistrikterne og i de ydre egne af landet eller på en af de små øer. Vi hverken kan eller skal modsætte os bevægelsen fra land mod by, men vi skal understøtte de her mennesker, der gør en forskel. Vi skal lytte til dem, og vi skal bestræbe os på at skabe de rigtige rammevilkår, som gør bosætning attraktivt i hele landet. Kun på den måde kan vi skabe et Danmark, der hænger sammen.

Derfor er jeg også meget tilfreds med de mange initiativer, som vi har haft lejlighed til at gennemføre med forskellige partier i løbet af det sidste 1½ år. Vi står over for udfordringer i landdistrikterne; det er der ingen tvivl om. En af de udfordringer, vi ser i de mange lande, vi plejer at sammenligne os med, er som sagt den stærke bevægelse mod de større byer. En anden udfordring er den økonomiske krise, som også har ramt rigtig mange landdistrikter hårdt. De store udfordringer ændrer jo ikke på, at vi har en ambitiøs målsætning i regeringen om et Danmark, der hænger sammen.

I det sidste 1½ år har vi i regeringen iværksat en lang række initiativer til gavn for Danmarks landdistrikter. Det er initiativer, der imødegår en række centrale udfordringer, og initiativer, der gør det muligt at udnytte de mange muligheder og ressourcer, der findes i landdistrikterne. Listen over regeringens initiativer er oplyst i redegørelsen, men lad mig alligevel nævne nogle stykker af dem:

Vi har indført en ny landdistriktsbestemmelse i planloven, som giver helt nye muligheder for at starte virksomheder og udvide de eksisterende virksomheder.

Der er lavet en justering af den kommunale udligning, så den i højere grad afspejler forholdene i kommunerne og i land- og yderkommunerne.

Der er indgået en aftale om at afsætte en pulje til nedrivning og istandsættelse af dårlige boliger på landet. Samlet set er det 400 mio. kr. i 2014 og 2015. Kombineret med de 2 gange 75 mio. kr., vi har reserveret af byfornyelsesmidlerne, giver det 550 mio. kr. Med den kommunale medfinansiering kommer vi faktisk op på en aktivitet her på 900 mio. kr. i landdistrikterne. Det vil jeg gerne kvittere for, også over for de partier, der var med i vækstpakken. De her ting giver altså som sagt bedre rammevilkår for kommunerne.

Vi kæmper for bedre infrastruktur. Vi gør det både på det digitale område og på det fysiske område. En række udvalgte områder vil frem mod 2015 få bedre mobilt bredbånd, og på Bornholm har vi sikret en helt særlig indsats med 60 mio. kr. til forbedring af bredbånd.

Kl. 16:38

Vi har også indgået en aftale, som forbedrer den kollektive trafik i yderområderne. Der er sat, så vidt jeg husker, 257 mio. kr. af over 5 år. Det vil være med til at binde Danmark sammen. Det vil også komme landdistrikterne til gode, og det vil være med til at fastholde arbejdspladserne i landdistrikterne, og det afgørende er jo at sætte fokus på jobskabelse og erhvervsudvikling. Det synes jeg også afspejler sig i »Vækstplan DK«, hvor vi bl.a. har aftalt lavere afgifter på øl og sodavand. Lad mig nu dvæle lidt ved det, for det gjorde Venstres landdistriktsordfører lidt grin med. Jeg mener bare at kunne huske, at Venstre jo faktisk var meget, meget optaget af den diskussion i forbindelse med det syd- og sønderjyske område. Så kan man have forskellige holdninger til det, men jeg har da i hvert fald været i samråd, hvor Venstre er gået vældig meget op i den del, så det undrer mig, at landdistriktsordføreren gør grin med den slags ting. Jeg synes faktisk, at det er rimeligt nok, at det er med.

Vi har også øget fradraget for hotelmoms fra 50 pct. til 75 pct. Der er lavere afgifter på procesenergi og på emballage. Vi har annull-

leret kørselsafgifterne på lastbilerne, og det er jo ting, som har en kæmpe betydning i landdistrikterne og yderområderne. Når jeg har været ude og rundt i landdistrikterne, har jeg selv på de små mejerier og på mindre virksomheder og ude i detailhandelen hørt om, hvad den tidligere regerings kørselsafgift ville betyde. Derfor var det med i vækstpakken, og derfor havde vi det med for at fokusere på at skabe arbejdspladser. Jeg vil bare sige, at det ikke er en lille ting.

Jeg vil sige til både hr. Thomas Danielsen og andre, at vi selvfølgelig også fra Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter præger diskussionerne, når vi arbejder sammen med andre ministerier. Lad mig bare give som eksempel transportløsningen for landdistrikterne. Der var et tæt samarbejde med trafikministeren i det her spørgsmål. Vi havde det med hensyn til udligning, og vi har haft det med hensyn til de 2 gange 400 mio. kr., som nu er kommet over til Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter, og som er en del af byfornyelsespuljen, så selvfølgelig er det en samlet regering, som fremlægger de her ting.

Så vil jeg fremhæve kredittpakken fra november 2012, som især styrker de små og mellemstore virksomheder og deres finansieringsmuligheder.

Afslutningsvis vil jeg godt fremhæve, at vi har gennemført en ændring af boligreguleringsloven, som præciserer, at kommunerne har mulighed for at tillade, at helårsboliger benyttes til fritidsformål og senere kan vende tilbage og blive brugt til helårsbeboelse. Samtidig er de her fleksboliger jo kommet med i boligjobordningen, som en række borgmestre har bedt om, og sommerhusene kom også med. Jeg ved, at andre også har kæmpet for det. Jeg vil gerne kvittere for den indsats, der blev gjort, da man lavede vækstplanen for den del af det. Derudover er det rigtigt, hvad flere ordførere har sagt, nemlig at vi har gennemført en ændring af lejeloven, så kommunerne får langt bedre muligheder for at modvirke spekulativ udlejning af meget dårlige boliger.

Så jeg synes ikke, det er så ringe, som nogle vil gøre det til. Jeg synes faktisk, at jeg er stolt over de resultater, vi har opnået. Jeg synes også, at vi er kommet et stykke videre, og til hr. Leif Mikkelsen vil jeg sige, at den dag, man holder op med at have ambitioner om at udvikle sin politik og med at gøre vilkårene bedre i Danmark, tror jeg, man skal stoppe i Folketinget. Jeg tror, det er meget væsentligt, at vi hele tiden fokuserer på at skabe udvikling. Så er vi ikke helt enige om, hvad det er for politiske mål og redskaber, vi skal have, men samlet set tror jeg, det er helt afgørende, det, jeg oplever fra alle partier, nemlig at man gerne vil den udvikling.

Tak for en god debat, tak for nogle spændende synspunkter. Når jeg beder om at få min skriftlige redegørelse til debat, er det også for at få lejlighed til, at vi i fællesskab kan sætte fokus på de udfordringer, der er i vores landdistrikter, og som uden tvivl vil præge diskussionen ikke kun i udvalg her i Folketinget, men også ude omkring. Men tak for en god debat.

Kl. 16:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren. Der er en række korte bemærkninger. Først er det fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 16:42

Karina Adsbøl (DF):

Tak til ministeren for hans redegørelse. Jeg undrer mig lidt over – og det har jeg tidligere sagt til ministeren – at ministeren nedsatte den her visionsgruppe, som bare skulle skabe noget debat, uden at det skulle føre til politisk handling, som ministeren skriver inde på sin hjemmeside. Det undrer mig lidt, for den debat kunne vi jo have taget i Landstingssalen, hvis det var det, der skulle til.

Ministeren bruger meget tid på at sige, at oppositionen taler grimt om landdistrikterne. Det mener jeg bestemt ikke vi gør. Det mener jeg bestemt heller ikke vi gør i Dansk Folkeparti. Jeg mener, at vi er

meget realistiske og siger, at vi har nogle udfordringer på det her område. Det er også i forhold til det, ministeren lige har sendt ud nu her. Overskriften på det er: I den offentlige debat bliver der ofte sat lighedstegn mellem landdistrikter og problemer.

Jamen jeg mener bare ikke, at ministeren er helt ærlig omkring det, for at nævne problemer og udfordringer er jo ikke det samme som at tale landdistrikterne ned. Det er jo ministeren, der bruger ord som rådne bananer og alt muligt andet. Det er i hvert fald ikke Dansk Folkeparti.

Kl. 16:43

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 16:43

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Først og fremmest vil jeg gerne kvittere for, at Dansk Folkeparti har et dybt og ægte engagement i landdistrikterne. Det synes jeg faktisk. Man har jo selv fremlagt en plan. Den er godt nok lidt dyr, og vi er ikke helt enige om den del af det, men jeg synes faktisk, at man har et ægte og et ordentligt engagement. Så det er ikke her. Men jeg tror bare på, at vi skal ændre tonen omkring landdistrikterne. Jeg tror først og fremmest, at det er medierne, der har forsøgt at starte en debat ved altid at fokusere på de dårlige eksempler. Det er faktisk lykkedes os i fællesskab at fokusere på de gode resultater ved at fremhæve dem på min hjemmeside og også på rejseholdets. Der er gode eksempler på landdistriktspolitik i kommunerne, og vi kan bruge nogle af de mange gode eksempler, som ligger. Jeg tror, at vi alle sammen kender Cold Hawaii og også, hvad der er sket i Bagenkop osv. Der er rigtig mange steder, hvor det fungerer. Men det betyder selvfølgelig ikke, at vi ikke kan fokusere på udfordringerne.

Må jeg så ikke godt sige om visionsgruppen, at jeg faktisk synes, at Lasse Helner og Niels Hausgaard og Bonderøven og de andre, der var med, har lavet et rigtig godt stykke arbejde, og de sagde jo faktisk, at når vi når frem til 2030, vil der være landsbyer, som er væk. Jeg tror bare ikke på, at det er os, der skal beslutte, hvilke der skal væk, for det er helt afhængigt af det ægte engagement. Det, vi så også sagde der, var, at man skulle fokusere på de lokale ressourcer. Og så er det vigtigt, at vi understøtter rammevilkårene for dem.

Jeg synes egentlig, at det var et godt stykke arbejde. Jeg ville ikke selv være kommet til fuldstændig de samme konklusioner, som de gjorde i deres arbejde, men det var uafhængigt af det, vi gjorde. Det skabte en masse opmærksomhed om landdistrikterne, men positiv opmærksomhed. Så jeg synes, det var rigtig godt, at vi havde dem.

Kl. 16:44

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Karina Adsbøl, værsgo.

Kl. 16:45

Karina Adsbøl (DF):

Nu handler det ikke om, om det er godt eller ej. Det handler bare om, at jeg ikke forstod ministerens prioritering i forhold til at nedsætte den her gruppe, altså når den ikke skulle føre til politisk handling.

Men SF's ordfører sagde noget. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre ministeren, hvad ministeren tænker om det, SF's ordfører sagde om en pendlerfærge. Gør ministeren sig nogle tanker om det? Og vil ministeren imødekomme SF's ideer?

Noget andet er, som ministeren lige sagde til mig i sit svar, at det var medierne, der talte det ned. Men ministeren har lige nu sendt ud, at det er oppositionen, der prøver at tale landdistrikterne ned i et sort hul. Det mener jeg bestemt ikke vi gør. Derfor synes jeg, at det, ministeren siger her i debatten, bare ikke hænger sammen i forhold til,

hvordan virkeligheden er. For som jeg sagde i min ordførertale, er Dansk Folkeparti meget interesseret i landdistrikterne og er meget villige til også at komme til forhandlinger, hvis ministeren skulle få lyst til at lave en overordnet handlingsplan på det her område. Ministeren kalder, og Dansk Folkeparti stiller op.

Kl. 16:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak, så er det ministeren.

Kl. 16:46

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Først vil jeg sige, at jeg faktisk synes, at det er godt med det indspil, vi har fået fra visionsgruppen. Der er masser af ting, som jeg synes vi kan bruge i de videre debatter og diskussioner. Det er godt at tage nogle mennesker, som ikke på den måde er politisk aktive som os andre. De var faktisk rundt i hele landet. De bor og arbejder alle sammen i vores landdistrikter og har skabt sig en tilværelse på godt og ondt i landdistrikterne, og de har et stort, brændende og varmt engagement for det. Det tror jeg har været med til at flytte debatten. Jeg synes, at der er masser af spændende indspark, vi kan tage med i det videre arbejde.

I forhold til diskussionen om debatten har jeg kvitteret for Dansk Folkepartis engagement. Jeg synes faktisk, at den måde, Dansk Folkeparti går til den her diskussion og debat på, er konstruktiv. Men jeg tror, at fru Karina Adsbøl også må anerkende, at der er en anden måde, nemlig den måde, vi hørte Venstres landdistriktsordfører gå til det på. Han nedgjorde alt, hvad der er lavet, og syntes i øvrigt, at det bare var pjat og pjank – med det ordvalg. Så vi må sige, at en stor del af oppositionen, det største parti i oppositionen, fuldstændig nedgør alt, hvad der er lavet. Det mener jeg er en urimelig måde at gå til diskussionen og debatten på.

Kl. 16:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Lars Dohn, Enhedslisten.

Kl. 16:47

Lars Dohn (EL):

Der er lige en enkelt ting, som er udeladt i rapporten, som jeg jo ellers er vældig godt tilfreds med, og det er i forbindelse med de statslige arbejdspladser. Det lykkedes jo Enhedslisten at lave en aftale med regeringen om, at der skulle nedsættes en arbejdsgruppe, ligesom man havde gjort i 2002, tror jeg det var, om muligheden for at etablere statslige arbejdspladser i ly af den nye teknologi, fordi det jo giver nogle muligheder for distancearbejde osv. Det er ikke nævnt heri. Jeg vil bare gerne høre, om ministeren vil bekræfte, at det ikke betyder, at den ikke bliver oprettet.

Kl. 16:48

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 16:48

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg kan først og fremmest bekræfte, at den er oprettet. Jeg havde ikke lige tænkt på det, da vi lavede redegørelsen, men jeg synes egentlig, den burde have hørt til omme under de initiativer, vi har taget i fællesskab, så det må vi se om vi kan få på plads. Den skulle gerne barsle med et resultat inden udgangen af 2013, så vidt jeg husker, så vi når ikke at få den med i næste års redegørelse, men jeg kan bekræfte, at den er oprettet og vi vil vende tilbage til Folketinget om det spørgsmål; det er et vigtigt og et godt spørgsmål.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Så er det hr. Preben Bang Henriksen, Venstre, værsgo.

Kl. 16:48

Preben Bang Henriksen (V):

Tak. Ministeren knyttede et par kommentarer til debatformen henvendt til Venstres ordfører. Jeg vil så sige, at hvis tilhørerne kunne blive stødt over det, var det nok intet at regne imod, da de hørte hr. Bjarne Laustsen, den socialdemokratiske ordfører, i Folketinget bruge tid på at krydsforhøre Venstres ordfører om Venstres politik. Det tror jeg nu nok var mere spild af Folketingets tid. Lad det nu ligge. For så vidt er jeg enig med ministeren i, at vi skal have en saglig debatform.

Jeg er faldet over et enkelt element i redegørelsen. Man anfører under regeringens initiativer, at man jo har ændret planloven – ministeren har været inde på det – men jeg synes ikke, ministeren kommer ind på den ændring af planloven, der lå i, at man jo tidligere havde 29 kommuner, hvor man kunne bygge i det, der hedder kystnærhedszonen, altså fra 300 m og ind i landet, uden særlig begrundelse. Det ændrede den her regering til, at nu skulle der være en særlig begrundelse for, at man kunne bygge i det her område.

Jeg vil godt høre ministerens kommentar til, hvordan det har hjulpet landdistrikterne. Det står trods alt her i redegørelsen.

Kl. 16:49

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 16:49

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Ja, vi gennemførte de her ændringer i de 29 kommuner. I øvrigt har jeg aldrig forstået, hvorfor det kun skulle være 29, hvis det endelig skulle være. Det gjorde man jo med et forholdsvis snævert flertal i Folketinget. Det var Dansk Folkeparti og Venstre og Konservative, der gennemførte det. Vi sagde både før, under og efter debatten og også før, under og efter valget, at vi ville ændre på det her. Det, jeg så glæder mig over, er jo i virkeligheden, at vi har fået indført en særlig landdistriktsbestemmelse. Det synes jeg jo er rigtig godt, for det giver nogle udviklingsmuligheder.

Hr. Preben Bang Henriksens partifælle fra Fyn, Carsten Abild, har jo sagt, at det er første gang i 43 år, man nu får lov til via planloven at give mulighed for liberalt erhverv i de tomme bygninger, der er på landet. Han var vældig glad for det, og jeg må også indrømme, at jeg har været vældig inspireret af den måde, hr. Carsten Abild arbejder på. Jeg vil sige, at jeg har bestemt et godt samarbejde med mange Venstremænd, så det var ikke derfor.

I forhold til kystnærhedszonen vil jeg sige, at den jo er ændret til en planlægningszone. Det er ikke en forbudszone, det er en planlægningszone.

Kl. 16:50

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Så er der en ekstra bemærkning fra hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 16:50

Preben Bang Henriksen (V):

Tak. Nej, det er netop det, jeg hentyder til. Ministeren må dog indrømme, at den ændring, der er sket, jo ikke er noget, der fremmer initiativet i landområderne. SF's ordfører sagde fuldt ud korrekt, at mange udlændinge misunder os vores kyster, ja tak, men problemet er, det kan vi jo se i Nordjylland, at turismen jo falder, og den falder jo bl.a., fordi vi har en planlov, der opretholder et niveau fra, jeg ved ikke hvornår, og at disse kystbyer og baglandet heller ikke har været

bragt ajour med dagens udvikling. Det er et problem, og det vil jeg henstille til at ministeren gør noget ved.

Hr. Leif Mikkelsen var inde på det gamle, smukke byggeri. Man kan tage et eksempel som Svinkløv Badehotel. Hvis vi havde haft den planlovgivning, vi har i dag, i 1925, så var der ingen, der kunne glæde sig over synet af det smukke Svinkløv Badehotel. Det er udelukket nu i kystzonen, men det er næsten også udelukket i kystnærhedszonen inde bagved. Jeg vil henstille, at ministeren gør noget ved de her regler og i hvert fald overvejer dem, for så vidt er jeg enig med ministeren, der måske var del af den planlovgivningsændring, som var o.k. for landdistrikterne, men lige nøjagtig det her omkring kystnærhedszonen hjælper altså ikke landdistrikterne. Tak.

Kl. 16:52

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 16:52

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg vil godt sige, at jeg tror, der er mange forskellige årsager til, at turismen i vores landdistrikter falder. Jeg tror ikke, det er kystnærhedszonen, som gør det. Men det kan vi jo tage en lang diskussion om på et tidspunkt, og hr. Preben Bang Henriksen er velkommen til at stille spørgsmål til det. Vi har nedsat et vækstteam omkring turisme, som om ikke ret længe, tror jeg, barsler med noget, og der tror jeg vi får lejlighed til at diskutere det. Jeg synes faktisk, at det er vigtigt og rigtigt, at vi får fokus på det, for den allerstørste del af vores turistindtægter kommer jo faktisk fra vores kystzoner. Det er jo ude i landdistrikterne, at sommerhusene ligger. Over 8 mia. kr. kommer faktisk i indtægt derfra. Jeg tror, vi skal have koordineret samarbejdet og solgt varen langt bedre, end vi gør, og så har vi ikke været gode nok til at sælge Danmark igennem de senere år. Vi har troet, at det kom af sig selv. Så her har vi en kæmpe udfordring med i fællesskab, synes jeg, at få løftet den del af det.

Må jeg så ikke sige, at jeg glæder mig over, at landdistriktsbestemmelsen jo også gælder i kystbeskyttelseszonen. Det vil sige, at man her kan sige, at hvis der er en landsby eller et område, hvor der er en tilbagegang i bosætningen eller væksten, så kan man faktisk bruge landdistriktsbestemmelsen også i kystzonen. Kystnærhedszonen er jo ikke en forbudszone, men en planlægningszone.

Kl. 16:53

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Thomas Danielsen, Venstre, værsgo.

Kl. 16:53

Thomas Danielsen (V):

Tak for det. Jeg skal indledningsvis beklage, hvis ministeren for by, bolig og landdistrikter er rystet over, at jeg sagde: Hvor er Carsten? Og også er rystet over, at jeg brugte ordet utilstedeligt. Jeg skal beklage, hvis det ikke er ord, som en varmestemester har lagt øre til før. Men det, jeg sagde var utilstedeligt, var, at regeringen ikke ønskede at høre Udvalget for Landdistrikter og Øer og at lade udvalget arbejde ordentligt med det nævnte lovforslag. Derfor vil jeg bare gerne spørge ministeren om, hvad ministeren så vil kalde det.

Dernæst er det jo ganske rigtigt, som Dansk Folkeparti også nævner her, at ministeren påstår, at Venstre taler ned til landdistrikterne. Det er faktisk noget, som jeg finder utilstedeligt og bliver stødt over, og derfor kunne jeg godt tænke mig, hvis ministeren kom med bare ét eksempel på, at vi taler ned til landdistrikterne, for det gør vi på ingen måde. Tværtimod roste jeg samtlige partier for kun at have gode intentioner for landdistrikterne. Så vil hr. Carsten Hansen ikke, nu hvor han har sendt en pressemeddelelse ud lige inden den her debat, lige nævne bare ét eksempel på, at vi taler ned til landdistrikterne?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Taletiden er udløbet. Og så skal man tiltale ministeren som »ministeren« og ikke ved navns nævnelse.

Så er det ministeren.

Kl. 16:54

der på. Jeg mener ikke, det er værdigt. Nu har jeg sagt det og vil ikke sige det mere – nu er det slut!

Men når det så er sagt, vil jeg gerne sige noget om den måde, man talte om kystsikring på, nemlig at det ikke kommer landdistrikterne til gode. Vi har lige talt med hr. Preben Bang Henriksen om turisme. Der er kystsikring da helt afgørende. Jeg har set de steder, hvor sommerhusene er ved at falde i vandet. Der tror jeg nok man gerne vil have det, der er sat af til kystsikring.

Jeg er da sikker på, at grænsehandelen betyder rigtig, rigtig meget, hvor jeg har hørt Venstres ordfører nærmest tale grænsehandelen og de initiativer ned.

Vi har hørt Venstres ordfører sige, at Togfonden DK ikke ville hjælpe folk i landdistrikterne. Jeg tror, samtlige ordførere her har redegjort for, at det fra hr. Thomas Danielsens hjemby faktisk vil betyde 50 minutters kortere rejsetid til København. Det betyder da rigtig meget for landdistrikterne omkring Holstebro.

Sådan oplever jeg at Venstre forsøger at kritisere uden selv at komme med rigtige bud på, hvad man vil.

Kl. 16:58

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Tak. Når man siger til et andet voksent menneske, at vedkommende ikke selv kan tænke en tanke – jeg tror, vi kan finde det i Folketingets referat, jeg har skrevet det direkte ned – når man kalder vores indsats for pinlig og en skændsel, så er vi nede på et niveau, som jeg ikke bryder mig om. Nu vil jeg ikke sige mere om det, nu har jeg nævnt det bare for at nuancere det, og det var det, hr. Thomas Danielsen sagde i sin ordførertale. Jeg mener ikke, det er en folketingspolitiker værdigt at debattere på den måde, og jeg mener ikke, det er værdigt for det største parti i det her Folketing at have en ordfører, der opfører sig sådan. Det vil jeg gerne sige, og det mener jeg faktisk.

Når det så er sagt, synes jeg jo, at man sagtens kan være uenig i nogle af de forskellige tiltag, vi har gjort. En række af tiltagene har vi gjort i vækstpakken sammen med Venstre, og jeg mener bare, vi har fuld fokus på rammevilkårene. Så kan Venstre jo fremlægge en plan for, hvad de ville have gjort, og det er helt o.k. Det eneste, jeg har set fra Venstres side indtil nu, er faktisk et beslutningsforslag om, at nye statslige arbejdspladser skal lægges i landdistrikterne. Hvor er den plan fra Venstre, der skal give vækst og arbejdspladser i landdistrikterne? Den ser jeg gerne.

Kl. 16:55

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

En minister skal også overholde taletiden.

Så er det hr. Thomas Danielsen, Venstre, værsgo.

Kl. 16:55

Thomas Danielsen (V):

Jeg forstår på ingen måde, hvad det er, ministeren vil hen til. Jeg har ikke sagt, at ministeren ikke kan tænke en tanke. Det har jeg ikke sagt i min ordførertale, så ja, det kan ministeren godt prøve at gå ind og finde i referatet. Jeg har sagt, at vi og landdistrikterne ønsker, at regeringen selv vil tænke nogle tanker om landdistriktsområdet her og komme med den samlede plan. Så det vil jeg gerne have, at ministeren beklager.

Dernæst, for at skabe en god stemning i debatten i dag, vælger vores landdistriktsminister lige op til den her debat at sende en pressemeddelelse ud om, at Venstre taler ned til landdistrikterne – Venstre, som nok er et af de partier, som brænder allermost for landdistrikterne. Så jeg vil bare gerne have landdistriktsministeren til at svare helt klart og tydeligt og komme med bare ét eksempel på, at Venstre taler ned til landdistrikterne.

Kl. 16:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 16:56

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Nu kan vi jo blive ved med at skændes om det med ordene, men det er jo et faktum, at man faktisk sagde, at vi ikke selv kunne tænke en tanke, at vores strategi var for pinlig, og at det var en skændsel osv. Man kaldte det oven i købet Carstenredegørelsen og blev irettesat af formanden osv. Jeg mener, at hele ordførertalen var en nedgøring af den arbejdsform, vi har valgt i regeringen, og af den måde, vi arbej-

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det slut på redegørelsen, for der er ikke flere, der har bedt om ordet, og så er forhandlingen sluttet.

Kl. 16:58

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 16. maj 2013, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 16:58).